

கல்கி

KALKI 9.4.89 ரூ. 2.

பெண்களுக்கு
கிடங்குக்கீழ் தேவையா?

அற்புத நறுமணம் : ப்ரெஸ்கா.

இப்போது! ப்ரெஸ்கா
மிகக் குறைந்த விலையிலே.

ரூ. 3.24

உள்ளூர் வரிசை தனி.
எடை 75 கிராம்

இதன்கீழ்க்கண்ட புகை நிறங்களில் கிடைக்கும்
கட்டாக உதவிகள் இவ்வாறென்பது உண்டு

கொத்தன்

பாமெல்லா வாங்கித் திரந்தால் பாரத அரசு வீழ்ந்து விடும்!

-சிசம்பியன்

“என்னுடைய விவகாரங்களெல்லாம் விரிவாகக் கூறப் போனால் பிரிட்டிஷ் அரசே விழ்ந்து விடும்” என்று கூறிவிடுகிறார் பாமெல்லா சிங். அரசாங்கத்தில் உயர் பதவியில் இருக்கும் யார் யாருடைய தலக்குத் தொடர்புகள் இருந்தன, இருக்கின்றன என்ற விவரங்களைக் கூறி, பத்திரிகை நிறுவனங்களிலிருந்தும் படாதி பதிகளிடமிருந்தும் பணம் பண்ணப் பாமெல்லா முயற்சி செய்கிறார். “அரசு குடும்பத்தினர் கூட விதிவிலக்கு இல்லை”

என்கிறார். என்டஸ் மாதகரமே கல்கலத்துப் போயிருக்கிறது. பார்க்கப் போனால் இது கண்டைக்காய்ச்சமாளம்தான். கவர்ச்சிக் கன்னி பாமெல்லா சிங், (மின்னால் பாமெல்லா போர்டென் ஆனவர்) இந்தியாவில் பிறந்து வளர்ந்தவர் ஆனபடியால், இங்கிலாந்து அரசிடம் தயவு கைவரிசையைக் காட்டுவதற்குப் பதில், தாய்நாட்டுப் பற்றுடன் இந்திய அரசையே தாக்கிவிடுத் தான் இந்தக் கண்டைக்காய் விஷயம் பூசணிக்காய் விவகாரமாகி இன்னும் பெரிய பரபரப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கும். இத்தகைய ஓர் அருமைமான வாய்ப்பைப் பாமெல்லா கழுவ விடாமல் இருத்திருந்தால்...

“என்னுடைய விவகாரங்களெல்லாம் விரிவாகக் கூறப் போனால் இந்திய அரசே விழ்ந்து விடும்” என்று பாமெல்லா கூறி விடுக்கிறாரே, அது பற்றி...” என்று ஒரு பத்திரிகை நிருபர் ராஜீவிடம் கேட்கிறார். ராஜீவுக்குப் பிரமாத கோபம் வந்து விடுகிறது. உண்ட கண்ட குறைக்கும் தாய்களைக் கெட்வாய் தான் பதில் கூறிக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை” என்று சிறுசிறுசிறு.

உடனே ஜெதம்வானி ஓர் அறிக்கை விடுகிறார்: “பிரதமர் குறைக்கும் தாய் என்று குறிப்பிட்டது பாமெல்லாவைவரை, அல்லது பத்திரிகை நிருபரைவரை? பத்திரிகைகள் நாட்டில் துணையாகப் பணியாற்றி வருவது பிரதமருக்குத் தெரியாதா? பத்திரிகைகள் குறைக்கும் தாய்கள்தாம். அவை திருடனைக் கண்டால் குறைக்கவே செய்யும்!”

இப்படி ஒரு முன்னுரை தந்து விட்டு, அடுத்த தான் முதல் பிரதமர் மீது பத்துப் பத்து கேள்விக் கணைகளாகத் தொடர்ந்து பத்து நாட்களுக்குத் தொடுக்கிறார் ஜெத் மவானி. அவை எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் பிரகடனாகின்றன. அந்தக் கேள்விகள், “பிரதமர் டப்சத் தீவுகளில் விடுமுறை கொண்டாடியபோது அங்கு வந்த இதாலிய உறவினர் ஒருவருடைய மச்சானுக்கும் பாமெல்லா போர்டென்ஸுக்கும் தொடர்பு உண்டா?” என்பதில் ஆரம்பித்து, “பாமெல்லாவுக்கு ஸ்வீஸ் வங்கியில் கணக்கு இருக்கிறதா? அவர் இந்தியப் பிரஜையா? இங்கிலாந்து பிரஜையா?” என்று வளர்ந்து.

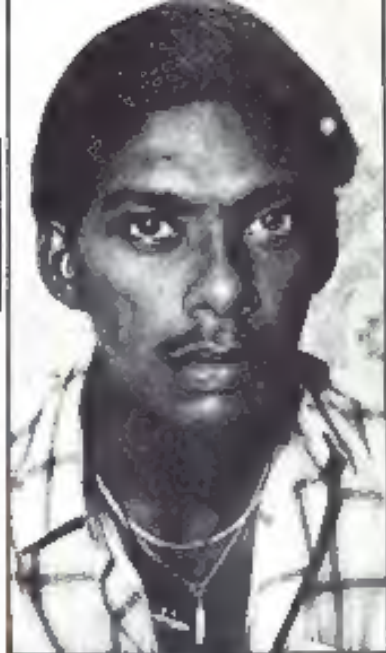

ரஞ்சி
கோப்பை:

தமிழ்நாடு
தோற்று
ஏன்?

பேட்டி
புரட்சி

பேட்டி

பேட்டி

ரஞ்சி கோப்பையை 1955 - இல் வென்ற தமிழக அணிவின் கேப்டன் பாது ஆழகண்ணன். தமிழக அணி இவ்வாண்டு ரஞ்சி கோப்பையை இழந்ததற்கு என்ன காரணம் என அவகிறார்:

1. தமிழக அணிக்காக வழக்கமாய் விளையாடும் சிறந்த வீரர்களான ஸ்ரீகாந்த், வெங்கட்ரமணா, ராபின்சன் மூன்று பேருமே தமிழ்நாட்டுக்காக ஆட முடியாமல் போன துரதிர்ஷ்டம். தோல்வீக்கு மிக முக்கிய காரணம்.
2. நம் தோல்வி கூட, மிக மோசமான முறையில் ஆடியதால் ஏற்பட்டதல்ல. முதல் இன்னிங்ஸில் கிடைத்த வீடைவைத்து முடிவு செய்ததில், குறைந்த வீர்தியாசத்தில்தான். தோல்வியுற்றோம்.
3. கல்கத்தா போய், மே.யங்க அணியுடன் நாம் விளையாடினோம். அவர்களுக்கு நோய் கிரவுண்டு. இதுவும் ஒரு காரணம்.
4. மூத்தாற்றைப்பது ரன்கள் எடுக்கும் வரை இரண்டே வீக்கெட்டுகளை இழந்திருந்த தமிழ்நாடு அணி. அதன்பின், வீக்கெட்டுகளை மட்டமடவெய் இழந்ததும் ஒரு காரணம்.
5. கல்கத்தாவில், தட்பவெப்ப நிலையும்கூடு காரணம். காற்று மண்டலத்தின் அதிகமான சரப்பதம் வங்க அணியில் வெகப் பத்து வீச்சாளர்களுக்குச் சாதகமாய் அமைந்தது.
6. கேப்டன் வினையப் பொறுத்தவரை, ஸ்ரீகாந்த்வுக்கு இருக்கும் முதிர்ச்சி எல்.சிவராமகிருஷ்ணனுக்கு இல்லா

மல் போய்விட்டது என்பதையும் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

இவ்வாண்டு தமிழக அணிவின் கேப்டன் எல்.சிவராமகிருஷ்ணனின் கருத்தைக் கேட்க, அவரைச் சந்தித்த போது, "நான் ரொம்ப மிஸி! என்வ வேண்டும்?" என்று கேட்டார். ரஞ்சி கோப்பை தோல்வி பற்றிப் பேச வேண்டும் என்றதும், அளிப்புடன், "ஒவ்வொருவரும் இதே கேள்வியைக் கேட்கிறார்கள், கேட்டுக்கேட்டு அனுத்துவிட்டது. எனக்கு எரிச்சல்தான் வருகிறது" என்று சொல்லி விட்டார்.

சென்ற ஆண்டு, ரஞ்சி கோப்பையை வென்ற தமிழக அணிக்குக் கேப்டனாய் இருந்த என். யாகதேவன் தெரிவித்த கருத்து:

தில்லி அணிக்கு நம் தமிழ்நாட்டு அணி சற்றும் குறைவானதில்லை. இந்த வருடம் வெங்கட்ரமணாவும், ராபின்சிக்கும் இருந்திருந்தால் நாம் வங்காள அணியைத் தோற்கடித்து, இறுதியாடத்தில் தில்லியையும் வென்றிருக்கலாம். சென்றவருடம் கிளப்பைல் வில் ஸ்ரீகாந்த் இடம் பெறாவிட்டாலும், இந்த வருடம் ஸ்ரீகாந்த் ஆடிவிருந்தால், நிச்சயம் கோப்பை நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் கடைசியாய், லி.சிவராமகிருஷ்ணன் போன்ற சீனியர் ஆட்டக்காரர்களைக் கேப்டனாய் போடாமல், எல்.சிவராமகிருஷ்ணனைக் கேப்டனாக்கியது சரிதில்லை. மற்ற ஆட்டக்காரர்களுடன் கோ-ஆர்டுவேட்டு செய்து, தளவமைத்தது, அணியை அழைத்துச் செல்லுவதில் எல்.சிவராமகிருஷ்ணனுக்கு அனுபவம் போதாது.

பேட்டி: ஜூலி.

பெண்களுக்கு இட சூதுக்கீடு தேவையா?

சரஸ்வதி - சிசுக் வங்கி கணினி
லக்ஷ்மி - தொழில் முனைவர்.

சரஸ்வதி: புதிய தமிழக அரசு, பெண் களுக்காக அரசாங்கப் பணிகளில் முப்பது சதவீதம் இட ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. தேர்தல் வாக்குறுதி ஒன்றை உடனடியாக நிறைவேற்றியதற்காக அரசைப் பாராட்ட வேண்டியதுதான். ஆனால் இதனால் மட்டுமே பெண்கள் முன்னேற்றத்துக்கு வழி மிறந்துகொண்டு திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியாது.

லக்ஷ்மி: முன்னேற்றத்துக்கான முயற் சினை ஏதோ ஓரிடத்தில் ஆரம்பிக்கத்தானே ஆகலாம். என்னைக் கேட்டால் இந்த இட ஒதுக்கீடு ஒரு தலை ஆரம்பம்... நம் நாட்டில், 'பெண் சக்தி வாடிவம், மதிப்புக்குரிய வள்' என்று ஒரு பக்கம் பேசினாலும் அவர் வரி விட்டிருப்பது அபிதேசம் போல் பெண்களுக்குச் சமத்துவம் அளிப்பதில்லை. பெண் களுக்கும் அதைப் போராடிப் பெறும் உத் தரவம் இல்லை... இந்த நிலை நீடிக்கிற வரை இட ஒதுக்கீடு நீச்சலும் வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

சரஸ்வதி: சில ஆண்டுகள் இந்த இட ஒதுக் கீடு எதிர்க்கக்கூடும். பள்ளியில் பெண் களுக்குத் தனிவா 'சிட்' ஒதுக்கிவிடுகிற

தைவெ பல ஆண்டுகள் சாடறாங்க. 'சமத்து வம் வேணும்'ங்கறீங்க... ஆனால் பள்ளியில் மட் டும் தனியிடமா? எங்கிறாங்க. அப்படி விடுக்கும் போது வேலைவாய்ப்பில் சலுகை தரப்பட்டால் இதுபோன்ற ஆண்களின் வெறுப்பு அதிகமாகும்னுதான் நினைக்கி ரேன். ஏற்கெனவே பல பேர் 'பெண் வந்து தீவராவே வேலை கொடுத்துடுவாங்க' என்று குற்றம் சாட்டறாங்க. அது சில இடங் களில் உண்மையாகவும் இருக்கலாம்... மேலும், சில வேலைகளைப் பெண்கள் தான் செய்வனும்னு சில ஆண்களுக்கே உரிய வேலைகளையும் பாதபாடு வேறு செய்து வைக்கக்கூடாங்க...

லக்ஷ்மி: இந்த இட ஒதுக்கீடுனால் அந்த மாதிரி பாதபாடுகள் குறைந்து, சமத்துவம் அதிகரிக்கும்னு நீங்க நினைக்கிறீங்களா?

சரஸ்வதி: அப்படி எனக்குத் தெரன்ற னில்லை. மாறாக, புதிய சமூகப் பிரச்சனை தன் உருவாக வாய்ப்பிருக்குவனுதான் நினைக்கிறேன். உதாரணமாக, ஈரே படிப் பைப் படித்த இரண்டு பேரில் ஒருத்தருக்கு, அவர் பெண் என்பதால் மட்டுமே வேலை கிடைத்தால் எல்லா ஆண்களும் அதை

முன்னுமுன்னுக்காமல் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியுமா?

வக்ஷி: "உத்யோகம் புருஷஸ்குணம்" என்ற பழைய சுருத்து இருக்கிற வரைக்கும் நீங்க சொல்ற சமூகப் பிரச்சனையோ குடும்பப் பிரச்சனையோ உருவாகிற வாய்ப்பு இருக்கு. ஆனால் இந்த இட ஒதுக்கீடு வேண்டாமென்று சொல்றதுக்கு அது ஒரு வலுவான காரணமென்று நான் நினைக்கலை.

சரஸ்வதி: சரி, இட ஒதுக்கீட்டினால் பெண்களின் வேலைவாய்ப்பும் பிரச்சனை தீர்ந்து, முன்னேற்றத்துக்கு வழி திறந்து கொள்ளு பார்ப்போம்... அரசாங்க உத்யோகம் போன்ற ஓரளவு கல்வியறிவு தேவைப் படுகிற பணிகளுக்கு முயற்சி செய்யும் பெண்கள் சுமார் 8.22 சதவிகிதம் பேர் தான்! இவர்கள் தவிர ஏராளமான பெண்கள் படித்து விட்டு எந்தவிதமான வேலைக்கும் போகாமல் இருக்கிறார்கள். ஒரு சிலருக்கு வேலை உத்தரவாதம் செய்வதால் பெண் இனம் முழுதும் முன்னேறிடாது.

வக்ஷி: குறைக்கப்பட்ட பெண்கள் 'கல்வியைப் படிப்பு' என்று எண்ணம் மாறும் இல்லையா...? வேலை கிடைக்கறதுக்கு அதிக வாய்ப்பு இப்போ இருக்கு என்பதாவே படிச்ச பெண்களும் இன்னும் அதிகம் போ! வேலை செய்வ மூன் வருவாக. இவர்களுக்குச் சமூக அங்கீகாரமும் அந்தஸ்தும் கிடைக்கும். உழைக்கும் மகளிரின் எண்ணிக்கை அதிகமாகும்.

சரஸ்வதி: நீங்கள் உழைக்கும் மகளிரென்று யாரைச் சொல்றீங்க...? உழைக்கும் பெண்களில் என்பது சதவிகிதத்துக்கும் அதிகமானவங்க கிராமங்களில் விவசாயம், பிடி கற்றுதல் போன்ற தொழில்களைச் செய்வத அளவீப்பு சாரா உழைப்பாளிகள்தான்.

உத்யோகம்

பெரும்பான்மையினரான இவர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதமில்லை. இவர்களை எல்லாம் உள்ளடக்குகிற அரித்தமுள்ள, முழுமையான, முன்னேற்றத் திட்டம் உருவாகாமல்தான் தலவது...

வக்ஷி: அப்ப நாமே ஒரு தலை மாற்று வேசைவைத்து அரசாங்கத்துக்குச் சொல்லுவோமே...

சரஸ்வதி: கம்ப்யூட்டர் வுக்குவது, இருக்கிற வேலை வாய்ப்புகளும் குறைந்தாகி விட்டே வருது. எனவே அரசாங்கம் திறைய வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்கணும், புதுத் திட்டங்கள் வகுக்கணும். பெண்கள் கல்வி விஷயத்தில் திறைய கவனம் செலுத்தணும். பெண்களுக்குத் தொழில் கல்வி வசதி சேரம்பக் குறைவு. தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற 135 பாலிடெக்னிகுகளில் ஏழுதான் பெண்கள் பாலிடெக்னிகுகள். அவற்றினும் அப்பனம், கையகாய் தயாரிப்பது போன்ற பயிற்சிக்குத்தான் அதிக முக்கியத்துவம்...

வக்ஷி: பெண்களே இந்தத் தொழில்களைத் தானே விரும்பிப் படிக்கிறாங்க...?

சரஸ்வதி: ஒரு சிலர் இயின்விபரிக் போன்ற பயிற்சிகளில் சேர முன்வந்தாலும் அந்தச் சிலருக்காக வகுப்புகள் நடந்துவது சாத்தியமில்லை என்பதற்காக. அதனால் ஆசைப்படுபவர்கள் கூட படிக்க முடியவில்லை. ஆனால் இந்தக் கல்வி வசதிகளை வேல்வாய்ப்பு பெறுக்கணும்னா அரசாங்கத் துக்கு திறையச் செல்லாதம்... மேலும், ஏற்கெனவே உழைக்கும் பெண்களுக்கே போதுமான வசதிகள் இல்லை. காப்பகங்கள் இல்லை. பேறுகால தலங்கள் சரியாக வழங்கறதில்லை...

வக்ஷி: நாம் வலுவான குரல் கொடுத்தா இந்தக் தேவைகள் திறையவறும். இப்போ முப்பது சதவிகிதம் இடம் நமக்கு ஒதுக்கி விடுக்கறதாவதம் குறையும் கொஞ்சம் ஒங்கி ஒவிகும். இந்தத் தருணத்தை மகளிர் நல அமைப்புகள் பயன்படுத்திக் கொண்டு வேலைக்குப் போகும் பெண்களுடன் கை கோர்த்துக் கொண்டால் பல நீண்ட நாள்

மேலும்

குறிகளைத் தீர்த்துக்கலாம்.

சரஸ்வதி: இருக்கிற உரிமைகளையே ஏற்கெனவே அரசாங்கம் பறித்துவிட்டிருக்கிறது! மூன்றாவது குழந்தை பெற்றால் பேறுகால நலங்கள் வழங்குவதில்லை - குடும்பக் கட்டுப்பாடு கருதி இந்த ஏற்பாடு! ஆனால் இரண்டு பெண்களைப் பெற்றவர்கள் பின்னாலேயே இருக்கும் மூன்றாவது பெற்றுக்கொள்ளும்...

லக்ஷ்மி: பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இரண்டடி உத்தரவாதமாகியிருந்தால் பெண் குழந்தைகளைக் கூட சமூகம் வரவேற்க ஆரம்பிக்குமே...

சரஸ்வதி: இப்போது பிறக்கும் குழந்தை இருபது வருடங்கள் கழித்து எப்படியும் படிப்பை அல்லது யாருக்குத் தெரியும்! நற்போதை கல்யாணச் சந்தையில் வேண்டுமானால் பெண்களின் மதிப்பு உயர்ந்துள்ளதாகப் பிற்போக்குவாதிகள் நினைத்து மகிழலாம் - அவ்வளவுதான்!

லக்ஷ்மி: உங்கள் வாதத்தின்படியே பார்த்தால் கூட பெண்கள் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் தான். அவர்கள் முன்னேற இந்தச் சமூகம் - இது ஒதுக்கீடு - தேவைதான்.

சரஸ்வதி: பெண்கள் ஒடுக்கப்படுவதை நான் மறுக்கலை... நற்போதையான சமூகம் அமைப்பில் சிலவற்றைச் சமூகங்கள் அடையாதன மூலமாக மட்டும் பெண்கள் முன்னேற முடியாது என்பதிறுதான் என் கருத்து. பெண்களைத் தனியாக வெளியூரில் வேலைக்கு அனுப்பக் குறிப்பத்தினர்

தவாராயில்லை. பெண்களிலேயே பெரும் பாலோர் வெளியூர் போய் வேலை பார்த்துத் தவாராயில்லை. அப்படியே அவர்கள் போனாலும் விடுதி வசதி போன்றவை எல்லாம் இடங்களிலும் கிடைக்காது...

லக்ஷ்மி: குறுக்கிடுவதற்கு மன்னியங்கள், எனக்குத் தெரிந்த ஒரு பெண் உதம்பூரில் கணவனை விட்டு விட்டுக் கைக் குழந்தை யுடன், அஸ்ஸாமின் ஒரு குக்கிராமத்துக்கு வந்து, மூன்று வருடங்கள் தங்கி வேலை பார்த்தார்.

சரஸ்வதி: நல்ல உதாரணம். ஆனால் எல்லாருக்கும் அத்தத் கைரியம் வருவதில்லை. துணிச்சலோடு ஒரு பெண் இருந்தால் அதை சமூகமே அவ்வளவாக வரவேற்கிறதில்லை! அப்படி இருக்கிற இன்றையச் சூழ்நிலை - அவளுக்குப் பாதுகாப்பு பாதுகாப்பில்லை... இந்த நிலைமையெல்லாம் மாற்றமுள்ள அடிப்படையான சமூக மாற்றங்கள் வரணும்... ஆன் - பெண் இருபாலருமே முன்னேற்றமும், வறுமை, வேலை எல்லாம் பிரச்சனை போன்றவை நீரணும், வறுமையை ஒழிக்கும் அடிப்படையில் அரசாங்கத் திட்டங்கள் அமையணும். இப்படி ஒட்டு மொத்தமான முன்னேற்றங்கள் நாட்டில் ஏற்பட்டால் பெண்களுடைய நிலையும் தானாகவே உயரும்.

உரையாடல் தொகுப்பு: சீதா ரவி

அட்டை வண்ணப்படமும், புகைப்படங் களும்: யோகா

உலகத்தை மகிழ்ச்சிக்க...

சுயநாடி
வருகிறது

கல்கி
விடுமுறை
மலர்
1989

கல்கி

1989 ஏப்ரல் 9
மார்ச் 47 இதழ் 36
விபவ பங்குனி 27

தி. மு. க. ஆட்சிக்குத் தலைகுனிவு!

'தி. மு. க. ஆட்சியில் ஏற்பட்டுள்ள முதல் தடுமாற்றம் இது: இதுவே கடைசியாகவும் இருக்கும்' என்று சொன்ற வாரம் தலையங்கம் எழுதி முடித்து. அந்த இதழ் வாசகர்களின் கரங்களை அடைவதற்கு முன்பாகவே அடுத்த தடுமாற்றமல்ல, தலைகுனிவே ஏற்பட்டுவிட்டது. தி. மு. க. ஆட்சிக்கு வேதனையை அதிகரிப்பது என்னவெனில், இந்தத் தலைகுனிவு முற்றிலும் தவிர்க்கப்படாது இருக்கக் கூடிய ஒன்று என்பதுதான்.

பட்டுஜட் உரை திழ்த்தப்படுகிற அன்றும் ஆளுனர் உரை படிக்கப்படுகிற அன்றும் உரிமைப் பிரச்சனை, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் போன்ற எதையும் கொண்டு வரக் கூடாது என்பது மரபு. அ. தி. மு. க. வினர் மரபை மீறினார்கள். சபாநாயகரும், "பிரச்சனையை நான் தள்ளவில்லை; இன்று பட்டுஜட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருப்பதால் நிற்கவிழாமல் அதனை விவாதத்துக்கு எடுத்துக் கொள்வோம்" என்றுதான் கூறினார். இந்தத் தீர்ப்பு, எதிர்க்கட்சிகளுக்குப் பிடிக்கவில்லையெனில் அவர்கள் வெளிதடப்புச் செய்திருக்கலாம். ஆனால் அ. தி. மு. க. எம். எல். ஏக்கள் இந்தக் கௌரவமான வழியை விட்டுவிட்டு வன்முறையில் இறங்கி, பட்டுஜட்டைப் படிக்க விடாமல் முதல்வரையே தாக்கினார்கள்! இந்த ஆரம்பம், பின்னால் பல அசம்பாவிதங்களுக்கும் வழிவகுத்து விட்டது என்பது ஒருபக்கமிருக்க, அ. தி. மு. க. வினர் சட்டசபையில் அமலிதரவினைப்புவது என்று திட்டமிட்டே அன்று வந்திருந்தனர் என்பது தெளிவு. இதனிடம் முக்கியம் என்னவெனில், இதனை முதல்வர் எதிர்பார்த்திருக்கிறார் என்பதுதான். எனவே, தமது கட்டி அங்கத்தினர்களையும் அமைச்சர்

வெட்கப்படுகிறான்... திவங்கனைப்படுகிறான்... துணை குணகிறான்...
இரண்டிடமாக திடீரில் காலதூறிகள் என்னன ஊலகச் சொல்லுது
தியாயன்? திரிமன? திரியா?-- ஐயடுகா!

தி. மு. க. சிட்டியின்
பாஸ்கலை
எதிர்த்து இரு வரும்
கண்டிமை கூட்டம்

அப்படினா, அதிமுக-
பாஸ்கலைக்கு திரிதரவுள்ள
சொல்லுங்க!

கனையும் முதல் நாளை எச்சரித்தும் இருக்கிறார். 'அவர்கள் அதாகவிடமாக நடந்து கொண்டாலும் நாம் கண்ணியம் காப்போம்; பொறுமைவாக இருப்போம்' என்றெல்லாம் கூறியும் இருக்கிறார். ஆனபோதிலும், தி. மு. க. அங்கத்தினர்கள், தங்கள் தலைவர் தாக்கப்படுவதைக் கண்டதும் உணர்ச்சிவசப்பட்டுத் தாறுமாறாக நடந்து கொள்ள ஆரம்பித்து விட்டனர். அடிதடி; 'கல்' வெறி தொடர்ந்து, துச்சாதனத் தளத்தில் போய் முடிந்திருக்கிறது. சிலர் மருத்துவமனையிலே செஞ்சைக்காகச் செல்லவும் தேர்ந்திருக்கிறது.

தி. மு. க. அங்கத்தினர்கள் மட்டும் தங்கள் தலைவரைச் சூழ நின்று, "எங்களை எய்வளவு வேண்டாமானாலும் தாக்கி அடிவுக்கள்; ஆனால் திருப்பித் தாக்க மாட்டோம்" என்று காத்திய மாரிக்கத்தைக் கூடப்பிடித்துக் கூறியிருந்தால் அவர்கள் பெருமை வான னாவ உயர்ந்திருக்கும். அ. தி. மு. க. மின் கொளவை அதனபாதானத்துக்குச் சரிந்திருக்கும்.

ஆனால் தானைத் தலைவர் எச்சரித்திருந்தும் கூடத் தனபதிகள் தாறுமாறாக நடந்து கொண்டு, அவருக்கும் கட்சிக்கும் தலைகுனிவை ஏற்படுத்தி விட்டனர். "கடமை, கண்ணியம், சுட்டுப்பாடு என்று திருமயத் திருமயப் போதித்தாரே, அவரது சிலை ஒன் லொன்றில் அடியிலும் இந்த வாசகத்தைப் பொறித்து வைத்திருக்கிறீர்களே, அவருக்கு நீங்கள் செய்கிற கைமாய் இதுதானா?" என்று மக்கள் இன்று கேட்கிறார்கள். "ஒரு பெண்ணின் முந்தானையைப் பற்றி இழுக்கத் துணிந்த கரத்தை வெட்டிப் போட்டாய் என்ன?" என்று தமிழகத்தில் உண் வட்சோபலட்சம் பெண்மணிகள் இன்று விளையுமி றார்கள்.

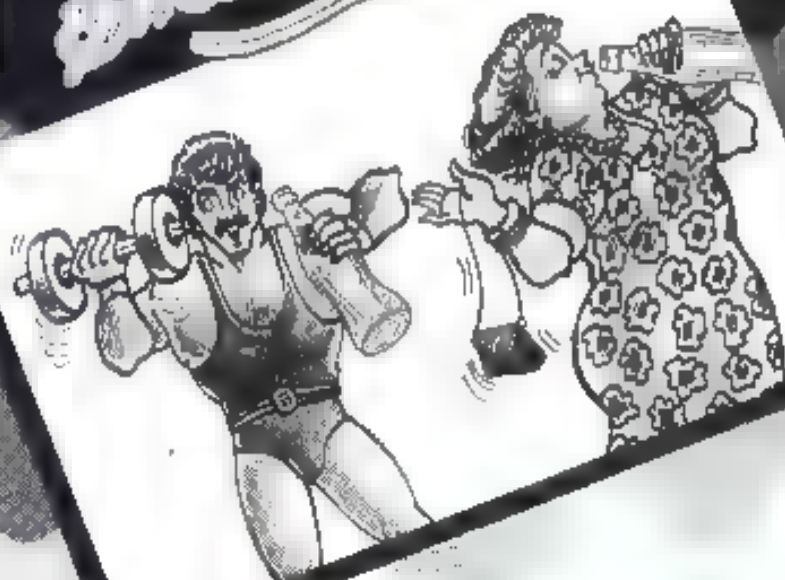
சட்டசபையில் நடந்த கைகலப்பின் பின் விளைவாக அதற்கு வெளியே, எத்தனை பிரச்சனைகள்! தனியார் சொத்துக்களுக்கும் பொதுச் சொத்துக்களுக்கும் எத்தனை சேதா ரங்கள்! மக்களுக்குத்தான் எத்தனை கஷ்டங்கள்!

"தி. மு. க. ஆட்சிமை முயற்சியில் செய்ய வேண்டும்," "நாடாளுமன்றத்தில் பிரச்சனை விவாதிக்கப்பட வேண்டும்," "சுருணாதிபி விசாரணை நடத்தக் கமிஷன் நியமிக்க வேண்டும்" என்பன போன்ற கோஷங்கள் அர்த்தமற்ற அபத்தங்கள். இவை எதுவுமே நடக்கக் கூடினன அவ்வ. ஆனால் தி. மு. க. வுக்கு ஒரு தீராக் கைக்கம் ஏற்பட்டு விட்டது என்னவோ மறுக்க முடியாத உண்மை.

"வெட்கப்படுகிறேன், வேதனைப்படுகிறேன், தலைகுனிவிறேன்," என்கிறார் சுருணாதிபி. அவர் தலை மீண்டும் திரி ஏரே வதி. துரைமுருகனின் ராஜினாமாவை அவர் கோருவதுதான்.

PALE LIMECA

தீயவை. என்ன. இதைத் தூக்கி. அல்லது உங்கள்
என்ன சாடி சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து
சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து
சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து
சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து
சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து

சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து
சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து சாத்து

ARTIFICIALLY FLAVOURED. CONTAINS NO FRUIT JUICE OR FRUIT PULP
● TML REGISTERED TRADEMARK OF PALE (EXPORTS) LTD. BOMBAY

PALE & CO. LTD. BOMBAY

"செ.ய். ஸாரதா! தெரியுமென்ன? ராட்சாமி... தெரியுமெ?"

ஒருகணம் அவன் என்னப்பார்த்துத் திகைத்தாற் போலிருந்தது. "ராட்சாமி...யம்... தீவந்து..." என்று அவன் தயவுதழுன், "என்னடா தீ... ஸ்கீக் பார்டி, மறத்து போச்சா?" என்று நான் கயித்து கொன்ன... சமாஸித்துக் கொண்டி புன்னகை செய் தால்.

"அப்போதான் தாட் தீ எங்கே இருக்க வந்தீர்? எப்ப வந்தீர்?" அப்போக்கன் சச்சரிப்பில் வழுவழ கொழ கொழ என்று தமிழ் லிசித்தியாக ஒலித் தித்தலிர், கருவம் அப்படியே... அப்படியே இருந்தது.

"யாவி: தீ எப்படியா அப்படியோ இருக்கிறீர்? ஒதுமலி: நம: க்காது ஒது தெரியாது விழாது! என்ன அதைவண்டி ரிசை: அப்படியே இருக்கிறீர்!" தான் மலித்து போய்விடுவான்.

கருவம் கருவம் வாக்கித்தர வில் வந்து விழும தலைவலிதாக கருவம் ஏழ் விலகாகக் கழிவிழும கருவம் ஏழம், கருவம் ஏழிப்பதாக கொலிகும் கருவம், எப்போதென்போன்ற கருவம் கருவம் கருவம்... ஏழ்மது வந்த கருவம் கருவம் வந்த மலித்து போய்விடுவான்.

**கருவியு
போனா**

சர்ஜனாகா விஜயராகவன்

காட்சி தருவதா ஒரு செல்மணி அளவு பொறாளம் கூட உள்ளே உறுத்தியது.

என் அளவுக் கதையைத் திறந்து அவனை உள்ளே அழைத்தேன். மேலும் கீழும் பார்த்த வாய் ஒற்றை சோபாவில் பக்கவாட்டில் காணல் நீட்டியவரது அமர்த்தான்.

"நீ ஏன்டா இப்படி ஆயிட்டே?" என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தான்.

வாஸ்தவம்தான். ஏன் கேட்க மாட்டான். தெரிந்தால் மன்னை வரை விசுவாசமாக மழுமுறுத்து வேண்டல் வழக்காக ராக்கோடி என்னைப் பார்த்தால் அவனுடைய வகுப்புத் தோழன் என்றா சொல்ல முடியும்? கிறிம் சரியான கிறிம்.

"போட்டோவுக்கும் உனக்கும் சம்பந்தமே இல்லைடீ...!" நினைத்து நினைத்துச் சிரித்தான்.

"போட்டோவா?" புரியவில்லை எனக்கு.

"நம்ப கார்டுவுக்கு துருப் போட்டோவிலே மேல் வரிசையில் வலது நுழைவிலே திக்கிறீரா?" என்று விளக்கினான்.

"அடேயப்பா அந்த போட்டோவை இன்னுமா வெச்சிருக்கே? என் காப்பி எந்த ஸ்தலத்தில் கிடக்கோ?" நிமிசென்று சந்தேகம்தோன்றியது. "டேய், உனக்கு இன்னமும் ஓர்பாகம் வரவே, சமாளிக்கிறே. நான் நால் வரிசையில் எங்கேடா நினைச்சே? கீழ் வரிசையில் இல்லை நட்ட தடுவல் திக்கிறேன்...!"

சற்று யோசனை செய்தான். "ஆமாம்... ஆமாம்... கரெக்ட்... ஒங்கி வளர்ந்த உத்தமர்களை எல்லாம் பிள்ளையோ திக்க வெச்சாங்க லாமணாவதாரமெல்லாம் மொதல் வரிசை... மறத்து போக்கடா... அரி எங்கே இங்கே வந்தே? இது என்ன தராசை மும் எடுத்திருக்கே?"

திகாக்கோயில் வகுப்புத்தோறும் நடைபெறும் கலகமகா மெஷின் இலன் எந்தையில் சரக்கைப் பார்வைபிட என் இத்தியக் கட்டு. பெனி இத்தனை வகுப்புகளில் முதன் முதலாக என்னவ அனுப்பிவிருந்தது.

டிபிரெஸிபேர் என்று திகாக்கோ தோட்டல் கூட நிர்மயி வழித்தேறும், ஒன்றுக் கொள்ள இடம் கிடைக்காதா என்ற தவிப்பில் ஏழே முக்காவலுக் சதுரத்துக்கு ஒரு நூணைக்கு நூறு... வலி வாடனைக் கொடுக்க பிசுக்காரம் பண்ணிக் கொண்டு, ஏற இறங்க முறைத்து விட்டு, ரிசர்வ் பாய்க் எண்ணி எண்ணிக் கொடுத்தசொல்ப அண்ணிவச்செல்லாவுணியை இப்படி விரையமாக்க எனக்கு மாணசாகவே இல்லை.

என் வலிந்தெரிச்சனை எல்லாம் அனுபவித்து ரசித்துக்கேட்டான் ஸாரநாத். "பேசாமல் வந்து என்னுடன் தங்கி விடு" என்று உத்தரவிட்டான்.

அதற்குத்தானே காத்துக் கொண்டிருந்தேன். "இப்போதேவா?"

"இல்லை இல்லை, எனக்கும் எக்ஸி

லெஷில் கற்றிப் பாகக வேண்டி இருக்கிறது. இரண்டு துப்பாணிகளை இந்த தோட்டலில் சந்திக்கத்தான் வந்தேன். அங்களை என் தொழிற்சாலைக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். மாணவரில் அவர்களை இங்கே கொண்டு விரும்போது உள்ளே அழைத்துப் போகிறேன்" என்றான் தனக்காசை நீட்டியவரோடு.

என் ஸாரநாத் என்று அச்சிடப்பட்ட கார்டில் அவன் விவரமும் தென்போன் என்கலும்.

"உக் பெற்றோர் எங்கு இருக்கிறார்கள்? உன் மனைவி, குழந்தைகள்..." என் விசாரனை.

"என் பெற்றோர் என்னுடன் இங்குதான் இருக்கிறார்கள் அப்பாவுக்கும் பாவம் ஆர்த் ஸரடிஸ். வெனி ஸூ ந மட முடியவில்லை. விட்டுக்குள்ளேயே சான்றுகோர் தெனா."

"மனைவி..."

"நீய் நான் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை."

"ஏன் அப்படி?" விடப்பூத்தாங்கலில்லை. இவனைப் பெண்கள் எப்படி விட்டுவைத்தார்கள்? சே, இதில் கூடவா அடிகாடம்! என்னை கத்திரும்? என்று பெருமூச்சுத்தான் வந்தது எனக்கு.

"நமம இவகர், மத்தவான், கிச்சாமி, சங்கரவிங்கம் யானையாவது பார்த்தியா?"

"பேச்சு மாற்றுறிறான் என்று புரிந்தது. "ஊறுறும். அவங்கல்லாம் எங்க இருக்காங்கன்னு கூடத் தெரியாது."

நிமிசென்று என்னுள் பெரி தட்டியது. "டேய், ஒன் ஒய்ட், ஸ்பேனம் என்ன ஆனா? அந்த ப்ளாக் ரோஸ்? நிஸ் டானிவல் என் ஸ்டா ஆனா?"

என்னை உற்றுப் பார்த்தான். பதில் பேசவில்லை. "ஓ, சே, சாவத்திரம் பார்ப்போமா?" அந்த நாளில் விட்டு வெனி வேறிப் போயே விட்டால், போவதற்கு முன் முதுகில் ஒரு பேய் அறை வைத்தோடு பார்ப்போம். இதில் கூட அவன் வழக்கம் மாறவில்லை.

தேதாமர்மம் இருக்கிறது என்று எனக்கு ஒரு சந்தேகம். ஸாரநாத் வாழ்க்கையில் என்னகோ நடந்திருக்கிறது. இன்னும் ஒரு வாரம் அவனோடு தங்கும் போது தெரியாமலா போய்விடும்?

அவனுடைய இயல்பான குறும்பையும் கலகவழிபையும் தாண்டி உள்ளே ஏதோ ரோகம் இருப்பதுபோல் தோன்றியது.

கல்துரிகில் ஐந்து ஆண்டுகளும் அவனே ராஜா. ராசிய் வந்தால் அவன் தான் தலைவன். அழுக்குக் குட்டையில் புது முகங்களை தூண்டல்தான் செய்து, எடுப்பதிலிருந்து எல்லா விரிசு சாகவங்களுக்கும் அவனே ஹீரோ. ஒன்றிரண்டு பேரைத் தவிர எல்லாப் பேராசிரியர்களையும் கத்தித்

திருக்கிறான்.

சாபத்தையும் மார்க்கத்தையையும் அவன் வீசுவார்கள் வாத்தியங்கள் அவனுக்கு. இந்தப் பழிகாரனுக்கு மண்ணை வெல்லும் மூளை. அனாதாசமாக கோட்டு மெடவைத் தட்டிக் கொண்டு போனான்.

எங்கள் வகுப்பில் படித்த... இன்னவ... தெரியாததனமாக வந்து மாட்டிக் கொண்ட ஒற்றை மாணவன் தோன்.

"கறுப்பில் அழகிய டா என்சிங்" என்று மாண்ட ராகத்தை, அவன் வந்து சேர்த்த முதல் நாளே பாடி அவனை அழைத்தான். அதே போலவே பரவினான் "திறவாக துறவியைப் பாட்டு தா" என்று பணிவாக விளக்கினான்.

அப்பேரென்சிங், பனாக் தோன் என்ற பட்டம் போடிகள் அவனுக்கு முறைவாக வழங்கப்பட்டன. அடிக்கெல்லாம் ஆரம்பத்தில்தான் தவிர அந்தக் கறுப்பழகி இந்தப் போயண்டிஸைக் கற்றிக் கற்றி வந்தது அடுத்த தந்தையாற்றி தொடங்கினது. ஒரு சமயம் சிவந்தான். அடுத்த கணம் குறைவான. அவனைப் பித்தவனாக அடித்திருக்கிறான். அந்த நாளில் எங்களுக்குக் கொடுக்கலாம். நன்றி வாழ்வு, ஒரே காதல் கதை இதுதான்.

தொடர்வது போலவே வந்து விட்டான் ஸார்வதா. போட்டி மந்திரனாகவும் என்னைக் காரியம் அன்னிப் போட்டுக் கொண்டான் வறுமையுக்கே போலவே தானைவிக் மிதந்து பறந்தது...

"பிரமாதமா இருக்க உன்னை?" - பெருமூக்க கலந்த என் பாராட்டு.

"பெயர்ஸ்,"
ஒற்றை வார்த்தையில் உயராகக் காரின் அந்தரங்கப் புரிய வைக்கப்பட்டது. பிரமித்துப் போன உட்கார்த்தி துத்தென் நான் ஏதாவது பாடி ஆடி விமானத்தில் ஏறி வழி தெரியாமல் கொடுக்கத்துக்கேதான் வந்து விட்டேனோ என்று தோன்றியது. உவம் மனத்தோடு என் அடித்துப், துத்தென் அதே பூமியில் நான் சிகரகோவடி துக்கிறது என்பதை ஏற்க மனம் பற்றத்தது.

திரைமேல் அப்படி வந்தது "காண்டா தோன்" என்பதில் எங்கே இருக்கா?"
நான் விடுவதாக இல்லை.

"ம்... உனக்கு எதுவுமே தெரியாதா? அவன் என்ன ஆனான் என்று தெரியாதா?"
"தெரியாது."

"நான் இங்கே பாண்டல் என். ஐ. டி. பிலே சேர்த்த மறு வருஷம், அவ என்னை

இங்கே தேடி வந்துட்டான்."

"காண்டா?"
"காண்டா யூவிவர்கிட்டேயேயே போன் பண்ணினா, அப்போது கார்ல்! என்னை இவ்வளவு தூரம் வன் பண்ணி இருக்கானனு நான் தெனக்கேயே இங்கே. நான் ஏதோ விவாபாட்டு இருத்தேன்."

"அப்போ?" - என்னு சன்பெய்ஸ் தங்கவில்லை.

"தோனா திரைமேல் வாய்ப் போக்க, என்ன வயதிலேயே புரியலே, மேலே காண்"

இருட்டி விட்டதால் அவன் கண்ணிர் விடுகிறான் என்று தெரியவில்லை. குரலில் ஒரு தடுக்கல், கம்பம்.

"நீ... நீ... ஐ... ஆம் ஸார்!" சற்று நேரம் இருவரும் பேசவில்லை.

"நீ என்னைக் கேட்டாயோ எப்படி இளையவா இருக்கேன்னு..."

"ஆமாம்."

"நான் இப்பக் கொஞ்சதை உன்னால் டீப் முடிவாது. ஆனா அது திரை."

"நீ நான் அவனைப் பார்த்தேன். டாஷ் போட்ட உங்கலில் வெலிச்சம் மங்கல் சிவப்பாக அவன் முகத்தின்."

"தோன் தன்னும் தனையிலே ஒரு தோஷம் பிடிவாட வருவானோ ஞாபகம் இருக்கா?"

தந்தை திணைவு இருந்தது.

"மில், எங்கே போய் இருந்திய் பெயரா, காண்ப பெயரா?" என்று அவளை அவன் கண்டக் செவத்தும் திணைவு இருந்தது.

இவன் தவறாமல் சிவப்பு, ஆரஞ்சு, வெள்ளை, மஞ்சள், பிங்க் என்று விதவிதமான தோட்டிகள் நாளாக்கொன்றாக அவளைப் படி தலைவில் காத்தாரம் எட்டிப் பார்த்தும், வகுட! வகுடம் எம்மேலும் காட்டவில். நடக்கும் போட்டியில் தோஷாக் செடிக் காலப் பீட அவன் தந்தையின், 'ஆக்ஸிஜன்' டாவிவதுக்குத்தான்.

"கடைவா அவனை நான் ஆள்பத்திரி சில போன் பார்த்த போது ஒரு கறுப்பு தோஷா கொண்டை என் கிட்டக் தடுத்தான்..."

"கறுப்பு தோஷாவா?" இடைமறித்தேன்.

"ஆமாம் கருநிவப்பு திறத்தில் கிட்டக் தட்டித் தட்டியாடே இங்குடன் இருக்குமே. தோன், ஆட்வாசா ரகம், விளக்கினான் "அந்த மொண்டை ஒரு வான்வெய்சிருத்தேன். ஒரு நாளைக், செண்டு நாளாக, ஒரு மாசமாக அப்படியே இருந்தது. எடுத்து முகத்து பார்த்தா வெசா வாரளை."

பாஸ்காரர்: இத்தனை வருஷம் பாஸ் விவாபாசம் பண்ணினது ஒரு வீடு, சின்னதாகத்தான் கட்ட முடிஞ்சது.

தம்பி: அப்படின்னா அந்த மாடி வீடு வாரது?

பாஸ்காரர்: அதுவா, அது, பாஸ்வ காத்துன தண்ணியை விவா பாரம் பண்ணினது கட்டினது!

— செத்தில்.

தெர்ப்பு பரிசு வர, உடனே வருங்கள்...

விஜயே பக்கங்கள் என்று குறிப்பிட வேண்டும்.

பிரகரமாகும் துணுக்கு விமர்சனம் ரூ. 25/- பரிசு பெறும். தவிர, பிரகரமாகும் அனைத்துத்தவிரசை என் தரப்பட்டு, ஆறு மாதம் சென்று, குறுக்கி முறையில் ஒருவருக்குக் கவர் ம. வி. பரிசு.

இந்த இலதின் 83, 84 பக்கங்களில் விவரமாகக் க. வி. விஜயே அனுபவங்கள் வெளியாகியுள்ளன. அவற்றைப் போலவே, "குயிர் சிறிப்பை வரவழைக்கும்" அனுபவங்கள் உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தால் எழுதி அனுப்புகள். ம. வி. திகழ்ச்சிகளின் விமர்சனங்களையும் தளக்கவை இழைய நீங்கள் எழுதுவாய். ரத்தினச் சுருக்கமாய், கல்வியில் அதைப் பக்கத்துக்குத் தடவ்கும்படி எழுதி, சமீபத்தில் கவி இந்தியத் தலைவர்களைப் பக்கத்தில் உள்ள தேதிப் பகுதியை மட்டும் (முன்று வரிகள்) சுத்தரித்து இணைத்து அனுப்புகள். உறையின் மேல் க. வி.

"ஒரு மாதத்துக்குப் பிரசு?"
"ஒரு மாதம் என்ன. வரையும் இருபத்தொன்றாக. இன்னும் அப்படியே இருபத்தொன்றாக இல்லையே. வரையும் இருபத்தொன்றாக இல்லையே?" அதிர்ந்து போனேன்.
"அவரிடம் ஆயுதங்களும் இன்னவையையும் அந்த ரோஜா மொட்டு மூலமாக எவ்விடத்தில் கொடுத்துட்டுப் போய்ட்டா. நான் அப்படியே இருக்கேன்."
எனக்குத் தலை சுற்றியது. இது நிலமா? விளையாடுகிறாள்?
"தீ பாரேன். அந்த ரோஜா இன்னமும் வாழ்கலை."

அதற்குப் பிறகு எனக்குப் பேச்சை வரவில்லை. வீட்டை அடைந்ததும் என் இரு குட்டிகளையும் இரு கைகளில் அணைச்சமர்த்து தாக்கிச் கொண்டு நடந்தான்.

என்ன வலியும்! என்ன உயர்! எனக்கு வியப்புத் தாங்கவியல்லை.

"அமெரிக்காவுக்கு அம்மியும் உரையும் கொண்டு வந்தியா என்ன? பேட்டியை எவ்வளவு?" என்ற கிண்டலும் உண்டே அழைத்துப் போனான்.

இளம்பச்சை சோபாவில் நான் அழுகித் திளைக்க, "இதோ வரேன்" என்று உன்னை போனாய். பிரமிப்புடன் கற்று முற்றும் பார்த்தேன். ஓரமாக இருந்த சிவா பிணாவுக்கு அருகில் கவியில் எங்கள் கூட்டிப் போட்டோ. சிவாபிணாவின் மேல் ஒரு மேல்சிய கண்ணாடிக்கு இவ்வளவில் தினமாய் உயர் புடன்தான்...

ஒற்றைக் கறுப்பு ரோஜா!
இல்லை. ரோஜா மொட்டு. அதுகே போல் மேல்வந்த தொட்டேன். திழைதான்! பட்டுப் போய் மெத்தென்ற இதழ்கள்! இருபத்தொன்று வருஷங்களாகியும் வாடாத இளமை ரகசியம்...

"ஹலோ... சாம்ப்ராணி. உடல் ராமசாமி... எப்படி இருக்கே?" என்ற

எழுந்தது முதலில். பிரசு அறை. ஊன்றுகோலுடன் என் வயதுக் கிழவன் ஒருவன். கருட்டை மயிர். ஆனால் தரைத் தட்டை கண்ணத்தின் சூழி. சூழி என்ன? பன்னமே. கருக்கங்கள் சிவறு.
"தீ... தீ... தீனாதிசென்.
"தெகா, பத்தயால், செகாமி, சங்கர விங்கல் ஆக. தீ இப்போ அஞ்சாவது. என்னடா சொன்னான் ஸாஸாஸ்? இத்தத் தடவை இனையாகசியப் ரோஜாப் பூவா? பரிசு பரிசு!"

"ஸாஸாஸ்?" விழித்தேன்.
"சார் அங்ககிள். பின்னாலே எட்டிப் பார்த்தான் ஸார்தாத். இவ்வை இவ்வை. ஸார்தாத்கின் மகன் ஸாஸாஸ் ஸார்தாத்... அதாவது சார் ஸார்தாத்.
"இப்படி தடக்கறது அஞ்சாவது தடவை. இதுவரை யாருக்குமே கத்திகெய் வரலே. ரெயர்க்கமன் இக்கே. ஸார் ஒன்ஸ் மோர். ஒங்களை வாட் போடான்னு பேசினதை மன்னிக்கறறும்."

"ரோன். ரோன்..." இன்னும் எனக்குத் திகைப்பு மாறவில்லை.

"கொடுத்தது தட்டியோட அவு எங்கியாவது இருப்பா. யாரு கண்டா?" கண்ணைச் சிமிட்டியவான் ஸார்தாத்.

"அங்கின் ஒரு சிகிவென்ட்..."
"என்னது?"

"இத்தச் சமார்தாததை ஊர்வ உங்க கிளாஸ் மேலக் பார்த்திட்டயும் சொல்வ வேண்டாம். அடுத்தாற் போல வாக் கடிவ கூடக்களுக்காக இன்னும் ஆறு கதை எடாக் கிரித்த."

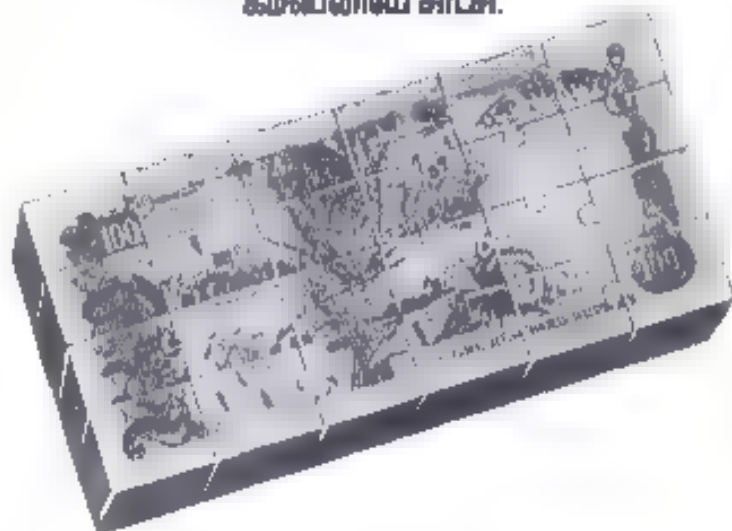
மோர்ச் விளக்கு வெளிச்சத்தில் தெரிந்த தோட்டத்தில் ஒரு ரோஜாப் புதிர் கண்ணா பின்னாலேயேன் மொட்டும் பூவாகக் கமத்து கொண்டு குலுங்கியது. கறுப்பு ரோஜாக்கள்!

கடன் வார்ப்புலோருக்கு சீட்டுகள் பயன்படுகின்றன
என்பது பலருக்குத் தெரியும். ஆனால், முதலில்
ஒய்வோருக்கும் அவை சிறுத்தவை என்பது
பலருக்குத் தெரியாது.

இதோ முழுமையான காட்சி. ஆண்டுக்கு
80 கோடி ரூபாய் பகிர்ந்தளிக்கும்
கம்பெனியே காட்சி.

சிற்பதம்!

1. *Journal of Management Education*, 2000, 24(1), 1-10.

உள்ளுறை: 43 - அறிவுநிலைகள்

第 2 次: 4 月 10 日, 4 月 11 日, 4 月 12 日, 4 月 13 日, 4 月 14 日, 4 月 15 日, 4 月 16 日, 4 月 17 日, 4 月 18 日, 4 月 19 日, 4 月 20 日, 4 月 21 日, 4 月 22 日, 4 月 23 日, 4 月 24 日, 4 月 25 日, 4 月 26 日, 4 月 27 日, 4 月 28 日, 4 月 29 日, 4 月 30 日, 5 月 1 日, 5 月 2 日, 5 月 3 日, 5 月 4 日, 5 月 5 日, 5 月 6 日, 5 月 7 日, 5 月 8 日, 5 月 9 日, 5 月 10 日, 5 月 11 日, 5 月 12 日, 5 月 13 日, 5 月 14 日, 5 月 15 日, 5 月 16 日, 5 月 17 日, 5 月 18 日, 5 月 19 日, 5 月 20 日, 5 月 21 日, 5 月 22 日, 5 月 23 日, 5 月 24 日, 5 月 25 日, 5 月 26 日, 5 月 27 日, 5 月 28 日, 5 月 29 日, 5 月 30 日, 5 月 31 日, 6 月 1 日, 6 月 2 日, 6 月 3 日, 6 月 4 日, 6 月 5 日, 6 月 6 日, 6 月 7 日, 6 月 8 日, 6 月 9 日, 6 月 10 日, 6 月 11 日, 6 月 12 日, 6 月 13 日, 6 月 14 日, 6 月 15 日, 6 月 16 日, 6 月 17 日, 6 月 18 日, 6 月 19 日, 6 月 20 日, 6 月 21 日, 6 月 22 日, 6 月 23 日, 6 月 24 日, 6 月 25 日, 6 月 26 日, 6 月 27 日, 6 月 28 日, 6 月 29 日, 6 月 30 日, 7 月 1 日, 7 月 2 日, 7 月 3 日, 7 月 4 日, 7 月 5 日, 7 月 6 日, 7 月 7 日, 7 月 8 日, 7 月 9 日, 7 月 10 日, 7 月 11 日, 7 月 12 日, 7 月 13 日, 7 月 14 日, 7 月 15 日, 7 月 16 日, 7 月 17 日, 7 月 18 日, 7 月 19 日, 7 月 20 日, 7 月 21 日, 7 月 22 日, 7 月 23 日, 7 月 24 日, 7 月 25 日, 7 月 26 日, 7 月 27 日, 7 月 28 日, 7 月 29 日, 7 月 30 日, 7 月 31 日, 8 月 1 日, 8 月 2 日, 8 月 3 日, 8 月 4 日, 8 月 5 日, 8 月 6 日, 8 月 7 日, 8 月 8 日, 8 月 9 日, 8 月 10 日, 8 月 11 日, 8 月 12 日, 8 月 13 日, 8 月 14 日, 8 月 15 日, 8 月 16 日, 8 月 17 日, 8 月 18 日, 8 月 19 日, 8 月 20 日, 8 月 21 日, 8 月 22 日, 8 月 23 日, 8 月 24 日, 8 月 25 日, 8 月 26 日, 8 月 27 日, 8 月 28 日, 8 月 29 日, 8 月 30 日, 8 月 31 日, 9 月 1 日, 9 月 2 日, 9 月 3 日, 9 月 4 日, 9 月 5 日, 9 月 6 日, 9 月 7 日, 9 月 8 日, 9 月 9 日, 9 月 10 日, 9 月 11 日, 9 月 12 日, 9 月 13 日, 9 月 14 日, 9 月 15 日, 9 月 16 日, 9 月 17 日, 9 月 18 日, 9 月 19 日, 9 月 20 日, 9 月 21 日, 9 月 22 日, 9 月 23 日, 9 月 24 日, 9 月 25 日, 9 月 26 日, 9 月 27 日, 9 月 28 日, 9 月 29 日, 9 月 30 日, 10 月 1 日, 10 月 2 日, 10 月 3 日, 10 月 4 日, 10 月 5 日, 10 月 6 日, 10 月 7 日, 10 月 8 日, 10 月 9 日, 10 月 10 日, 10 月 11 日, 10 月 12 日, 10 月 13 日, 10 月 14 日, 10 月 15 日, 10 月 16 日, 10 月 17 日, 10 月 18 日, 10 月 19 日, 10 月 20 日, 10 月 21 日, 10 月 22 日, 10 月 23 日, 10 月 24 日, 10 月 25 日, 10 月 26 日, 10 月 27 日, 10 月 28 日, 10 月 29 日, 10 月 30 日, 10 月 31 日, 11 月 1 日, 11 月 2 日, 11 月 3 日, 11 月 4 日, 11 月 5 日, 11 月 6 日, 11 月 7 日, 11 月 8 日, 11 月 9 日, 11 月 10 日, 11 月 11 日, 11 月 12 日, 11 月 13 日, 11 月 14 日, 11 月 15 日, 11 月 16 日, 11 月 17 日, 11 月 18 日, 11 月 19 日, 11 月 20 日, 11 月 21 日, 11 月 22 日, 11 月 23 日, 11 月 24 日, 11 月 25 日, 11 月 26 日, 11 月 27 日, 11 月 28 日, 11 月 29 日, 11 月 30 日, 12 月 1 日, 12 月 2 日, 12 月 3 日, 12 月 4 日, 12 月 5 日, 12 月 6 日, 12 月 7 日, 12 月 8 日, 12 月 9 日, 12 月 10 日, 12 月 11 日, 12 月 12 日, 12 月 13 日, 12 月 14 日, 12 月 15 日, 12 月 16 日, 12 月 17 日, 12 月 18 日, 12 月 19 日, 12 月 20 日, 12 月 21 日, 12 月 22 日, 12 月 23 日, 12 月 24 日, 12 月 25 日, 12 月 26 日, 12 月 27 日, 12 月 28 日, 12 月 29 日, 12 月 30 日, 12 月 31 日。

இதன் இயக்குநர் = கிரேக்கி, என். எஸ். ஏ. பி.சு.சு.

51 இயைபு சான்றி.

தே. காமாட்சி, திருச்சி.

4748 2000 12 15 15:00

● 2014 年 12 月 1 日

24 மார்ச்சு 2017

[illegible]

43. 2000 7 4 2000 2000

[illegible]

தமிழ்

வாசகர்களுக்குத் தமிழ்ப் புத்தாண்டுப் பரிசு!

பாரதிராஜா
எழுதும்
**என்
உயிர்த்
தோழன்**

தொடர்கதை அடுத்த இதழில் ஆரம்பமாகிறது!

இரவு எழுமாணி செல்லி மது
மிதாவுக்கு.

கூ. த்த வாரம் தடைபெற்ற நாய் கண்
காட்சியில் நடந்த போட்டியில். இரண்டா
டாவது பரிசு பெற்ற பைரவன் நாயின்
எழுமாணி எழுதிக்கொண்டது. மிக்க
அவசரம். எலக்கில், என் நாய்க்கு, நீங்
களும், நானும், வெற்றி பெற்ற நம் நாய்
களும் சேர்ந்து எடுத்துக் கொண்ட போட்
டோஸை லிபிரேம் போட்டு வைத்திருந்
தேன். இரண்டு தினங்களுக்கு முன் திமி
ரென்று பைரவன் அந்த போட்டோஸை
எடுத்துப் 'பசு'க்குள்ளு ஒரு முத்தம்
கொடுத்தது. நீங்க அப்படிபொண்ணும்
சொம்ப அழகா இல்லையே, இது என்
முத்தம் கொடுக்குதுன்னு போட்டோஸை
எடுத்துநெருக்கத்துலேபார்த்தேன். உங்க
நாய் ஹாஸ்குத்தான் பைரவன் முத்தம்
கொடுத்ததுன்னு புரிந்தது. அன்னையி
லிருந்து பைரவன், போட்டோவுக்கு
முன்னாலே நாய்க்கைத் தொங்கப் போட்
டுக்கிட்டு, கண்ணிலிருந்து நாளை நாளை

பைரவன் வாசி

யா கண்ணீர் வழிய உக்காத்திருக்க, என்
இல்லை. உறக்கம் இல்லை. அது படற
அவஸ்தையை என்னாவே நாய்க் முடி
யலை. காநல் நோயாலே செத்துடு
மொன்னு பயமா இருக்கு! என் பைரவன்
உயிர் உங்க கையிலேயும் ஹாசி கையி
லேயும் நாய்க் இருக்கு. நம்ம ரெண்டு
நாய்களும் சந்திச்சே ஆகணுங்க. இடமும்
நேரமும் சொல்லுங்க வரேன், மிக்க
அவசரம்.

இப்படிக்கு.

ஹாஸ்காக ஏங்கும் பைரவன் சாரிலில்
சேர்.

மிக் அவசரத்துடன் இருக்கும் பைர
வனின் (மாடர்னா வேரே பேரு தெரி
யாதா?) சொந்தக்காரர் சேருக்கு.

சொந்தக்காரர் என்ற பதத்தைக் கவ
னிக்கவும். எழுமாணி என்றால் நம் நாய்
என்னமோ நமக்கு அடிமை. வேலைகளை
என்று ஆகிலிரும். வீட்டிலிருக்கும் நம்
நாடுவார்களுக்கு நாய் எப்படி எழுமாணி
இல்லைவோ அதுபோல் நம் செல்வப்
பிராணிகளுக்கு நாய் எழுமாணிகள்
அல்ல. பிராணிகள் வதை தடுப்புச் சங்
கத்தின் பெண்பார்க்கும் நான்... நீங்க
தறிப்பிடப் போட்டோ என்னிடமும்
இருந்தது. இப்போது காணவில்லை.
அதிலிருந்து உங்க முகத்தை மிகச் சிரமப்
பட்டும் என் நினைவுக்குக் கொண்டு வர
முடியவில்லை. அப்போது என் அறைக்
குள் எங்க 'புல்'ாக் வர, சட்டென்று
உங்க முகம் நினைவுக்கு வந்துவிட்டது.
(இந்த அழகில் என் அழகைப் பற்றிய
விமர்சனம் நேளைவதானா?) நம்ம நாய்
கள் சந்திக்கணுமா? கனவுகூட காணா
தீங்க! ஓர் அந்நஸ்து வேணாம்? என்
னோட ஹாசி, பாரின் பீர்ட். உங்க நாய்
லோக்கல். போட்டோவிலே ஹாசி லீபர்ஸ்ட்.
பைரவன் பரிதாப செகண்ட். எங்கப்பா
வுக்கு நீங்க கேட்டது தெரிஞ்சது. உங்
களையும் உங்க நாளையும் எங்க வீட்டுலே

இருக்கிற அஸ்சேஷன்களுக்கு பிரேக் கப்பாஸ்டா போட்டுடுவாது. ஆமா அது என்ன பேரு சேர்? நாயு காய்மையா நுக் கறீங்க?

இப்படிக்கு. ஸ்பர்வணுக்காக ஏங்காத துளியின் ராஜித் மதுமிதா

இரியானி தம் அடுப்பு சங்க ராச என்னமோ சங்க அங்கத்தினர் செஷன் மதுமிதாவுக்கு.

என் ஸ்பர்வணு வானதாஜனாகத் தடுக்க முன்வா மாட்டவாகவா? என் நாய் என்ன அப்படி அந்தத்தில் காழ்த்து போய் விட்டது? செஷனாடிவாஸ்யா ஸ்ராதிக்கும். இருவாய்க்கேகேன்? நேர நாய்க்கும் பிறந்தது என் நாய். சங்க நாய் என்ன ச்பர்வணியில் பிறந்து விபாசா தில் வந்து இறங்கியதா? காயர்மேஷுக் தும், வாமோரேஷியுக்குப் பிறந்த நாரே கொம்பா முணைச்சிருக்க... எங்கப்பா வேக்ஸ்பியர் ராசா. நூ னாரே எங்கு சேர்ந்து பெயர். நாய் தமிழன் என்ற இனமான கணர்வனா வன். அந்நாரே என் நாய்க்கு 'ஸ்பர் வன்' என்று பெயர் வைச்சேன். சிலபீரா னின் அம்சக்களில் ஒன்று ஸ்பர்வன். அது சரி, மதுமிதா மட்டும் ரோட்ப மாடர்ன்று நினைப்பா? மது என்றாச் கன். கன் என்றால் குமலி எவ்ருப் பெருவன்படும். குமலி என்றால் நாய். ஆக உங்க பெயர்லேயே நாயு காண யும், மிதா என்று ஒரு வாய்வாய் வாய் சிருக்கிங்க. போட்டியிலே ச்பர்வன்! வந்த துக்குப் பெரிசா அஸட்டிக்கிறீங்க! ஸ்ர ஜூங்க எவ்வாறு ஆம்பனைங்க. நீங்களுப் பொண்ணு! உங்க ஹாரிஷ் பொண்ணு ஸ்ட்ஜூங்க மயங்கிட்டாங்க... நீங்களுப் மயங்கி என் உலர்ந்த தோழன் (பதந்தைக் கலாநிதிக்) உரினா வாய்க்கி ராஜிங்க.

இப்படிக்கு. ஹூக்கிங்காகத் தொட்கத்து எவ்ருப் ஸ்பர் வன் ராஜித் சேர்!

இனமான கணர்வனா திசுமான் சேருக்க.

தோழன் பதம்குப்பர்! இருவளவுவா கூ! ஒரு பாட்டுலே, வானவக் தாழ்த்து வரும் நாய்தான் அது மனீதர்க்குத் தோழ வர் பாப்பான்று பாடியி. தக்கார். சங்கப்பா ஆங்கில இலக்கியப் பாசைக் கார். நீங்க தமிழ் அகாதினா. மப்பா டிரட்டியிருக்கிங்க. உங்க சென்று பேருக் தும் வேறே வேளை இல்லைவா? உருப படியா நாய் வளர்க்கிற வேளைவை விட் டுட்டு எதுக்கு இலக்கியம் எவ்வாய்! ஒரு வேளை என் பங்க இளகி தம்ம் நாய் களைச் சத்திக்கவிட்டாக்கூட. உங்க நாயும் உங்களைப் போல இலக்கியப் பேசி என்றாயை 'போர்'டிக்கப் பன்

ண்டும் போலிருக்கே? ஸ்ட்ஜூங்க ஒன் ஹூப் மயங்கவை. உங்க நாய் ஒரு டெஸ் டாவது அருவகா பண்ணுச்சா? ஒப்பி வங்க டெஸ்ட்மே. நீங்க நின்றுவ்வா உக்காந்தது. உக்காருவ்வா நின்றுது. போன் கொடுக்கற டெஸ்ட்மே கோமான் மாதிரி நின்றுது. இரண்டா வது பகி கொடுத்ததே தப்புகன்று சொல் துபிலன். ஸ்பர்வன் ஒரு நடனவ வாய் விட்டுச் சொல்லிப் பார்த்தேன். அனாதக் கேட்ட என் துளி ஒரு மாதிரியா சிரிச் சது என்ன என்று தெரியலையா?

இப்படிக்கு. ஸ்பர்வணுக்காக இப்படி ஏங்காத துளியின் ராஜித் மதுமிதா.

தாசமாப் போற துளியின் தோழி மது மிதாவுக்கு.

என் ஸ்பர்வா கோமணி! ஒரு மாதிரியா சிரிக்கதுவன்ங்களை உங்க நாய்தான் ஸ்ட்ஜூங்கப் போகுத்தமாப் போர்வைச் சிருக்கிங்க... நீங்க கூலிப்பிட்ட பாட்டு

வினாசென்ட்

பாரதியாரோடது. திருவள்ளுவரோடது இல்லை. தாடிக்கும் மீசைக்கும் வித்தியாசம் தெரியாத ஐடமே! நீங்க ஒவிலா நடந்து நடத்து உங்க நாயும் கத்துக்குச்சு. இதுவே என்ன பெரிய ஆச்சரியமனு அதுக்கு மூதல் பரிசு? உ.வி. வினம்பரங்களைக் காட்டி என் நாய்க்கு போலக் கத்துக் கொடுக்க நினைச்சேன். போல்களை விட போஸ் கொடுத்த பெண்கள் கவாரியமா தெரிஞ்சதாவே பார்த்துக் கிட்டு அப்படியே உக்காந்துட்டேன். மத்தவங்களைக் சீழ்ப்படிய வைக்கறதுவே பெண்கள் நீங்க காலங்காலமா நிறைமசாவிங்க. அதனாலே உங்க நாய் ஒப்பியன்ஸ் டெஸ்ட் தல்லா பண்ணதும் பெரிய விஷயம் இல்லை. தாசமாய் போற உங்க மனசு எப்ப இளகும்?

இப்படிக்கு, ஹசிக்காக மரணப் படுக்கையில் ஏங்கும் பைரவன் சார்பில், சேர்.

நாசமாய் போகாத பைரவன் தொழல் சேருக்கு.

நீங்க என்னையும் என் நாயையும் அவ்வளவு பிடிடியும் உங்களைத் திருப்பித் திட்ட முடியாதபடி ஒரு சூழ்நிலை உருவாடுங்க. ஹரி சிரிச்ச சிரிப்பு ஹன் சிரிப்பு இல்லை. காதல் சிரிப்பு! அடிக்கடி சோர்ந்து போய், படுக்கைவிலே போய்ப் படுத்துக்கிட்டிருந்தது. என்னன்னு போய்ப் பார்த்தப்போ, தலை காணிக்கு அடியிலே காணாப் போன தம்ம போட்டோ கிடைச்சது. எனக்குச் சட்டுன்னு விஷயம் புரிகு போச்சு. ஹசிக்கும் பைரவன் மேவே ஒரு இது.... அது.... அதுதாங்க இது... இதுதாங்க அது.... சீ போல்க என்னை எழுந்திருக்க

வைக்கமா இருக்கு. திசர்னு ஹரி துரும்பா இளைச்சிப் போச்சுங்க. பசவை படர்த்து, கழுத்து வளையம் கழுண்டு விழுந்துடுச்சு. பார்க்கப் பார்க்க என்னை அழுதாங்கா வருது. இப்படித் தரணை பாவம் நீங்கனும் வருத்தப்பட்டுப்பிங்க. எப்படியாவது நம்ம நாய் கனோட காதல் திறமையெறையும். எங்கப் பாவக்குக் கோபம் ஏற்படுத்தாத ஏதாவது வழி யோசிக்க.

இப்படிக்கு, உருப்படியான யோசனை எதிர்பார்த்திருக்கும், மதுமிதா.

வெட்கப்படவும் தெரிந்திருக்கும் மதுமிதாவுக்கு,

நீங்க அவையசியமா, சம்பந்தமேயில்லாம வெட்கப்பட்டதை, சீ போல்கன்னு கொஞ்சினதை, அடித்தனமா வைச்சிக் கிட்ட ஒரு யோசனை சொல்றேங்க. உருப்படியான யோசனை, திர்த்தரமான ஒரு சூழ்நிலையை நம்ம நாய்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேணாமா? அதுக்கு நாம ரெண்டு பேரும் கல்யாணம் பண்ணிக்கணுங்க! அப்போ நீங்க உங்க நாலோட எங்க வீட்டுக்கு வந்துடுவிங்க. நம்ம நாய்கள் திர்த்தரமா ஒண்ணு சேர்ந்துடும். என்ன, நீங்க என் புல்டாக் மூஞ்சியையும், தான், நாய்கூட மூத்தம் கொடுக்க விரும்பாத உங்க மூஞ்சியையும் சிச்சிக்கணும். நம்ம விரும்பு வேறுப்பா முக்கியம்? நம்ம நாய்கனோட தெய்வீகக் காதல், காவியக் காதல், ஐத்தறியுக் காதல் திறமையெறுவதுதானே முக்கியம்? நான் உங்களைத் திட்டினதெல்லாம் என், எஸ். சத்திரன் பாணி திட்டச்சன். எதிர்பார்ப்புப் பொருள் கொள்ளணும். சீக்கிரம் பதில் போடுங்க. மிக்க அவசரம். எனக்கில்லை, என் நாய்க்கு.

இப்படிக்கு, மதுமிதாவுக்காக ஏங்கும் சேர்.

மீக்க அவசரமில்லாமல் ஏங்கிக் கொண்டு இருக்கும் சேருக்கு,

என்! நம்ம தலைவெழுத்து இப்படித் தான்னா யார் மாத்த முடியும்? வேறே வழிவிலை. நம்ம நாய்களுக்காக நாம தியாகம் செய்வ வேண்டியதுதான். பைரவன்-ஹரி காவியக் காதல் இலக்கியமா எழுதப்படும் போது, நம்ம தியாசத்துக்குத் தனியா ஒரு படலம் ஒதுக்கிடுவாங்க. அந்தவிட மூக்கு விடறே என்ன பெருமை வேணும்? நான்க்கே எங்க வீட்டுக்கு வந்து பெண் கேளுங்க. நீங்க வற்றவரைக்கும் புல்டாகையே பார்த்துக் கிட்டிருப்பேன்!

இப்படிக்கு, சேருக்காக ஏங்கும் மதுமிதா.

திருடன் 1: அத்தப் போலிய்காரா உன் கிட்டே பேசிட்டு ஏமாற்றத்தொடு திரும்பிப் போறாரே, என்ன சொன்னே?"

திருடன் 2: 'நான் திருடினது உங்க ஏரியா லிமிட் இல்லை. அதனால உங்களுக்கு மாமூல் இவ்வே' க்னுட்டேன்!

— கிழநா. அ. கதிர்வேல்.

இப்பொழுது

ஸெரிலாக்®

நன்மைகள் அடங்கிய காய்கறிகளுடன்

உங்கள் குழந்தைக்கு ஸெரிலாக் அனுசூலம்
அளிக்க இன்னுமோர் வழி

இந்தப் பிளேஸ்டிக்
பெட்டி நெஸ்ட்லே நன்மைகள்
அடங்கிய காய்கறிகளுடன்
உலர்ந்த காய்கறிகளை
கொண்டு தயார் செய்து
குழந்தைக்கு உணவாக
கொடுக்கலாம்.
நெஸ்ட்லே சேரிலாக் அளிக்க
பெட்டி நெஸ்ட்லே நன்மைகள்
அடங்கிய காய்கறிகளுடன்
உலர்ந்த காய்கறிகளை
கொண்டு தயார் செய்து
குழந்தைக்கு உணவாக
கொடுக்கலாம்.

குழந்தைக்கு உணவாக
கொடுக்கலாம். நெஸ்ட்லே
சேரிலாக் அளிக்க பெட்டி
நெஸ்ட்லே நன்மைகள்
அடங்கிய காய்கறிகளுடன்
உலர்ந்த காய்கறிகளை
கொண்டு தயார் செய்து
குழந்தைக்கு உணவாக
கொடுக்கலாம்.

ஸெரிலாக் பராமரிப்பு: முழுமையான பொருளுக்கு, சிறப்பான சுவை

மீதி ஏற்பட்ட, என்னைப் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டுதான் மாலை போட்டார். அப்படித் தொண்டர்களுக்கு மதிப்பளிப்பவர் பஞ்சுணா.

●● உற்றுப்பயணம் செல்லும் தலைவர் கூடப் பக்கம் தங்கள் குறைகளைக் கூறுவதும், எழுதித் துவதும் சகஜம். அப்போதும் அந்த "பெட்டிஷன்கள்" என்ன ஆதும் என்ற உத்தரம் தெரியாது! ஆனால் பஞ்சுணா உபாபாயமாக ஒத்திடவும் பெயர்களுக்கெடுத்துக் கொண்டேன். வறியாக வந்து கொண்டிருந்த போது பெறப்பட்ட கடிதங்கள், செலம் வந்தவுடன் அமைச்சர் ராஜாஜி இருக்கிறாரா என்று கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு, அவரை அவர் வீட்டில் தெரிச் சந்தித்துக் கொடுத்தார். மக்களின்

பஞ்சுணா-பரீட்சுணா!

தேவிய புண்ணியின் போன சென்னைவிலிருந்து பஞ்சுணாவின் சின்னமாக பஞ்சுணாவாகிய வள்ளுவர் கொட்டப் பொறிக்கப்பட்ட கெடவும் ஒன்றைக் கருணாநிதி பரிசளித்தார். அது இப்போது எங்கே இருக்கிறது தெரியுமா? என். எம். 2௧ என்று பஞ்சுணா அப்புடன் அழைத்த என். எம். கிருஷ்ணமூர்த்தியின் வீட்டில் வரவேற்பு பள்ளைய அலங்கரிக்கிறது. பஞ்சுணா பரிசுப் பொருள்கள் மீது பற்றுதல் வைக்கவில்லை என்பதை மட்டுமின்றி கிருஷ்ணமூர்த்தியிடம் அவருக்கிருந்த பற்றுதலையும் விவரிப்பதற்குக் கொண்டிருக்கிறது.

இன்றைய தமிழ்நாடு வேகத்தனத்தில் தலைவர் கிருஷ்ணமூர்த்தி, பஞ்சுணா பற்றி, அவரது சிறப்பியல்புகளைப் பட்டிப் பிடித்துக் காட்டுவது போல் பேசுகிறார்:

●● கருணாநிதியின் அறுபதாவது பிறந்த நாள் விழாவின் போது அவரை அவர்திடீர்ததில் சந்திக்கப் பஞ்சுணாவை அழைத்துப் போயேன். கொய்யாப்பூத்தில் ஏகக் கூட்டம். வடிகட்டித் கொண்டிருந்தார்கள். "தங்கள் போய் வாழ்த்திவிட்டு வந்து விடுங்கள். இ.மு.க. தொண்டர்கள் உங்களுக்கு மீதி ஏற்படுத்தி அழைத்துப் போய் விடுவார்கள்" என்றேன். உனக்கு அறமதி இல்லை யானால் நானும் போகவில்லை; திரும்பி விடுவோம்" என்றார். அப்போது இருவருக்கும்

குறைகளைப் படுத்திக் கொண்டு, முதல்வருடன் கலந்தாலோசித்து ஆரண் செய்யுமாறு வற்புறுத்தி விட்டுத்தான் மேலே பாணத்தைத் தொட்டார்கள்.

●● உறுததப்பட்ட மக்களின் பேரையும் சிறுபான்மையினர்களையும் பஞ்சுணாவாக்குப் புகழும் செல்வாக்குப் உண்டு என்பது பரந்ததத் தெரியும் ஆனால் பவருக்குத் தெரியாத விஷயம் பஞ்சுணா பிராமணர் என்பது! திருவள்ளிக்கேணிமீது உருது மொழி மாதாட்டில் கலந்து கொண்டு அவர் உருது மொழியிலேயே பேசினார்! வேறு பல உருது அறிஞர்கள் உருதுவில் பேசிய போது மெடக்காத கைதுட்டல் பஞ்சுணாவுக்குக் கெடத்தது! அந்தளவு பிரமாதமாக உருது மொழியைக் கைவரளைக் கூடியவர் அவர்.

●● காத்தியக்கொண்டைகளில் மிகுந்த பற்றுதல் கொண்டவர் பஞ்சுணா. தாம் இருக்கும் ஒரு கட்சி காத்தியத்தாகக் கைவிடுவதாகத் தெய்வத்தினால் அவர் அந்தக் கட்சியை விட்டு விட்டுப் போய்விடுவார்! எனவே தடுமாற்றம் பிறரிடம்தான் வேண்டிய அவர் என்னுமே தவறு தினையில் கொண்டைகளில் உறுதியாகத் தான் இருந்திருக்கிறார்.

சிவப்பி ரின்வல்

நீள்கு மணி என்னு நேரம் கொன்னது கைக்கடிக்காரம். வெயிலில் நெருப்பு இல்லை. வெப்பம் இருந்தது.

பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கும் போதே காஞ்சனாவின் கைபுடன் தன் கையைக் கொடுத்துக் கொண்டான் பிரதீப். அந்த அவன் அழுத்திக் கொடுத்த விதத்தில் அவனுடைய அழுத்தமான எதிர்பார்ப்பு தெரிந்தது.

"தாக்கமாயிருக்கிறீர்வோ?"

— ஆப்பின், ஆரஞ்சு, தக்காளி, இரட்டை படங்கள் போட்டு ஐதஸ் லிவைப் பட்டியல் எழுதிய கடை வரசலில் தின்றான் பிரதீப்.

"ம்" என்றான், காஞ்சனா.

"என்ன ஐதஸ்?"

"எது வேணா..."

"ரெண்டு ரெண்டு ஐதஸ். கொஞ்சம் ஐதஸ் கம்பியா."

பிரதீப்பின் கண்கள் காஞ்சனாவை ஆவலுடன் விழும்பின. அவன் முகத்தில் வெயில் பட்டுத் தெறிக்கும் போது, மெல்லிய பழுவை கண்டுருவது போல வெளிக் கண்கள் அவன் சுகுமந்த கண்ணுவி, ரொஜூக் கணை நிலைநிறுத்தியது. அவனுடைய கண்கள் கணவனாகக்கொண்டிருந்த அவைத் தாமதமான. விவரணைத் துளி கணக்காக நிர்மாணிக்கப் பட்ட கண்ணைச் சூழ்க்குமாய் அவன் ஐதஸ், சர்க்கரை கமக்கும் வார்த்தைகளைப் பிரகடனக்கும் ஈர கருத்துகள்.....

ஐதஸ் குடித்து முடித்தவுடன், "பிரதீப், ஒரு கால் சிலோ ரிரோப்ஸ் வாங்கிப்போமா?" என்றான்.

"இயேட்டர்ஸ் சாப்பிடலா காஞ்சனா..."

"மஹாத்மாம்.... கடுகிவெறுவதற்குப் பிடிக்கும்."

"ஆரம்பிக்கட்டியா?" பிரதீப்பின் முகத்தில் மேகம். "கொஞ்ச நேரம் உன் நேரானம மறந்துட்டுத்தான் இரென்."

"ஸாரி பிரதீப்..." காஞ்சனா பிரதீப்பின் கையைப் பற்றிக் கொண்டாள். "போகலாம், வாங்க."

"இன்னும் முழுசா ரெண்டு மணி நேரம் இருக்கு சினிமாவுக்கு. அப்படியே விண்டோ ஆப்பிள் பண்ணலாம் வர்றியா?"

"விண்டோ ஆப்பிள்வந்தானே? ஆஹா... கண்ணாடிச் சேல் வழியா பார்த்து வைரத்தெயில் விடை போலாம். என் உசர வெள்ளிக் குத்து விளக்கு வாங்கலாம். ஒண்ணைரையடி அகலத்துக்குச் சரிசாக பார்டர் போட்டி காஞ்சிபுரம் பட்டுப் புடைவைகள் கலர் செலக்ட் பண்ணலாம்."

"பூப்போட்ட கறட்டில் தீஎப்படி இருக்கென்னு இறாஜின் பண்ணலாம். கட்டம் போட்ட மிஷல் கண்களாகத் தெரிய..."

"ச்சி... ஆம்பிளங்களுக்கு அப்படி. இப்படி அந்த தெனைய் புத்தான் பெரிசாயிடுது!"

கைகொடுத்துக் கொண்டு நடந்தார்கள்.

"ஆம்பிளங்களை மட்டும் தயியாக் கொல்லிடுவீங்களே... உங்க ஐக்கெல்லாம் அந்த தெனைய்யை மெடயாதா?"

"ஹைதம், உங்களை நான் பார்த்த போது நீங்க ஓசரமா இருக்கீங்க. கண்ணு செலக்ட் இருக்கு, மீசை கம்பீரமா இருக்கு, ஒடம்பு மின் ஐன்டூ தோரா இருக்குன்னு பார்த்தேன்..."

"அ... அ..."

"பிரமில் பிரதீப், நீங்க என்னை மீட் பண்ணிப் பத்திரிகைக்காக இண்டர்வியூ எடுத்தீப்ப. என்னைப் பார்த்து உங்க கண்ணு ஒரு பிரமிப்பு வந்துதே. அந்த ரசெசென், மறுதானே குழந்தைக்களக்காக அங்கே இங்கே தேடிப் பழைய சட்டைக்களைக் கொண்டாத்து கொடுத்தீங்கனோ... அந்த சின்னிய சிட்டி என்னை அசத்திச்சு..."

"தெனைய்யைக் கொல்லட்டுமா? ஒன்னை மறுபடியும் பார்த்தேன் உங்களை நான் பண்ணின ஐதஸ் அது."

சுபா

"தரப்பா... இந்த ஆயிரமாயிதான் இந்தக் காலகட்டோ... எந்தக் காரியத்தாலும்தான் நான் களங்குச் சரதகபா நிர்வகிப்பதாய்த்.

பிள்ளைப்பார்க்கை ஒன்றை நடத்தாது, கரும்புகளை அடுத்தி கொண்டு, மகம்மொட்டாரில் கரும்பைப் பிழிவதில் காதலிக்கும் முண்டாக, பார்த்து வந்த காதலகதன்டில் துன்பங்கள் துன்பத்தினை காதலகதன் னா ஏற்றும் சிறுவர்கள், பிள்ளையுக் காமாணியில் ஆரம்பித்து, வீட்டு மனைகள் விற்க - வாங்க வந்து போகும் வகையில் ஏற்றாது எல்லையில் காத்திருக்கும் அமைதி நிலை எல்லாவிடம் வரை - தடைபாணகளை அகற்றிவிட்டுக்க -

பிரதீபம்... காஞ்சகம் அருண் கண்ணப்ப
பிடித்து 'வெடுக்' என்று தூபத்தான்.
"கேட்டாள். என். ஜாலெல்லி - கொஞ்சம்
உள்ளே போய்ட்டு வந்துடலாமா?"
"ஏன் கல்யாணத்துக்குத் தானி, மெட்டி,
கொலுசெல்லமா இப்பவே செலக்
பண்ணப் போறியா?"
"வாங்களுன்ன சொக்ரேன். அந்த
புதுவாஸிடிட்டே கொஞ்சம் பெசணும்."

முதலாம் துதலு விரல்களில் மோதி
ரம் அணிந்து, தெற்றிலையில் சந்தனம் தீர்த்து
தாற்காலிக்குள் எப்படியோ பதுங்கிவிடுத்
தார்.

“வாழ்மா... உக்காரு... உக்காருங்க சார்.
பொஸ்துக்குதுங்க கூடப் பிபட்டி படிச்சேன்
நெஜமாவே ஏன்-மேன்மடனா இருந்தட்டா
அனாதை இவ்வத்துல சிவனைக்குச்
சேர்க்கே”

ஆமா சார், தற்செயலா ஒரு விழாவைக்
காசு அந்த ஹோட்டலுக்குப் போனப்பதால்
அந்த நாப்பத்திரண்டு குழைந்தவங்கலும்
அய்யமா வானு, அப்பா வானுனு கூட தெரி
யாம, மணியடிச்சா கொழு. பெரிய
மனுஷங்க தாலும் பண்ணினா பீரெக்
ஸுன்னா இதைப்பதைப் பாதென்னு

“இந்தனை தந்தைக்கு இங்கு கஷ்டப்பட்டுப் படிப்பது, நான் பண்ணுவதற்குப் பத்திரக் கடினமாய்வு பட்டதற்குக் கனத்த ரீதியினால் பரிசாக, சிறித்கூடப் பணவீசை பண்ணுதல் மெய்யுறுத்து அனாதை ஆசிரியர்த் துறையேசெடுத்துட்டு - படிச்சேன் இண்டர்வியூவா...”

“தீங்க நேரமோட ஆண்டு விழாவுக்கு
வந்திருந்தீங்க சார்.”

தெரியும், தெரியும். தீ இப்ப எதுக்கு என்னைப் பார்த்த வந்திருக்கேன்னு புரியது. மீட்டிற்குல நான் இருபதாயிரம் ரூபா கொடுக்க வேண்டுமென சொன்னேன். ஏன் இன்னும் தரவில்லையோ கேட்டுக்கு வதுதான் பண்ணிட்டுப் போகலாம்னு வந்திருக்கே. சர்க்கர்?

“தலை பேர் மேனடல கொல்லலாங்க
அதோட மறந்துலொங்க. தீங்க அப்படி
இல்லை, கொன்னதை ஆபகம் வெச்சிரு
ங்க.”

¹⁵ ஜஸ்டிஸ் வெங்கடராதே. இந்நேர செக் கெட்டது.

டதேவன். எவ்வை சம்பந்தமில்லை... சார் யாரோ...
...கோவந்த ஸ்பர்ட் ரெண்டி...

அவர்கள் மறுபதற்குள் அவர் ஆர்டர் செய்து, எப்படி கூடப் போய் விட்டான்.

“ஆவதான் பத்திரிகையில் என்னவப்
பதிவு செய்திருக்க...”

அப்படியா.. ரொம்ப சந்தோஷம்.
பிரபாகரமா எவ்வளவு ருத்னாவுக்கு.."

தோட்ட ஸ்பாட் தழைத்து விட்டு,
செங்கை ஹான்ட் பேசில் போட்டுக்
கொண்டு வெளியே வந்த போது காஞ்சனா
வுக்குப் பெருமையாக இருந்தது.

“முடிச்சாச்சா... அடுத்தது எந்த ஆசாமி
விட்டப் போய்ச் சிட்டுக் கம்பெனிலினோந்து
வந்துவ மாநிசி வதுலுக்கு திக்கப் போறே?”
என் பிரதிப்? கோவாமி எம்மெலா?”

“கொஞ்ச நேரம் உன் பாழாய் போன
மோஸம் மாந்தப் பித்தான் வாழையி.”

“பிரதிப். பள்ளி. அந்த மாதிரி ஸ்டீரஸ்ஸு
கூட சுவாசிக்கக்கூடியிருக்கான். பள்ளி பள்ளணம்

தீங்க" ஆவன என் சமாதானப்படுத்துவது. போல ஆவன் எகஸ்ப் பீடித்து இருந்துக் கொண்டு அதித்த கடைசியில் துளங்குதான்.

தொடர்புடைய துணிகள், வாகனப்பவர்களின் எதிர்தொக்கி, ஹாங்கர்களைத் தவிர செய்து கொண்டிருக்கிறது.

“புது சுவனாட்டி உ வுர்டு. இவன்
காணுக்கு எடுத்துப் போடுங்க.”

யோதீப் கூட்சேபித்ததை அவர் சிமம் செய்து பக்காவும் மஞ்சளும் வர் போட்ட. ஓடு உ ஷூட்டை செலக்ட் செய்து துடித்தான்.

காடு கொடுக்கும் கவுண்டி ரீஸ் திவ்வ
பேரது காஞ்சனா அந்த கவுண்டி பாரத்
த:ன.

வினா: அந்த கவுன் சிபிங்க் பிரதீப், எவ்வளவு ஆட்கள் இருக்கிறீர் இந்த எம்ப் லாய்மென்ட் துர்க். இந்த விடக் கொஞ்சம் பேசுங்கள் என்று எதிர்க்க.

⁴¹ 'எத்தனை வயது பார்ப்பாங்க?'

“இவ்வளவு எல்லா வகையிலும் பாப்பா நிரூபித்த என்னுடைய பிரதிபலிப்பை வெறுத்தான். ஆனால் ஒரு இடத்தில், மணலு பொரணத்தில், அழகு விரைவில் சம்பிக்கிட்டு, இந்தக் கடினமான யாருக்கு, காத்தாயிருக்காதுமாய்க் கடினம்?”

கடைக்காரர் ஆவர்களுடைய சம்பாஷணையில் வெகத் பரிபாஷை விரித்தார்.

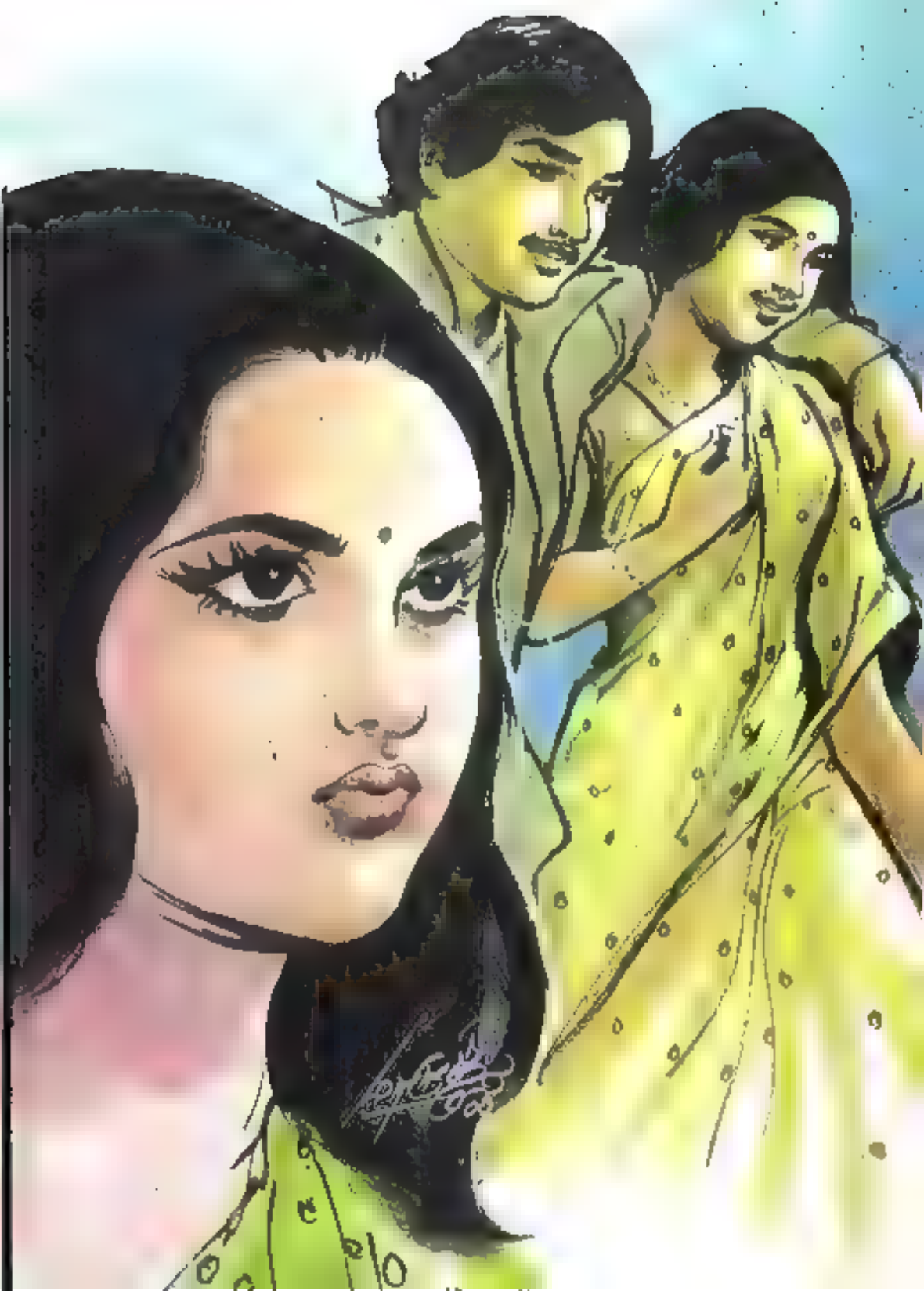
பிரதீப அலகராமராகக் கண்ணாடிக் கத்
வைத்தென்கி விவனியேறினான். காஞ்சனா
கடைசியாக வாங்கிய கடினத்தை திருப்பி
விட்டு அரணைப் பிளிக்கொடுக்கான்.

புத்தையுள்ள தெருக்கி அலுவலகங்களில்
இருக்கும் தொண்டர்கள் - "ஸார் பிரதீப்"

தான் முக்கியம்மா என் கூட சினிமாவுக்கு வர ஏன் ஒத்துக்கிட்டே?"

தொள்ளப்படுகிறது. தொந்தரவுகள் கூடாது.

சுருதிசுருதி

சுருதிசுருதி விவாதங்களைக் கண்டு பிடிப்பது!

ஒரு பாக்கெட் சிகரெட்டின் விளைவு தூத்து குபாய் என்றால், அதற்கெதிராக சிகரெட் தயாரிப்பாளர், அரசாங்கத்துக்கும் கங்கவரி செலுத்த வேண்டும். இதனால் சில தயாரிப்பாளர்கள் அதே தூத்து குபாய் சிகரெட்டின் அட்டைப் பெட்டியில் மிகச் சிறிதாக, பளிச் சென்று கண்ணில் படாத வகையில், 'ஸ்பெஷல் என்ஹொரு வார்த்தைகளைச் சிகரெட்டின் பெயருடன் சேர்த்துவிட்டு, விவையையும் பொது எழுத்துக்களில் மூன்று குபாய் என்று குறிப்பிடுவார்கள். இந்த 'ஸ்பெஷல்'க்கு விளம்பரமே இருக்காது. வாடிக்கையாளர், வழக்கமாக வாங்கும் சிகரெட் பெட்டியில் மாற்றத்தைக் கவனிக்கும்படி தூத்து குபாயே கொடுத்து வாய்க்கு வொரு; சிகரெட் கம்பெனியோ வாடிக்கை வளரை மோசடி செய்வதோடு குறைவான கங்கவரி செலுத்தி மூன்று குபாய்க் குரீயுது! அரசாங்கத்தையும் ஏமாற்றும்.

இதே போன்ற நுணுக்கமான முறைகளில், கங்கவரி ஏய்ப்பை, பெரிசு, பெரிசு துணி மில்கள் துவங்கி, கண்ணாடி பாட்டில்கள் தயாரிக்கும் சிறிய தொழிற்சாலைகள் வரை பல தொழிலகங்கள் செய்து வருகின்றன. இதற்காகவே 'தெலிவு கனிவு' அறிந்த பல 'பிடிவாக்கிகள்' அறிவைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன இந்திய வணிகர்கள்.

— இத்தகைய கங்கவரி ஏய்ப்பைப் கண்டு பிடிக்கவென்று அரசாங்கத்தில் ஓர் இலாகாவே இயங்கி வருகிறது. இந்த இலாகாவின் பம்பாய் மண்டலப் பிரிவைச் சேர்ந்த முதல் துப்பறியும் அதிகாரி கந்தரம். இதுவரை சுமார் 1300 கோடி ரூபாய் கங்கவரி ஏய்ப்பை இவர் கண்டு பிடித்துள்ளதைப் பாராட்டி, இவ்வாண்டின் துணைப்பதி விரகு இவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த மூன்று ஆண்டு களாக மட்டுமே வழங்கப்பட்டு வரும் இவ்விரகுதான் பெரும் முதல் தமிழர் கந்தரம்.

— வசுதேவி கண்ணன்.

கமரம்.

*டி.யார் பிரதிப்.

இன்று மாலை உங்களுடன் சினிமாவிற்குப் போய் வந்தது எனக்குள் நிறைய விஷயங்களைத் தெளிவுபடுத்தி விட்டது. போதி மரத்தடிக்குப் போய் வீண்ட மாநிலி இருக்கிறது.

எனக்கு அப்பா இல்லை. அம்மாவும் அல்லபத்திரியில். இந்த நிலையில் என் மனத்தை இழுத்துப் பிடித்து விட்டது விவேகாவந்தா ஆசிரமம். ஆரம்பத்தில் ஒரு விவளராய் இக்காகத்தான். ஒருவிரை தீரில் லுக்காகத்தான் வேறாய் குழந்தைகளுக்கு வதாவது செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அவர்களோடு செல்வமுற்ற நாட்களில் அன்புக்காக, கவனிப்பிற்காக அவர்கள் எவ்வளவு ஏங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன்.

நத்தகோபாலோ, ராமகப்புவோ, கதிர்வேலோ, சுந்தரியோ, ராமாந்தாளோ தனித்தனியே அவர்களைக் குழந்தைகள்தான். ஆனால் விவேகாவந்தா ஆசிரமத்தில் அவர்கள் சகோதர சகோதரிகள். அவர்களுக்கு ஆசிரமம்தான் குடும்பம். இன்றைய தேதியில் நான்தான் எவ்வோருக்கும் அக்கா. அவர்களை எல்லாம் என் நினைவினிலுத்து கழற்ற முடியுமா... தேர சான்ஸ்.

இன்றைக்கு நான் எவ்வளவுவோ கட்டுப் பாடுடன் இருக்க முயன்றும் கூட, திபெட்டில் ஐஸ்க்ரீம் சாப்பிட்ட போது நத்த கோபால் நினைவுக்கு வந்து விட்டான். பாகாரன் பர்க்கெட்டை இருட்டிக்கிழித்த போது, ராமகப்புவோ கையேந்தி நிற்பது போல் இருந்தது.

மாரி பிரதிப், மூக்கக்கு மூக்க அவர்கள் என்னை துரத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். துரத்திக் கொண்டிருப்பார்கள்.

உங்களுக்கு இந்தக் காஞ்சனா இவ்வா விட்டால் இன்னொரு காஞ்சனா கிடைக்கலாம். இந்த நூற்பத்திரண்டு குழந்தைகளுக்கு?

நீங்கள் என் ரீது காட்டிய அக்கனாக்கு, என் மேல் பொறித்த அன்பிற்கு, அது பணித்த சில சந்தோஷ கணங்களுக்கு — நன்றிகள்.

இனி விவேகாவந்தா ஆசிரமம் வரும் போது 'காஞ்சனாக்கள்' எவப் பார்க்க மட்டும் வாருங்கள். 'காஞ்சனா டார்லிங்' கைத் தேடி வர வேண்டாம்.

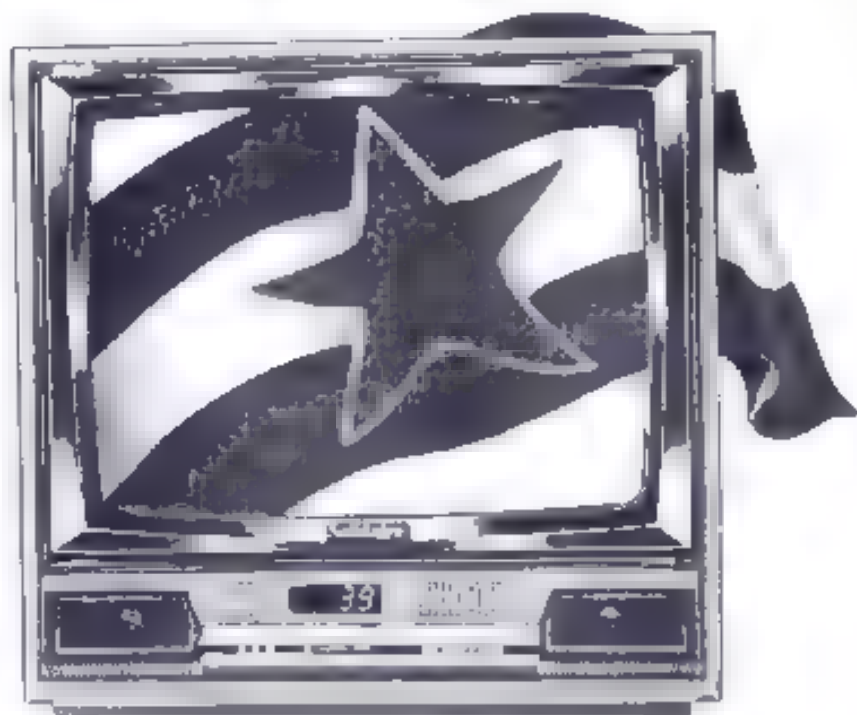
அன்புடன்,
காஞ்சனா.

எழுதி முடித்துக் கவரை ஒட்டினான் காஞ்சனா. மேலது விளக்கை நிறுத்தினான்.

நூலுக்கு வந்தான். குழந்தைகள் வெவ்வேறு போள்களில் வெவ்வேறு கைவுகளில் புரண்டிருந்தார்கள்.

ஹாலின் எம்மத்திலே பனைப் பாயை வீசித்துப் படுத்துக் கொண்டான் — நிம்மதியாக.

சாலிடெர் தரம்

சர்வதேசப் புகழ் பெறுகிறது

சாலிடெர் (CAT10000H) இப்போது புதிதாக மாடிரியைக் கொண்டுவந்தோம்! என்னுடைய சொந்தக்காணொளிப்பதிக்காக புதிய மாடிரியை வாங்குங்கள். எடுத்துக்காட்டு: இது ஒரு புதிய மாடிரியாகும். இது ஒரு புதிய மாடிரியாகும். இது ஒரு புதிய மாடிரியாகும்.

சாலிடெர் (CAT10000H) - இதுதான் புதிய மாடிரியாகும். இது ஒரு புதிய மாடிரியாகும். இது ஒரு புதிய மாடிரியாகும். இது ஒரு புதிய மாடிரியாகும். இது ஒரு புதிய மாடிரியாகும்.

பொன்னியின் செல்வன்

சுனா
கஸ்கி

அத்தியாயம் 34

இராவணனுக்கு ஆபத்து!

சு

ந்தர சோழர் தமது
செல்வக் கமரின்
மையிப் பார்த்து,
“குந்தவை! நான்
முதன் மத்திரியோடு
இராஜ்ய காரியங்

களையிப் பற்றிக் கொஞ்சம் பேச
வேண்டும். நீங்கள் போய் மங்கள
காரியங்களைப் பாராடுங்கள். போகும்
போது இளையும் அழைத்துக்
கொண்டு போங்கள்! உன் தாயார்
மட்டும் இங்கே சிறிது நேரம் இருக்
கட்டும்!” என்றார்.

சக்கரவர்த்தி “இளையும்” என்று
தறிப்பிட்டது மந்தாகினியைத்தான்.
அப்பாடிக் தறிப்பிட்டதிலிருந்து
அவள் விஷயத்தில் அவருடைய
அருவருப்பு வெளியாயிற்று.

குந்தவை சிறிது சமாற்றத்துடன்
தந்தையை நோக்கினாள். அனைத்த
களவளித்த சக்கரவர்த்தி, “ஆமாம்;
இவள் முட்டிக் கொண்டது சிற்ப
மண்டபத்திலுள்ள கைலாச மலை
தாரா என்பதைத் தெரிந்து கொள்
வது நல்லது! இவளை அங்கேயே
அழைத்துக் கொண்டு போய்க் காட்
பித் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்! இவள்
இங்கே நிற்பதை என்னால் சகிக்க

முடியவில்லை!” என்றார்.

குந்தவை சமாற்றம் நிறைந்த முகத்
தோடு மந்தாகினியைக் கையைப்
பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு புறப்
பட்டாள். அப்போது மலையமான்
மகள் குந்தவையின் அருகில் வந்து,
அவள் காதில் மட்டும் கேட்கும்படி
யாக, “குந்தாய்! இவள் இப்போது
பார்க்கச் சகிக்காமல்தானே இருக்
கிறாள்? அப்பாவிடம் வருத்தப்படு
வதில் என்ன பயன்? என்னுடைய
அலங்காரக் களவத் திறமையையெல்
லாம் இவளிடம் காட்டு, பார்க்க
லாம்!” என்றாள்.

குந்தவை புன்னகை மூலம் தன்
சம்மதியைத் தெரிவித்து விட்டு அங்
கிருந்து மந்தாகினியை அழைத்துக்
கொன்றாள். அவர்களுடன் வானதி
யும் பூங்குழலியும் வெளியேறினார்
கள்.

பு

றகு சுந்தர சோழர்
முதன் மத்திரியை
யும் மலையமான்
மகளையும் மாறி
மாறிப் பார்த்த
வண்ணம், “நீங்கள்

இரண்டு பேரும் சேர்ந்து இந்தக் காரி

யத்தை எதற்காகச் செய்தீர்கள் என்று தெரியவில்லை. எனக்கு இதனால் சந்தோஷம் உண்டாகும் என்று நீங்கள் என்னியிருந்தால் அது பெருந்தவறு! முதன் மந்திரி! எதற்காக நீர் இவ்வளவு பிரயத்தனப்பட்டுக் கொடிக்கரையிலிருந்து இந்தக் காட்டு மிராண்டு ஜன்மத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு வரச் செய்தீர்? இப்போதாவது உண்மையைச் சொல்லுங்கள்! இனிமேலாவது என்னிடம் எதையும் மறைத்து வைக்க முயல வேண்டாம்!" என்றார்.

அப்போது முதன் மந்திரி அதிருத்தர் உணர்ச்சி ததும்பக் கூறினார்:—

"ஒரு தடவை செய்த பிழையை மறுபடியும் செய்ய மாட்டேன். இனி எந்தக் காரியத்தையும் தங்கனிடமிருந்து மறைத்து வைக்கவும் உடன்படேன். உண்மை வெளிப்பட வேண்டுமென்பதற்காகவே இப்போது இவ்வளவு பிரயத்தனம் எடுத்துக் கொண்டேன். தங்களால் ஒரு பெண்மணி கடவில் விழுந்து இறந்ததாகத் தங்கள் மனம் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அந்த சம்பவத்தைத் தாங்கள் மறந்து விட்டதாக வெகு காலம் நான் எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் நாளாக ஆக அந்த நினைவு தங்கள் உள்ளத்தின் உள்ளே பறிந்து வேதனையை அதிகப்படுத்திக் கொண்டிருந்ததாக அறிந்தேன். தூக்கத்தில் தாங்கள் அதைப் பற்றிய கனவு கண்டு பலமுறை ஓவமிட்டதாக மகாராணி சொன்னார்கள். அதனால் தங்களைக் காட்டிலும் மனையுமான் மகனார் அதிக வேதனை அடைந்தார்கள்! சில காலத்துக்கு முன்பு என்னிடம் யோசனை கேட்டார்கள். அதன் பேரில் நாங்கள் இந்தப் பிரயத்தனம் செய்யத் தீர்மானித்தோம். தங்கள் காரணமாக இறந்து விட்டதாகத் தாங்கள் நினைத்து வருந்திய பெண்மணியைத் தங்கள் முன்னாலேயே கொண்டு வந்து நிறுத்தி அந்த எண்ணத்தைப் போக்க உத்தேசித்தோம். நேரில் கொண்டு வந்து நிறுத்தினால்தான் தாங்கள் நம்புவீர்கள் என்று எண்ணினோம். இது குற்றமாயிருந்தால் கருணை கூர்ந்து மன்னிக்க வேண்டும்!"

இதைக் கேட்ட சக்கரவர்த்தி ஆத்திரம் பொங்கக் கூறியதாவது:—

"குற்றத்தான்! பெருங்குற்றம்! இத்தனை நாளும் இவள் பேயாக என்னைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தான். கண்ணிலே வந்து கஷ்டப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான். பேய்க்குப் பதிலாகப் பிச்சிலைக் கொண்டு வந்து என் முன்னால் நிறுத்தியிருக்கிறீர்கள். இது எனக்கு மகிழ்ச்சி. நரும் என்று தினைத்தீர்க்கலா? ஒரு நாளும் இங்கே என்னிடம் முன்னதாக உண்மையைத் தெரிவித்திருந்தால் இவளை இங்கே அழைத்து வரும் யோசனையைக் கண்டிப்பாக நிராகரித்திருப்பேன். போனது போகட்டும். ஏதோ செய்தது செய்து விட்டீர்கள். வெகு கஷ்டப்பட்டு இங்கே இந்த ஊமைப் பைத்தியக்காரியை அழைத்து வந்து சேர்த்தீர்களே? திரும்பி அவளை எப்போது எப்படிப் போகச் செய்வதாக உத்தேசம்?" இவ்வாறு கந்தரசோழர் கேட்டதும், அதிருத்தர் உண்மையிலேயே பேச்சிழுந்து நின்றார்.

அப்போது சக்கரவர்த்தினி, "கவாமி! இங்கிருந்து என் சகோதரியைத் திரும்பிப் போகச் செய்வதாகவே எனக்கு உத்தேசமில்லை. இந்த அரண்மனையில் என்னுடனேயே அவர் தங்கியிருப்பார். எனக்கு முன்பிறந்த தமக்கையைப் போல் பாவித்து இவரை நான் போற்றிப் பூசித்து வருவேன்!" என்றாள்.

"தேவி! என்னிடம் உனக்குள்ள பக்தியை இந்த மாதிரி மெய்ப்பிக்க நீ பிரயத்தனப்பட வேண்டியதில்லை. கண்ணிலைக் காட்டிலும் மேலான கற்பின் அரசி என்பதை இந்த இருபத்தைத்து ஆண்டுகளில் நான் கண்டிருக்கிறேன். நான் நோய்ப்பட்டது மதல் நீ உன் செல்வக் குழந்தைகளையும் மறந்து எனக்குப் பணிவிடைகள் செய்து வருவதையும் எனக்காக நோன்பு நோற்று வருவதையும் அறிந்துதானிருக்கிறேன். காட்டிலே திரிந்த ஊமைப் பிச்சிலை அரண்மனையிலே அழைத்து வைத்து என்னிடம் உனக்குள்ள பக்தியைக் காட்ட வேண்டியதில்லை. மனையுமான் மகனே! இதைக் கேள்! முதன் மந்திரி! நீங்களும் நன்றாய்க் கேட்டுக் கொள்"

ஐயங்கள். அப்போதோ ஒரு காலத்தில் மனித சஞ்சார மற்ற தீவாத்தரத்தில் நான் தன்வந்தனியே தங்கியிருந்த போது இந்த ஊனமப் பிச்சியைப் பார்த்தேன். அச் சமயம் இவ்விடத்தில் பிரியம் கொண்டதும் உண்மை தான். இல்லை என்று சொல்ல வில்லை. அதனாலேயே இன்னமும் நான் இவளை நினைத்து எங்கித் தவிப்பதாக நீங்கள் எண்ணினால், அதைவிடப் பெரிய நவறு செயல் முடியாது. அப்போது இவள் பேரில் எனக்கு ஏற்பட்டிருந்த பிரிவத்துக்கு எத்தனையோ காரணங்கள் இருந்தன. அந்தப் பிரியம் இந்த இருபத்தைந்து வந்தா காலத்தில் மற்றும் மாறித் துவைஷமாகவும் அருவருப் பாகவும் உருவேடுத்திருக்கிறது. கவலிலும் நினைவிலும் என்னை அவ்வளவாக இவள் கஷ்டப்படுகிறிருக்கிறாள். இவள் இந்த அரண்மனையில் இருக்கிறாள் என்றும் என்னைத் தையே என்வால் சிக்க முடிய வில்லை. உடனே இவளை இடமிருந்து அழைப்பிட்டு மறு காரியம் பாரும்பா. இவளைப் பேசு என்று நினைத்தபடியால் இவள் பேரில் விளக்கை எடுத்து எறித்தேன். உயிரோடு உடம்போடும் இருப்பவள் என்று அறிந்திருந்தால் என்ன செய்திருப்பேயோ, தெரியாது!”

செயலை ரொம்பவும் பாராட்டுவார் என்று எதிர்பார்த்தான்.

கந்தா சோழரின் கொடிய வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு ஏமாற்றமளித்ததோடு ஓரளவு வெறுப்பையும் கோபத்தையும் உண்டாக்கின.

சக்கரவர்த்தி இத்தனை நேரம் பேசியதற்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற்போல், “சச்சி! இந்த ஊனமப் பைத்தியக்காரி உலகில் உயிரோடு வாழத்திரா விட்டால் என்ன நஷ்டம் நேர்ந்து விடும்? இவள் கடலில் விழுந்த போது உண்மையாகவே செத்துத் தொலைந்து போயிருந்தால் எவ்வளவு நன்றாயிருந்திருக்கும்! எந்தப் பரம முட்டாள் மெனக்கட்டு இவளை எடுத்துக் காப்பாற்றி வாங்கு?” என்றான்.

இதற்குப் பிறகு மலையமான் மகனாகப் பொறுக்க முடியாமற் போயிற்று. உருக்கம் ததும்பிய ஆவேசத்துடன் அவன், “கவாமி! நீங்கள் வாயால் அப்படிச் சொல்லாதீர்கள்! மகா பாவம்! நன்றி மறத்தல் எவ்வளவு கொடிய பாதகம் என்று பெரி யோர்கள் எத்தனையோ பேர் சொல்லியிருக்கிறார்களே? நீங்கள் உயிரை இந்த மாதாசி காப்பாற்றியதை வேறுமானாலும் மறந்து விடுங்கள். ஆனால் நம் அருமைக் குமாரன் அருள்மொழிவரம்மனை இவர் காப்பாற்றியதை மறக்கலாமா? நாங்கள் மறத்தாலும் நான் மறக்க முடியாது. பதினாறு ஜன்மத்துக்கும் இந்தத் தெய்வ மகளுக்கு நான் நன்றிக் கடன் பட்டிருப்பேன்!” என்று சொன்னான்.

“தேவி! அந்தக் கதையை மறுபடி ஏமா சொல்லுகிறாய்?...” என்று கந்தா சோழர் மேலும் பேசுவதற்குள் மலையமான் மகள் குறுக்கிட்டுக் கூறினாள்:—

“கதை அல்ல, கவாமி! அருள் மொழியே என்னிடம் சொன்னான். காவேரிவெள்ளத்திலிருந்துதன்னைக் காப்பாற்றிய தேவிதான் ஈழத் தீவிலும் பலமுறை தன்னைக் காப்பாற்றியதாகச் சொன்னான். நல்ல வேளையாக, அவன் நான்கப்பட்டினத்திற்கு வந்து சுகமாகிருக்கிறான். அவளை

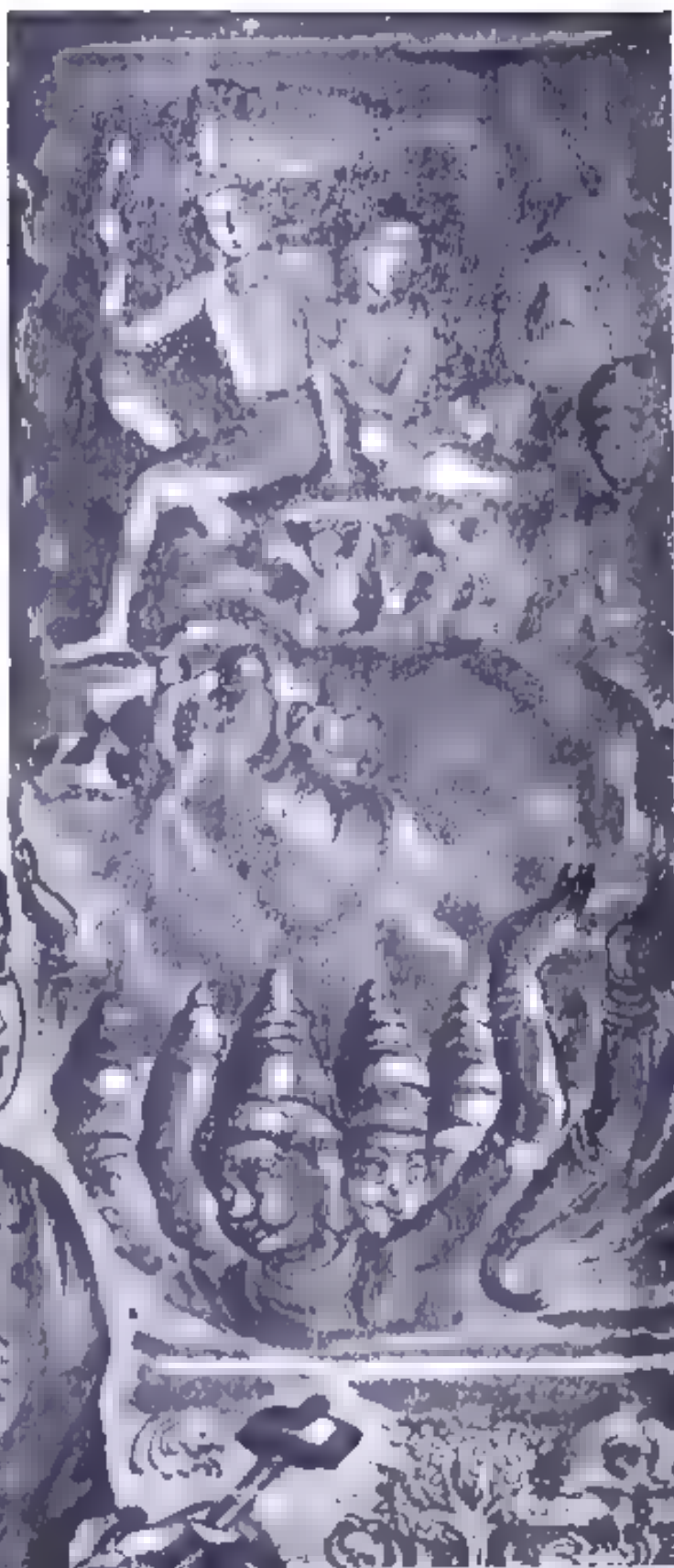

வவாறு கந்தா சோழர் குரோதம் ததும்பிய குரலில் கூறிய குரூரமான வார்த்தைகளைக் கேட்டுச்

சக்கரவர்த்தியையும் முதன் மத்திரியும் கதிகலங்கிப் போனார்கள். சக்கரவர்த்தி இவ்விதம் பேசுவார் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. அறிஞத்தர் தாம் செய்த பழைய குற்றத்துக்காக மட்டுமே தம்மைச் சக்கரவர்த்தி கண்டனம் செய்வார் என்று கருதியிருந்தார். மகாராணியோ சக்கரவர்த்தி வாய்விட்டு வெளிப்படையாகச் சொல்லா விட்டாலும் மனத்திற்குள் மலிந்து பூரித்துத் தன்னுடைய பெருந் தன்மையான

அழைத்து வரச் செப்
புங்கள். தாங்களே
நேரில் கேட்டுத் தெரிந்து
கொள்ளுங்கள்!”

“ஆமாம், ஆமாம்!
அருள்மொழி நாகைப்
பட்டினத்தில் இருக்கி
றாம். ஆனால் அவள்
கைமாயிருக்கிறான் என்
பது என்ன நிச்சயம்?
நேற்று அடித்த பெரும்
புயலில் அவனுக்கு
அபத்துபடுத்தினாள் என்
னவோ? முதன் மந்திரி!
என் உள்ளத்தில் நிம்மதி
இல்லை! இவ்ந்தெயிராத
அபாயம் ஏதோ என்
துவத்தை நெருங்கிக்
கொண்டிருப்ப
தாகத் தோன்றுகிறது.
இந்தச் சமயத்தில் இந்த
காணம்பிச்சி இவ்ந்தவந
திரும்பதும் ஒர் அப
சூனமாகவே தோன்று
கிறது...”

"கவாமி!
கனையர் குவ
மகள் இங்கே
இச்சமயம்வந்தி
குப்பது அபசகு
னம் இல்லை;
தவ்வ சகுனம்.
இவர் இங்கிருப்
பது நம்முண்டய
குலத்துக்கே ஒரு
பாதுகாப்பு.
நான் இடைவிடா
மல் பிரார்த்தனை
செய்யும் துர்க்கா பர
மேகவரியே என் மீது
அருள் புரிந்து இந்தத்
தேவியை அனுப்பி
வைத்திருக்கிறாள்...."

"இல்லவே இல்லை.
துர்க்கா பரமேகவரி
அனுப்பவில்லை. சனீ
கவரன் அனுப்பியி
ருக்கிறான். அந்தப்
பிச்சியை நானே
திரும்பிப் போகச்
சொல்லி விட்டு மறு
காரியம் பாருங்கள்.
நீங்கள் முடி
யாது என்றால்,
நானே அந்தக்
காரியத்தைச்
செய்ய வேண்டி
வந்துதான்...."

"கவாமி!
ரொம்பவும்
சுருணை கூர்ந்து
எனக்கு இந்த
வரத்தைக்
கொடுங்கள்.
அருள் மொழி
வந்து சேருகிற
வரையில் அவர்
இந்த அரண்
மனையில் இருப்
பதற்கு அனுமதி
அளிப்புகள்!" என்று
சக்கர
வரத்தினி
உருக்கமான

குரலில் கேட்டு விட்டுச் சுந்தர சோழரின் பாதங்களைத் தொட்டுப் பணிந்தான்.

“முதன் மந்திரி! கேட்டீரா? வெணுத்தெய்வமாம் பால் என்று கருதும் மலையமகன் மகனின் கோரிக்கையைக் கேட்டீரா? கடவுளே! இப்படியும் ஒரு கபடமற்ற சாது உலகத்தில் இருக்க முடியுமா? இவன் என்னிடம் எதுவுமே கோருவதில்லை. போயும் போயும் இப்படிப்பட்ட வரத்தைக் கேட்கிறான். அதை மறுக்க மனம் வரவில்லை. ஆனால் அந்த ஊமப் பைத்தியக்காரி இங்கே இருக்கும் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் எனக்கு நரக வேதனையாக இருக்கும். ஆகையால், நாகையிலிருந்து இளவரசனை அழைத்து வா உடனே ஏற்பாடு செய்யுங்கள்!”

“அப்படியே செய்கிறேன், ஸயா! யானைப் படைகளும் குதிரைப் படைகளும் அனுப்பிப் பகிரங்கமாக இளவரசரை அழைத்து வரச் செய்யலாமா? அல்லது....”

“மாறுவேடம் பூண்ட் செய்து இரகசியமாக அழைத்து வரலாமா என்று தானே கேட்கிறீர்? பகிரங்கமாக இளவரசன் வந்தால் சோழ நாட்டில் பெருங் குழப்பம் ஏற்படும் என்று எண்ணுகிறீர்கள் அல்லவா?”

“நான் எண்ணுவது மட்டும் அல்ல, பிரபு! நிச்சயமாக அறிந்திருக்கிறேன். மக்கள் பல காரணங்களினால் கொதிப்பு அடைந்திருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு வியாஜம் ஏற்பட வேண்டியதுதான்; உடனே மக்களின் உள்ளக் கொதிப்பு வெளியே பிறிக் கொண்டு வரும். பழுவேட்டையாரும் மதுராத்தகத் தேவரும் என்ன கதி அடைவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது....”

“இது என்ன பேச்சு, முதன் மந்திரி! குடிமக்கள் அப்படி ழார்க்கத் தன்மாக நடந்து கொண்டால், சோழ நாட்டு வீர சைன்யங்கள் எங்கே போயின?”

“சைன்யங்களிடையேதான் கொதிப்பு அதிகம். பிரபு! மக்களாவது வெறுங் கூச்சல் குழப்பத்துடன் அடங்கி விடுவார்கள். சேனா வீரர்களோ, தஞ்சைக் கோட்டையச்

சின்னா நின்னமாக்கி, பழுவேட்டையாரைகளையும் மதுராத்தகத் தேவரையும் சிறையில் அடைத்து விட்டு, சுழல் கொண்ட வீரர்தி வீரராகிய அருள்மொழிவர்மனார் சிங்காதனத்தில் ஏற்றி விட்டே மறு காரியம் பார்ப்பார்கள்....”

“அப்படி நடக்க வேண்டுமென்று நீங்களும் மனத்திற்குள் ஆசைப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். முட்டாள் ஜோதிடர்கள் கட்டி விட்ட கதைகளும் நம்பிக் கொண்டு குடிமக்களும் புத்தி நடுமறி அளவகிறார்கள். ஆனால் உங்கள் மனத்தில் ஒன்று நிச்சயமாகப் பதிய வைத்துக் கொள்ளுங்கள், என் பெரிய பாட்டனார்களிட ராஜித்த அடிகளின் குமாரன் மதுராத்தகனே இந்தச் சோழ சிம்மாசனத்துக்கு உரிமை உடையவன். அவனுக்கே பட்டம் கட்டி வைப்பதென்று தீர்மானித்து விட்டேன். மக்கள் அதற்குத் தடை சொன்னாலும் சரி, தேவர்களும் மூவர்களும் வந்து தடுத்தாலும் சரி, நான் கேட்கப் போவதில்லை. என்னுடைய குமாரர்கள் அதற்குக் குறுக்கே நின்றால்....”

“கவாமி! அப்படி ஒருநாளும் நேராது. தங்கள் விருப்பத்துக்கு மாறாகத் தங்கள் குமாரர்கள் ஒரு நாளும் தடை சொல்ல மாட்டார்கள். அருள்மொழிக்கு இராஜ்ய ஆசையே திடையாது. இல்லங்கை மணி மருடத்தை அவனுக்குக் கொடுத்தார்கள். அதை அவன் வேண்டாம் என்று மறுகவித்து விட்டான். அப்படிப்பட்ட வணர் தங்கள் வார்த்தைக்கு மறுவார்த்தை கூறப் போகிறான்? கரிகாலன் மட்டும் என்ன? அவனுக்குத் தாங்களே பார்த்து யுவராஜ பட்டாப் பேசுகம் செய்து வைத்தீர்கள். அதனால் ஒப்புக் கொண்டால், அவனுடைய வீர பராக்ரமத்தைப் பற்றி நான் சொல்ல வேணுமா? அவன் ஆசைப்பட்டால் தானாகவே அவனுடைய வீரவானின் உதவியைக் கொண்டு பெரிய இராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்துக் கொள்ளக் கூடியவன் அல்லவா? ஆனால் அவனுக்கும் இராஜ்யம் ஆளுகிற ஆசை இல்லை. தங்கள் அவனிடம் தங்கள் விருப்பம் இன்னதென்பது பற்றி ஒரே ஒரு

வார்த்தை சொல்ல வேண்டியது தான்...."

"அந்த வார்த்தை நான் சொல்லி விடப் போகிறேனே, அவன் காதில் விழுந்து விடப் போகிறதே என்பதற் காகத்தானே எத்தனை சொல்லி அனுப்பியும் இங்கே வராமல் ஆட்டம் போடுகிறான்?"

"சக்கரவர்த்தி! பட்டத்து இளவரசர் காஞ்சியில் அற்புதமான பொன் மாளிகை நிர்மாணித்து விட்டுத் தங்கமீன் வருகைக்காகக் காத்திருக்கிறார்...."

"எத்தகாகக் காத்திருக்கிறான் என்று எனக்குத் தெரியும். கம்ஸன் அவனுடைய பெற்றோர்களைச் சிறை வைத்தது போல் எங்களைச் சிறை வைத்து விட்டுச் சோழ சிம்மாசனம் ஏறக் காத்திருக்கிறான். அவன் கட்டியிருப்பது பொன் மாளிகையோ, அல்லது அரக்கு மாளிகைதானோ, யாருக்குத் தெரியும்?"

"கவாமி! கரிகாலனைப் பற்றித் தாங்கள் இவ்வாறு சொல்வது மிகக் கொடுமை!" என்றான் மலையமான் மகன்.

"சக்கரவர்த்தியின் உள்ளத்தை அவ்வளவு தூரம் விஷமாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்!" என்றார் முதன் மந்திரி.

"வேறு யாரும் இல்லை; என் மனத்தில் விஷம் ஏற்றியவன் கரிகாலனே தான். அவன் எனக்கு உன்னையான மகனாயிருந்தால் எத்தனை தடவை சொல்லி அனுப்பியும் ஏன் வரவில்லை?" என்று கத்தர சோழர் கேட்டார்.

"அதற்கு வேறு சரியான காரணங்களும் இருக்கலாம் அல்லவா?"

"நீங்கள் தான் ஒரு காரணத்தை ஊகித்துச் சொல்வதுதானே?"

"கரிகாலன்கொள்ளிடத்துக்கு இப்பால் வந்தால் பழுவேட்டளையர்கள் அவனைச் சிறைப்படுத்தி விடுவார்கள் என்று நாடெல்லாம் பேச்சாயிருக்கிறது...."

"அம்மாதிரி சொல்லி என் மகனுடைய மனத்தை யாரோ கெடுத்திருக்கிறார்கள்! இவனுடைய தகப்பன் திருக்கோவலூர் மலையமான் ஒருவன்; கொடும்பாளூர் வேளான் ஒரு

வன். நீங்களும் அவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டார்களோ, என்னமோ, தெரியவில்லை....."

"கவாமி! நான் யாரைப் பற்றியும் அவர்களுக்குப் பின்னால் பேசும் பழக்கமில்லை. சற்று முன் தாங்களே அபாயத்தைப் பற்றிப் பேசினீர்கள். தங்கள் உள்ளத்தில் அல்லிதம் தோன்றுவதாகச் சொன்னீர்கள். தங்கள் உள்ளத்தில் தோன்றுவது முற்றிலும் உண்மை. சோழர் குலத்துக்கு அபாயம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அது இரண்டு வழியாக வருகிறது. இந்த நாட்டில் இப்போது இரண்டுவிதமான சதிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. பழுவேட்டளையர்களும் சம்புவளையர்களும்...."

"முதன் மந்திரி அதிருத்தரே! நிறுத்துங்கள். பழுவூர் வம்சத்தார் நூறு ஆண்டுகாலமாகச் சோழகுலத்துக்குத் தொண்டுசெய்துவந்தவர்கள். பெரிய பழுவேட்டளையர் இருபத்து நாலு போர் முனைகளில் போரிட்டுத் தமது மேனியில் அறுபத்து நாலு புண்களைச் சுமத்து கொண்டிருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவர் இன்று சோழகுலத்துக்கு எதிராகச் சதி செய்கிறார் என்று சொல்வதைக் காட்டிலும், சூரியன் இருட்டாகி விட்டது என்றும், கடல் நீரில் தீப்பிடித்துக் கொண்டு விட்டது என்றும் சொல்வதை நம்பலாம்...."

"சக்கரவர்த்தி! சூரியனையும், கிரஹணம் பிடிக்கிறது. கடல் நீரில் வடவாழுகாக்கினி கொழுந்து விட்டெரி கிறது. ஆனால் அதைப் பற்றி நான் சொல்ல வரவில்லை. பழுவேட்டளையர்கள் சோழ குலத்துக்கு எதிராகச் சதிசெய்வதாக நான் கூறவே இல்லை. மதுராந்தகருக்குப் பட்டம் கட்டுவதற்காக அவர்கள் மிகுந்த பிரயத்தனம் செய்து வருகிறார்கள்...."

"மகா சிவபக்தராகிய கண்டரா தித்தகுடைய புதல்வருக்குப் பட்டம் கட்ட எண்ணுவதில் என்ன தவறு? சிம்மாசன உரிமை நியாயமாக மதுராந்தகனுக்குத்தானே உரியது?" என்றார் சக்கரவர்த்தி.

"நானும் அதையேதான் சொல்லுகிறேன். மேலும் தாங்களே மனமுயந்து மதுராந்தகத் தேவருக்குச்

சோழகுலத்து மணி மருடத்தை அளிக்கத் தீர்மானித்து விட்டார்கள். அப்படியிருக்கும் போது பழுவேட்டரையர்கள் மீது குற்றம் என்ன? தங்கள் விருப்பத்தை திறைவேற்றி வைக்கவே அவர்கள் பிரயத்தனப்படுகிறார்கள்.....

“ஆனகயினால் என்னுடைய நன்றியறிதலுக்கு மேலும் அவர்கள் பாத்திரமாலியிருக்கிறார்கள்.”

ஆனால், சக்கரவர்த்தி, தங்களுடைய சம்மதம் பெறாத சில காரியங்களுக்கும் செய்கிறார்கள். சோழ ராஜ்யத்தை இரண்டாகப் பங்கு போட்டுக் காவோடுக்குத் தெற்கே புள்ளதை மதுராந்தகத் தேவருக்கும் வடக்கே உள்ள பகுதியைக் கரிகாலருக்கும் கொடுத்து விடுவதென்று யோசனை செய்து வருகிறார்கள். சம்பவனையர் மாளிகையில் இன்றைய தினம் அந்தப் பேச்சு நடந்து வருகிறது. சக்கரவர்த்தி! நூறு வருஷ காலமாகத் தங்கள் முன்னோர்கள் பாடுபட்டு விஸ்தரித்த ராஜ்யத்தை, - விஜயாலய சோழரும் அடுத்த சோழரும் மகா பராந்தக சக்கரவர்த்தியும் சமம் முதல் கோதாவரி வளையில் நிலைநாட்டிய சோழ மகா ராஜ்யத்தை இரண்டாகப் பிரிந்து பங்கு போடுவது தங்களுக்குச் சம்மதமா?

“முதன் மந்திரி! ஒரு நாளும் அத்தற்கு நான் சம்மதம் கொடேன். சோழ இராஜ்யத்தைப் பிரிப்பதற்கு முன்னால் என்னை வெட்டிப்பிளந்து விடுங்கள் என்று சொல்லுவேன். பழுவேட்டரையர் அந்தகைய முயற்சியில் இறங்கியிருப்பார் என்று நான் நம்பவில்லை. ஒருவேளை எனக்கு அது பிரியமாயிருக்கலாம். என் மகனுக்குப் பாதி இராஜ்யமாவது கொடுக்க நான் ஆசைப்படலாம் என்ற எண்ணத்தினால் அவர் இந்த யோசனைக்கு இணங்கியிருப்பார். அது எனக்கு விருப்பமில்லையென்று தெரிந்தால் கைவிட்டு விடுவார். முதன் மந்திரி! இந்தச் சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் ஒரு அங்குல விஸ்தீரணம் கூடக் குறையாமல் மதுராந்தகனுக்குப் பட்டம் கட்டி வைப்பேன். அதை என் மக்கள் எதிர்த்தாலும் சரி, பழுவேட்டரையரே எதிர்த்தாலும்

சரி, நான் கேட்கப் போவதில்லை.”

“சக்கரவர்த்தி! பழுவேட்டரையர் எதிர்த்தால் பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லை. தங்கள் புதல்வர்களோ எதிர்த்துப் போவதில்லை. ஆனால் மதுராந்தகருக்குப் பட்டம் கட்டுவதற்குத் தடை இவையெல்லாம் அல்ல. அந்தத் தடை இன்னும் பெரிய இடத்திலிருந்து வருகிறது. தாங்களும் நானும் இந்தச் சோழ நாட்டு மக்கள் அனைவரும் போற்றி வணங்கும் தெய்வப் பெண்மணியிடமிருந்து அந்தத் தடை வருகிறது. சில நாளைக்கு முன்பு கூட அவரிடம் பேசிப் பார்த்தேன்.....

“செம்பியன் மாதேவியை நீங்கள் குறிப்பிடுகிறீர்கள். அந்த மாதரசியின் மணத்தையும் யாரோ கெடுத்திருக்கிறார்கள். நான் என் புதல்வர்களுக்குப் பட்டம் கட்ட ஆசைப்படுவதாகப் பெரியபிராட்டிகுறி வருகிறார். முதன் மந்திரி! அவரை உடனே இங்கு அழைத்து வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள். நான் அவருடைய மணத்தை மாற்றி விடுகிறேன்.....”

“சக்கரவர்த்தி! அது அவ்வளவு கலகம் அல்ல. மகான் கண்டராதித்தர் தமது தர்மபத்தினிக்கு அவ்விதம் கட்டளையிட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அவருடைய மரணத் தறுவாயில் நான் அவர் அருகில் இருந்தேன். ‘மதுராந்தகனுக்குப் பட்டம் கட்டக் கூடாது என்பதற்கு முக்கிய காரணம் இருக்கிறது; அது என் துணைவிக்குத் தெரியும்’ என்று தங்கள் பெரிய பரட்டனார் சொன்னார்....”

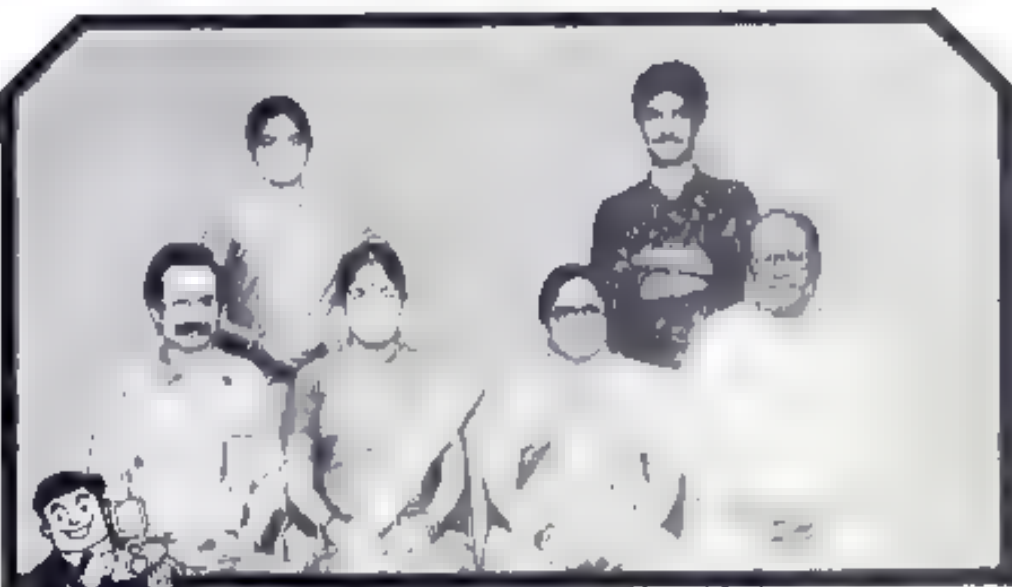
“முதன் மந்திரி! அப்படிப்பட்ட தடை உண்மையில் இருக்கிறதா? அது இன்னதென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?”

“தெரிந்திருந்தால், தாங்கள் கேட்கும் வரையில் காத்துக் கொண்டிருப்பேனா? பெரிய பிராட்டியை அழைத்து வரச் செய்து தாங்கள்தான் அதைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.”

“ஆமாம், அந்த ஒரு விஷயந்தான் எனக்கும் தொல்லை கொடுத்து வருகிறது. பெரியபிராட்டியை உடனே அழைத்து வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள். எப்பேர்ப்பட்ட தடையா

இதோ ஒரு ஸ்ரீராம் குடும்பம்!

தொழில் - 1. டிராப்டி டிசைன்
2. டிராப்டிங்
3. டிராப்டிங்
4. டிராப்டிங்
5. டிராப்டிங்
6. டிராப்டிங்
7. டிராப்டிங்
8. டிராப்டிங்
9. டிராப்டிங்
10. டிராப்டிங்

“எங்கள் குடும்பம் ஒரு இசைய குடும்பம். நம், எம் மனைவி, இளமகள்கள், மருமகள், எங்கள் ஆகிய 8 பேர்கள் கொண்டு குடும்பம். எங்கள் குடும்பத்தினோடு ஆசிரியத்துறை, எழுத்துத்துறை, இலக்கியத்துவாசலில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள், நாங்கள் எல்லோரும் நெடுங்காலமாக ஸ்ரீராம் சீட்டு நிதியில் அங்கத்தினர்களாக உள்ளோம், மிகக் புலம் அடைந்துள்ளோம். எங்கள் கீட்டு திருமணத்திற்கும், விருதுப்பிக்கவும் ஸ்ரீராம் சீட்டு நிதி தக்க சமயத்தில் உதவியது. எங்களைப் போலவே பலரோடு ஸ்ரீராமில் சேர்ந்து பயன்பெற வேண்டுகிறோம் என்பது அவர்.”

கவிஞர். புலவர் தெலுவு ஆ.வைபதி M.A., M.Ed.

இந்த இசைய குடும்பத்துப்போல் தென்னாட்டில் பல ஆசிரிய குடும்பங்கள் ஸ்ரீராம் சீட்டு நிதியில் அங்கத்தினராக உள்ளனர்.

ஸ்ரீராம் குடும்பம் பெரிது. 1,50,000 அங்கத்தினர்களை உடையது. உங்கள் எல்லோரது உறுதுணையினும்தான் இன்று நாட்டிலேயே முதன்மையான சீட்டு நிறுவனமாகத் திகழ்கிறது ஸ்ரீராம். ஆண்டுக்கு ரூ.80 கோடிக்கு மேல் பட்டுவாடா செய்கிறது. தமிழ்நாடு, ஆந்திரா, கர்ணாடகா ஆகிய இடங்களில் மட்டும் 21 கிளைகளைக் கொண்டது.

மேலும் சில இடங்களில் புதிய கிளைகளை தமிழ்ப்புத்தாண்டு தினத்தன்று தொடங்குகிறோம்.

புத்தாண்டுப் புதுமலர்!

தமிழ்ப்புத்தாண்டு தினத்தன்று சேலம் புதிய அங்கத்தினர்களுக்கு சிறப்பு அன்பளிப்புகள் பல உண்டு!

ஸ்ரீராம் டிடன்ட்

இன்வெஸ்ட்மெண்ட்ஸ் டி.லிமிடெட்.

திருவாரூர் அலுவலகம்: “கம்பிரமணியம் பில்லுக்கு”, 1, கிளப் ஹவுஸ் ரோடு, சென்னை - 2. போன்: 474451; 475536/470400/473932.

ஸ்ரீராம் சேமிப்பில் சேருங்கள். சீரும் சிறப்புமாய் வாழ்வுங்கள்.

எது தர்மம்

எச்செயலைச் செய்தால் மனம்
பரிசுத்தம் அடைகிறதோ அது தர்மம்
எனப்படும். எச்செயலைச் செய்தால்
மனத்தினிடத்து அழுக்கு படிகிறதோ
அது அதர்மமாகும்.

ஆதாரம்: தர்மச் சக்கரம்

இத்துடன்

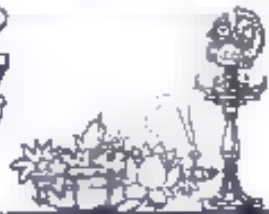
கிராண்ட் ஸ்வீட்ச்

வாங்கி நல்லோருக்கு விநியோகம் செய்யவும்.

கல்யாண வைபவங்களுக்கு: கீர் முறுக்கு, கீர்
முள்ளுத்தேன்குழல், தேன்குழல், கீர் அதிரசம், அப்பம்,
திரட்டுப்பால், பருப்புத்தேங்காய் வகைகள் முதலியவை
செய்துத் தரப்படும்.

**கிராண்ட்
ஸ்வீட்ச் &
ஸ்டாப்ஸ்**

24, 2வது மெயின் ரோடு, காத்தி நகர்
அடையாறு சென்னை-20. போன்: 412557

அருள்வாக்கு

தேவாரோக்ஷித்துக்கேயாம்
அநேக யோகாசனங்கள் இருக்கின்றன.
இவற்றிலும் கொஞ்சம் ஜாக்ரதை
தேவையானென்றாலும். மற்ற யோக
ஸாதனைகளைப் போல இதில் கஷ்டமோ
ஆபத்துக்கான தேவையோ அங்
னவவு அதிகமாக இல்லை. சில காலமாக
ஸ்கல்களிடையே இவற்றைச் சொல்விக்
கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு பேச்சு
அடிபடுகிறது. எனவே, கி.பி. 1951-ம் ஆம்
பி. 1951-ம் ஆம் வருஷம் பிப்ரவரி மீதம்
புது அப்யாசத்தை அத்தனை நேரத்திலும்
கஷ்டம் கவனமாகச் சொல்விக் கொடுப்பதற்குப்
போதிய ஆசிரியர்கள் இருக்க வேண்டும்.
அவசியமாகாமல் யோகாசனம் போடுவதற்கென்ற ஒரு காலம்
வந்து. அப்போது வந்திருந்த ஆதாரம்
இருக்கப் பட்டது என்று விதி. இவற்றை
மீதினால் ஆரோக்ஷித்துக்குப் பதில்
அதாரோக்ஷித்துக் வரும். ஆகையால்

அதற்கான கட்டுப்பாட்டும் துவையாமல்
சற்றுக் கொஞ்சம் முயலுமா என்று. தித்
செய்யப்படுத்திக் கொண்டு "மாஸ்குகேலில்"
யுட்க்களில் சொல்விக் கொடுக்கலாம்.
தம்முடைய நேரத்தைக் கவலை தெற
திட்டு விடுப்பதற்காக எப்படியும்
யோகாசனத்தை விடுத்து செய்வதான்
வேண்டும்.

— துக்குரு காஞ்சி காமகோடி
ஸ்ரீ சத்திர சேகரேந்திர சரஸ்வதி
சங்கராச்சாரிய கலாமிகள்.

மிருந்தாலும் அதை நான் நிவர்த்தி
செய்கிறேன். அவரை அழைத்து வரு
வதற்கு யாரை அனுப்பலாம்? ஏன்?
என் குமாரியையே அனுப்புகிறேன்.
நேலி! குந்தவையை உடனே இங்கு
அழைத்து வா!" என்று சுந்தர சோழர்
மலையமான் மகனைப் பார்த்துக்
கூறினார்.

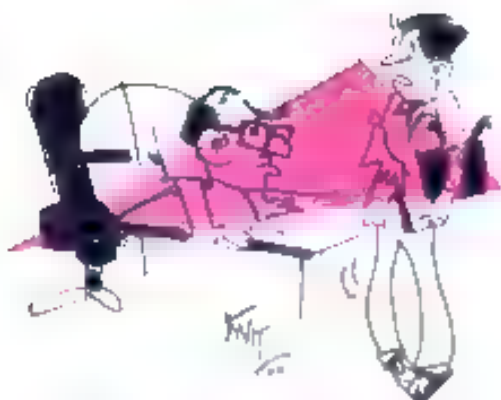
க்கரவர்த்திக்கும்
முதன் மந்திரிக்கும்
நடந்த சம்பாஷணை
யை வானமா தேவி
ஒரு காதலனால்
கேட்டுக் கொண்டிருந்

தாலும், அவளுடைய கவனமெல்லாம்
சற்று முன் அங்கிருந்து சென்ற ஊமை
ராணியின் பேரிலேயே இருந்தது.
ஆதலின் சக்கரவர்த்தி குந்தவையை
அழைத்து வரும்படி சொன்னதும்
மலையமான் மகன் அங்கிருந்து அந்தப்
புரத்துக்கு வினாந்து சென்றான்.

அவன் அந்தப்புரத்தை அடைந்த
போது குந்தவை, வானதி, பூங்குழலி
ஆகியவர்கள் பெருங் கலக்கத்தில்
ஆழ்ந்திருந்தார்கள். அதற்குக் கார
ணத்தையும் மகாராணி உடனே தெரிந்
துகொண்டாள். ஊமை ராணியை
அங்கே காணவில்லை. எங்கே என்று

கவலையுடன் கேட்டபோது குந்தவை
கூறியதாவது:— "அம்மா! தங்கள்
கிட்டி என்னை நிறைவேற்றுவது கலப
மான காரியமாக இல்லை. ஆயினும்
நாங்கள் மூன்று பேருமாகச் சேர்ந்து
வற்புறுத்தி மந்தாகினி தேவியைக்
குளிப்பாட்டினோம். நேரு புதிய
ஆண்டுகள் அணிவித்தோம். வானதி
அவருடைய கூந்தலை வாரி முடித்து
கொண்டிருந்தாள். பூங்குழலி பூந்
தொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். ஆபர
ணங்கள் எடுத்து வருவதற்காக நான்
அடுத்த அறைக்குப் போனேன். ஆபர
ணங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருந்த
போதே இவளுடைய கூச்சல் கேட்
ட்டது. திரும்பி வந்து பார்த்தால் மந்தா
கினி தேவியைக் காணவில்லை. கூந்
தவை வாரி முடி போட்டவுடனே திம்
ரென்று அவர் திமிறிக் கொண்டு ஒடிப்
போனாராம். அக்கம் பக்கத்து அறை
களில் எங்கேயும் காணவில்லை.
இன்னமும் தேடிக் கொண்டிருக்கி
றோம்!"

இதைக் கேட்டு மலையமான் மகன்
புன்னகைபுரிந்தான். "அவருக்கு
அலங்காரம் செய்தபோது எதிரில்
கண்ணாடி இருந்ததா?" என்று கேட்
டான். "இருந்தது; சற்றுத் தூரத்தில்
இருந்தது" என்றான் வானதி.
— அவருடைய அலங்கரித்த உருவத்

மாண்பு: ஆபீஸுக்கு வேட்டா வந்ததுக்குத் தினமும் ஒரு தொண்டைக் காக்கு சொல்லுவீங்களே. இன்னிக்கு ஏன் வேட்டு...?

வினா: காலவ களுக்கு சைட்

— வி. சேரதிடேசன்.

எதத் தற்செயலாகக் கண்ணாடியில் பார்த்திருப்பார், அது அவருக்கு வெட்கத்தை உண்டாக்கியிருக்கும். அதனால் ஒடி எங்கேயாவது மறைந்து கொண்டிருப்பார். இன்னும் நன்றாகத் தேடிப் பாருங்கள். ஒருவேளை அந்தப் புரத்துப் பூங்காவிற்குச் சென்று ஒளிந்து கொண்டிருந்தாலும் இருப்பார். மதில் ஏறிக் குதிப்பது, பலகணி வழியாகக் குதிப்பது போன்ற காரியங்கள்தான் அவருக்கு வழக்கமானவை ஆயிற்றே? என்றான் சக்கரவர்த்தினி.

தகு எல்லாருமாக நந்தவனத்துக்குச் சென்று தேடினார்கள். அங்கும்கூட இல்லை. அவர்

கருடைய கவலை அதிகமாயிற்று. முதன் மந்திரியிடமும் சக்கரவர்த்தியிடமும் போய்த் தெரிவிக்கலாமா என்று அவர்கள் எண்ணத் தொடங்கிய போது எங்கிருந்தோ 'டணார்' 'டணார்' என்று ஒரு சத்தம் வந்தது. கருங்கல்லில் இரும்பு உளியினால் ஒங்கி அடிப்பது போன்ற ஒசை அது. எங்கிருந்து அந்த ஒசை வருகிறது என்று காது கொடுத்துக் கவனமாகக் கேட்டார்கள். சிற்ப மண்டபத்தி

லிருந்து வருகிறதென்று தெரிந்தது. உடனே ஒரு நாதிப் பெண்ணைத் தீபம் எடுத்துக்கொண்டுவரும்படி சொல்லி விட்டு எல்லாரும் சிற்ப மண்டபத்துக்குச் சென்றார்கள். சிற்பமண்டபத்துக்குள்ளே அவர்கள் ஒரு விறிதை யாவ காட்சியைக் கண்டார்கள். ஓரளவு ஆடை அலங்காரங்கள் அணிந்து விளங்கிய மந்தாவினி கையில் ஒரு நீண்ட பிடியுள்ள சுத்தியை வைத்துக் கொண்டு கைலாச மலையைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்த இராவணை கவரணுடைய கரங்களை ஒங்கி ஒங்கி அடித்துக் கொண்டிருந்தாள். மிக உறுதியான கல்லினால் செய்யப் பட்ட சிற்பமாதலால் அந்தத் தாக்கு தலுக்கு இராவணன் அது வரையில் அசைத்து கொடுக்கவில்லை. ஆனாலும் சீக்கிரத்தில் அவனுக்கு ஆபத்து வந்து விடலாம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது. கைலாச மலையைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்த இராவணனுடைய கரங்களில் இரண்டு மூன்று கைகள் ஒடித்து விட்டால் மலையே இடம் பெயர்ந்து அவன் தலைகளின் மீது இன்னும் நன்றாக உட்கார்ந்து விடக்கூடும்! தலைகள் சுக்குநூறாக நொறுங்கி விடக்கூடும்! அத்தகைய ஆபத்தான தெருக்கடியிலே தான் குந்தவை முதனியவர்கள் சிற்ப மண்டபத்துக்குள் பிரவேசித்தார்கள்.

அவர்களுடைய வரவைப் பார்த்ததும் மந்தாவினி தன்னுடைய கையில் பிடித்திருந்த சுத்தியைக் கீழே போட்டு விட்டு வந்தவர்களைப் பார்த்துப் புன்னகை புரிந்து கொண்டு நின்றாள்.

மண்டபத்துக்குள் பிரவேசித்தவர்களில் பூங்குழலியைத் தவிர மற்றவர்களின் உள்ளங்களில் "இவள் ஒரு பைத்தியக்காரப் பிச்சிதான்! சக்கரவர்த்தி இவளைக் கண்டு அருவருப்பு அடைவதில் லிஸப்பு ஒன்று மில்லை!" என்ற எண்ணம் தோன்றியது.

மலையமான்மகள் மற்றவர்களைப் பார்த்து, "பெண்களே! இதைப் பற்றிச் சக்கரவர்த்தியின் முன்னிலையில் யாரும் பிரஸ்தாபிக்க வேண்டாம்!" என்று எச்சரிக்கை செய்தாள்.

(தொடரும்)

YEAR

Shahin

GOKULAM

Wishes its young readers a very happy Tamil New Year!

APRIL HIGHLIGHTS :

- ★ **The Story of the Vajrayudha**
— picture story in colour
- ★ **Heidi**
— the girl from the mountains
- ★ **The Blue Star Special**
— Sukanya's "special" toy train
- ★ **Garden of the Moon Goddess**
— the tale of the clever rabbit

Annual Subscription : Rs. 36.00 (India)
Overseas : Rs. 270.00
(Air mail)
: Rs. 120.00
(Sea mail)

For agency and subscription contact:
Gokulam, Guindy, Madras-600 032.
Telephone: 434157, 434190.

96 pages;
Price : Rs. 3.00

எனின் வேண்டாம்

பொருத்தும் நிலையில்
தொல்லை இல்லை

என்னெய் வேண்டாம்

தூக்கம்
சொடாது

வேலைக்கு நிகளதூட்டும்

மனிக்கொரு
இயன்விசை

அனைவருக்கும்
ஆனந்தம்

இனிமையான
சங்கீதம்

எல்லா பிரபல
கடைகளிலும்
கிடைக்கிறது

Ajanta^{TM}
QUARTZ

சாலை - மதுராத்தூர் - 12 துணிநீர் தொல்லை

...திரு. அழகவரன்
கருத்து: அரண்மனை, கலை
மேம்பாட்டுக்கான கம்பெனி
...தமிழ்நாடு அரசு
...115 - மதுராத்தூர் - 605 001
தொலைபேசி: 3637 3781 2457 2433
...மதுராத்தூர் - 0164 12 4000
...MAM VANITHA

...தான் ஒருவரும்
...கடைகளிலும்
...தொலைபேசி: 3637 3781 2457 2433

எல்லா பிரபல கடைகளிலும் கிடைக்கிறது. ajanta.org.in 897AM

பாட்டுக்கு ஒரு தலைவன்

மீனாட்சியம்மாள், ஒரு மக்கள், ரெண்டி, என்மப் பெண் என்னாப் பிடித்து இருந்துட்டான், ஜயா! அதுக்குப் பாவம் புகட்டறாறாம் ஸ்ரீராம விஜயகாந்த் எப்படி! ஒரு விடப் பங்காடிக்குள் எடுத்து விட்டது. ஒரு ரெண்டிமாரம் அடி திட்டத்துக்குச் சிறிது பாவத்து அடித்து தொறுக்கெனிக் பத்துப் பங்குரிவாது. வேற - இக் கண்ணாடிகள், மாணாபா பிழை கண்ணாடிச் சாமான்கள் எல்லாம் தான் தானாபிப் போய்... என்னங்க நேன், நான் பிழ்ச்சியை நகக்கப்பாட்டுக் கத்தியிலே வெட்டினாப்பா! ஒரு விவகாரத்தை உடையாது?

இதுக்கு மேல் அறியாமல் அந்தக் கைச் சார் ஸ்பான்ஸ், ஆபத்தின் தாத்துக்கும் அளவுக்கும் வந்து அளவிலே மேலதிக இந்த தால் எடுக்கும்.

பாட்டுக்கு ஒரு தலைவன் யார் என்றே புரியவில்லை. ஆர்மோனியப் பெட்டிகளில் வாசிக்க, வேறாபணாவுக்கும் பின்னாக் விஜயகாந்த் அவ்வயது 'அம்மன் கோவிக் கிழக்காவே' என்று சொல்லத் தொன்று கிறது. அதில் கற்றுக் கொடுக்க அவ்வதார். இதில் கற்றுக் கொள்ள அவ்வவிறார். ஆனால் கதைலிலே அதன் கருதி சேர வில்லை.

ஒன்று மட்டுமே நிச்சயம். இந்த மாதிரி பக்கா செலுதீ காறெட்டிச் விஜயகாந்த் தலைகாட்டியதில்லை. யண்டிக் கடை யானி் திருட்டுப் போவதாய் வழியோடு திற்பவன் எச்சரிக்க, விஜயகாந்த் கஷாராதி, முன்னெச்சரிக்கையாய்க் கடை யானி் நயக் கழற்றி் இருப்பிக் செருகி வைத்துக் கொண்டு யண்டியோட்டி, தடை சாத்து காயப்பட்டு, காதலி் கை தாக்கி விட்டி் போது தன் 'புத்திராலித்தனத்தை' - அது தான் கடையாணி் விவகாரம் - பீற்றிக் கொள்கிற அளவுக்கு வெறுமையாய்! இந்த

வெகுள் சம்பவதில் அதிமேதாலியாய்க் செலவாடுமே போது அவருக்கு அந்தத் திமிர் அளவு தந்த போதி மரம் எது என்று புரியா பக விவகாக்க வேண்டாவிடுக்கிறது.

வேறுபாடு புகளாவா கார்டிம் வித்தகில் சிறக்கிறா. வண்டிக் கைகாத்தில் அடிபட்டு விஜயகாந்த் இவரிடம் தன் ளைக் கவனத்தைக் காட்டி, இதுக்கு என்னன்னம் மருந்து இருக்கே என்று சொல்லி, வேறாபணா கையை எந்த வந்தினைகிலாமல் முத்தம் தா. விஜயகாந்த் விளித்துப் போய், ஆமா, வன் போலிடுக்கே... என்று கங்களை அகக் விடுத்துக் கறுப் போது கெடுகிறுப் பாங்கான இருக்கிறது. ஆமாம் 'இப்ப இங்க வளிக்கிறே' என்று முகத்தில் பாரி் பாரிட்டாகக் காட்டிக் கொண்டு வா இவர் அத்தனை இடங்களிலும் சை ஸ்பப் பதிக் குப் போது மரத்துப் போய் விடுகிறது.

நம்பியார் - விஜயா தாம்பத்தியத்தில் பின்னைய பாகம் பீரிடுகிறது. தறிப்பாக எதிர்வின விட்டிப் போலப் பெண் கேட்பதா என்று நம்பியார் பின்வாங்கும் போது, 'நம்ம இருபத்து தாது வகை குழந்தைக்கு எதை அப்படியும் கவனிச்சிக்க ஒரு நல்ல தாய் வேணும்', என்று ஆரம்பித்து, நம்பியாரா விஜயா மடக்கும் கட்டத்தில் வசனமும் கரிசனமும் பாந்தமாய் இன்று சிற்றன்.

தலைப்புக்காகவாவது முடிவுமுடிவுகிற மாதிரி பாட்டுக்கள் இருக்கும் என்று பார்த்தால், அம்பேல், ஆனால் காமெரா தாளம் போய் வைக்கிறது, கமரான ஒளிப்பதிவு, என்னக் கட்டிசினுக்கும் கட்டை துணி மணி் கூறுக்கும் மெனக்கெட்டில், பத்தில ஒரு பங்கு கதைக்கும் காறெட்டி் கறுதிப் பாட்டுக்கும் கவனம் செலுத்தியிருந்தால் விஜயகாந்த் வேர் விட்டிருப்பார்.

கனகசபைத் தீவகள்

லார். பிறகு அவரையும் பார்த்துச் சொன்னார்.

அடக்களப்பெயர்வாய் உடனே வரச் சொல்லி மருதக்கன். இன்னும் அரை, ஒரு மணிநேர வந்திடுவார்கள். அதற்குள் நாம் தயாராகி விட வேண்டும். நீங்கள் குளித்து ரெடி ஆடுங்கள்" என்றார்.

அவன் குளித்து உடை மாத்திரி வந்த போது, கூடுவர்ட் பூனிபாரும் அணிந்த ஒரு வளிடம் அவர் பேசித் கொண்டிருந்தார்.

"நல்ல வேளை, சத்துரு. நீயே சூட்டியிருக்கே எங்கே இல்லாமே போயிடுவினாய் என்று இருந்தாக். நம்ம ஆட்கள் பத்துப் பள்ளிவாசலுக்கு பேர் வருவாங்க. நாலு விதமான பாட்டிலும், சோறு, கிரியாணி, சிக்கன், எல்லாம் கொடுத்துது. உணக்குத்தான் தெரிவுமே. நம்ம ஆட்கள் வாயைத் திறந்தா சிக்கனதானே கேட்பாங்க. எல்லாம் ஒவ்வொரு ஒவ்வொரு குழுவுக்கும், அப்பறமாய், எல்லாம் பவதும் போன பிறகு, மறுக்கம் போல எங்களைக் கொஞ்சம் கவனி. சாரி, புதுக. நல்லாய் புடிச்சவரு. பெரிய இடத்து உறவு. புரிந்தா?"

சத்துரு. கிருஷ்ணமூர்த்தியை அரைச் சிறிப்போடு பார்த்தான். கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு வெடிகளும், அவமானமும் பிறுந்தித் தின்றன.

"கிருஷ்ணமூர்த்தி சத்துருவைப் பார்த்து வக்கக்ருங்க. ஆன் கில்லாடி ராத்திரி சென்று மணிக்ரு எழுப்பிப் புலிப்பால் வேறுமறு கேளுங்க..." என்று புலி. வசிப் புலியா, கருணைப் புலியாய்னுதான் கேட்பான். அனா மணியிலே, ஆழாக்குப் பாக்க ஆளு. கெட்டிக்காரன்."

சத்துரு. ராமசாமி சொல்லவதை அனுபவித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

அடுத்த அரை மணிநேரம், மாலட்டிச் செயலாளர் மற்றொரு கூலர்களுக்குத் துணை, இன்னும் பொறுப்பில் இருக்கும் எதிர்க்காலத் தலைவர்கள் ஒரொருவராக வரத் தொங்கினார். சொல்லி எதைத்தாப்போல விவாதிக்கும், "என்ன, ராமசாமி அண்ணா... ராத்திரி நல்ல நேரம் பார்த்து எங்களைக் கூப்பிட்டுக்ருக்கியே... பரட்டிலுக்குப் பரிபாணிக்கும் சொல்லுங்க!" என்று சொல்லிக் கொண்டே... வந்ததுதான் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு ஆச்சரியமும் அதிகம்.

முடியும் இருந்தது. கூடவே கிருஷ்ணமூர்த்தி வீட்டில். அண்ணனைக் கொஞ்ச நாளா பார்த்துக்கிட்டு வாரோம். நல்லவர்கிட்டே நெருங்கறீங்க. கூடிய சீக்கிரமே பெரிய பொறுப்புக்கு அண்ணனுக்கு வரும். நம்மவன் மற்றுடப் படாது. நாங்க எல்லாம் தலைவருக்கு கோபம் இட்டி, அத்தக வம்பு வழுக்கிடுவோ கிடீனியை வளர்த்தோம். பழக மறக்க மாட்டாரு தலைவர். நீங்களும் எங்களையெல்லாம் மற்றுடக் கூடாது" என்று ஒரு பாட்டில் அழுவது மாதிரி சொன்னது. அவனுக்கு என்னமோ போல இருந்தது.

வந்திருந்தவர்களை வேலை வயதானவரும்,

அப்பா அப்பா என்று சொல்லுவது தவறு. கதாவதைத் திறந்தால் ஒரு பெரிய பாக்கள் விரிந்தது. தாடித் கூடியாக, உட்கார்த்தான். ஆனால் உள்வாய்க்கித் கொள்கிறோடவர்கள். எந்தவாறான உரிக்கிடவாய். அழுவதற்குப் போப்பர், வேலை கவர். துளி அழுகிப்பா ராத வெள்ளை வெளேர்படுக்கை வட. உட்க கனது, என்னெனய்ப் பணி. அழுகித்திற தல்லவனைய. கனாக் கோடியில் கதாவதைத் திறந்தால் ஒரு மொட்டை மலடி. அந்த மூன்றுமலடி மலடி சிறியும், செயற்கையாகச் செய்த மூன்று நாங்கடி தவறு. தவறுதல் இடம், இரண்டி முடி வேஷ்டியை விரித்தாற் போன்ற மூட விரிவாகி சிறிதே ஆகும்.

இதன்மூலம் திற்பித்து நிற்பதால் பார்த்து, தவறாமல் சொல்லினார்.

"இதன் மூலம் தவிர வாக என்ன தெரியுமா?"

"கெட்டியாது"

அவர் சொல்லவதைக் கேள் தவிர, அவன் வீதிக்குடும் போலானன். ஒரு பெரிய அடக அதிகாரியில், ஒரு சிறியர் போலிதியில் மாசுச் சம்பளம் அவர் சொல்ல தொனாக. இந்த "குட்டி" ஒரு தாய் வாய் என அது. இன்பம், தாடிப்பதற்குத் தனி. இந்த நாடா. வாய் நகு என்றிரார்களோ அது எல்லவையு பெரிய பொய். ஒரு தவறாக் குட்டி பதினாறு தாளற்றமும், நடப்பதிவாயிரமும் செவ்வ பண்ணா மணிதர்கள் வாழ்கிற நாடு என்ன நாடா தும?

"என்ன வேலாசிக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார் ராமசாமி.

சொல்லானன்.

"தவறாமையே. எந்த நேரத்தில் என்ன யோசிக்கிறது? சொசிக்கத்துவ வந்து உட்கார்த்துக்கிட்டு, கோமலாக் துளியெய்ப் பறையா யோசிக்கிறது. வீடுக்குச் சரியானை. பொருளியை அனுபவிக்க..." என்றவர், அவனைப் பார்த்துக் கொண்டவன் இல்லாத சிறிப்பொன்வதை நித்தினார்.

பதினொரு மணிக்கு போல் ராமசாமி வெற்றில் ஆள் பறக்கத் தனித்தார். மேலும் சிறுமாக. டர்க்கி டவனாக் கட்டிக் கொண்டிரு அனுபவித்தார். அப்படியே வெலிபோனுக்கு மூள் அமர்த்து பத்து இர்பது பேருக்குத் தொடர்பு கொண்டு பேசி

பெரியான்

எட்டிமில் மிகப்
பழைய மனிதரு
மான வெள்ளை
முத்து உணர்ச்சி
வசப்பட்டுச் சொன்
னார்.

“ஒரு விஷயத்தை
நாம் கவனிக்க
வேண்டும். தலைவரோட
தெருவி இருந்தவங்க எல்
லோருமே வசதி யா விட்
டாங்க. தலைவருக்குத்தெரிஞ்
சும். தெரியாமயும் பண்

பண்ணிக்கிட்டாங்க. நம் அமைச்ச
ர்களிலே, எத்தனை பேர் பிளாமி
பேரில் சினிமாத்தியேட்டர் கட்டி
யிருக்காங்க. வீடுகள், மனைகள்,
பிளாட்கள் வாங்கியிருக்காங்க.
தங்கக் கட்டிகள் வச்சிருக்காங்க
என்றெல்லாம் நமக்குத் தெரியும்.
தொண்டர்களுக்கும் தெரியும்.

நான் வலியு எரிவனல, நம் ஆளுகை பிழைக்
கட்டும். ஆனா, தொண்டர்கள் மத்தியிலே,
‘தமக்கு என்ன கிடைக்குது?’ என்றென்றொழி
துரு சின்ன வருத்தம் இருக்குது. அதனால,
பேராட்டம், பேரணி அது இவன்னு கூப்
பிட்டா கொஞ்சம் தாராளமா சில்வறை
எதிர்பார்க்கிறாங்க... உட்கட்டி ஜை
நாயகம்னு சொல்றதில்லையா? அது பேரஸ்
பணம் சீரா பங்கிடப்படணும், ராமசாமி
அண்ணே, கவனிக்கிறீங்களா?”

“புரியுது. புரியுது. பணம் விஷயம் பத்திக்
கவலைப்படாதீங்கண்ணே. அடிச்ச விட்டுது
வம். ஆளுகளைத் தயார் பண்ணுங்க... ஸாரி
ஆளுகளுக்கு இவ்வளவுன்னு தனி யா ப்

பேசிக் குடுத்துடுவோம். வெளியூர்த் தொண்டர்களுக்குப் போக்குவரத்துச் செலவுகளைச் சரிசெய்துடுவம்” என்றார் ராமசாமி.

“ஏம்பா வெட்டிடார், என்ன முத்திரப் பதிவரைய காணோம், பார்ட்டியின்னா, முத்திர வறுவன் இல்லாமே என்னப்பா?” என்று ஒரு புன்னி.

“சிக்கரில் மொத்தம் எத்தனை விதம் இருக்கு? நீ என்னப்பா, எட்டாவும் இந்த வெறுப் வரக்களையே தரீறோ?” என்று சலித்துக் கொண்டு விட்டுறொகு வட்டம் ராமசாமியிடம் அலுத்துக் கொண்டது.

தீர்வீரவைத் தாண்டியும், கூட்டம் நல்ல பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. ஒரு கட்டத்தில், ராமசாமி சொன்னார்.

“சரி... நாம் கூட்டத்தை முடிக்கக்கிடுவோம்? இன்னும் கொஞ்சம் நாளிலேயே விடிந்தும் போக இருக்கே.”

“தங்கு விடிஞ்சா போதுமா, அண்ணே! நாட்டுக்கு விடிய வேண்டாமா?” என்றார் ஒருவர்.

“பொதுக் கூட்டத்தில் இதைப் பேசு, எனக்கு இவ்வளவு இப்போ, கிளம்பு.”

இருங்க அண்ணே. ஒவ்வி சரக்கு வாய்க்கிக் கொடுத்திருக்கேய்க். அறுபலிச்சுக் குடிசை விட மாட்டேய்க். உதறிய்க்.

அது களைப்புக்குப்பா. வேறுபுறனா, பாட்டினலக் கைசெல் எடுத்துக்குங்க.

கிளரில்லிச் சலிந்தது திரவத்தாத அவர்கள் ஓரே மூச்சில் விழுங்கினர். கிளர்வை கொண்டு வந்திருந்தனர். ஓரேவர் மேல்துண்டில் பணத்தினதக் குட்டி எடுத்துக் கொண்டு சென்றனர்.

அவர்கள் சென்று கிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் கதவைத் தட்டி, ராமலிந்து கொண்டு இருண்டு பெண்கள் உய்வே நுழைந்தனர். திருமண, மல்கெனக் மணமும்க், இன்ன தென் திரிவெடுத்துச் சொல்ல முடியாத கதம்ப மணமும்க் அன்றைய சனங்களால் கமழ்ந்தது.

கூடையையே வெறிக்கப் பார்த்துக் கொண்டு அமர்ந்திருந்தார் விஜேதிலி. வட்ட வடிவமான மேடையில் எதிரில் தலை கவிழ்ந்தவாறு இருந்தார்கள் கிருஷ்ணமூர்த்தி. கடல் இளைத்து கொண்டிருந்தது. காற்று, குழந்தைகள் கவாகம் போல் மிகச் சீராக வந்து கொண்டிருந்தது.

அவர் வெட்டிடரைக் கூப்பிட்டு ஏதோ சொன்னான்.

“என்னவோ சொல்ல வேண்டும் என்று அளமுத்தீர்கள். பேசாமலேயே இருக்கிறீர்களே...” என்றான் விஜேதிலி.

கனவு மேனையில் மேல்விசல் நகந்தால் கிறீக் கொண்டே அவன் சொன்னான்.

“ஒரு தவறு திகழ்த்த விட்டது.”

“தவறு ஒன்றுதானா திகழ்த்தது? தவறுக்கு மேல் தவறாக அடுக்கடுக்காக அல்லவா செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், சரி, சொல்லுங்கள்.”

“ஹி... மாவட்டச் செயலாளர்களைச் சந்திப்பதற்காக ராமசாமி நேராட்டலில் அன்றை போட்டார். எல்லோரும் வந்திருந்தார்கள். பேசினோம்...”

அவனை வெட்டிக் கொண்டு அவன் சொன்னான்.

“குடித்துக் குடிமானம் போட்டார்கள்.”

அவன் தலை அசைத்தான்.

“அன்றுதான் முதன் முதலாகக் குடித்தீர்களா?”

“சத்தியமாக அன்றுதான் முதன் முதலாகக் குடித்தேன். ராமசாமியான் சொன்னார். மீதானே, பரவாயில்லை. கம்மா குடிபுய்க்கள். மயக்கம் வராது என்று. தவிரவும் சபையில் தான் மட்டிலும் குடிக்காமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்காதே என்று...”

அவன் எனக்கு இப்போ.

“அப்பறும், அப்பறும்...” - தயங்கினான் கிருஷ்ணமூர்த்தி.

“சரிவாயமா?”

அவன் தலை கவிழ்ந்தான்.

“சொல்லுங்கள்... இவற்றைச் சொல்லத்

“வேலை நேரத்துல யாரும் சொல்லு கார்த்து தங்கக் கூடாதுன்னு மாணேஜர் சொன்னதுக்காக இப்படியா...”

— மலிவாடுவறை ஸ்ரீமதி.

தானே என்னைக் கூப்பிட்டார்கள்.”

“இரண்டு பெண்கள் வந்தார்கள், மாநிறமாய் ஒருத்தி. பெயர் மணோகர்மணியாம். இரண்டாவது சிலப்பாய், ரொம்பச் சீரெப் பெண்ணாய், கல்லூரி மாணவி போல் இருந்தாள். பெயர் வளிர்தா என் தான்...”

“சரி... அப்பறும்.”

அவன் அமைதியாய் இருந்தான்.

“சத்தியமாக அன்றுதான் முதன் முதலில் இதை அறுபலித்தீர்களா? ராமசாமி சொல்லியிருப்பார். “பெண்தானே, பரவாயில்லை. கம்மா அறுபலிபுய்க்கள், எந்தத் தவறும் வராது” என்று. தவிரவும் சபையில் நீங்கள் மட்டிலும் இதைச் செய்யாமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்காதே என்று...”

அவன் சிறுத்துப் போனவனாய் இருந்தான்.

“சரி... காப்பி ஆறிப் போகிறது. காப்பிடுங்கள்.”

“மீஸ்டர் கிருஷ்ணமூர்த்தி, நான் என் அம்மானை விட்டு வெளியேறி விட்டேன். உங்களுக்குத் தெரியுமா?”

“தெரியாதே. கேக்கிலா என்னிடம் இது பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே.”

“நாங்கள் இது பற்றி வெளியில் யாருடைய எதுவும் புகுவதில்லை என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம்.”

“என்னிடம் கூட நீங்கள் இது பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லையே?”

“என்னிடம் கூட என்பதற்கு நீங்கள் எனக்கு யார்? உங்களுக்குக் கனம் இருக்கிறது, மது, மாது அப்பறம், ஆகாயம் பவணம், மாவட்டச் சுற்றுப் பயணம், உங்களை நான் எங்கு வந்து சந்திப்பேன். ஹோட்டலிலா? அது என்னால் முடியாதே. பத்து ரூபாய் மல்லிகைப் பந்தைத் தளவரில் வைத்துக் கொண்டல்லவா நான் அங்கு வர வேண்டும், வரவாமா?”

“விநோதினி...”

“ஏன். அந்தக் கல்லூரி மாணவி பேரால் இருக்கிற, சிவப்பாய் இருக்கிற வளிதா வருகிற இடத்துக்கு நான் வரக் கூடாதா?”

“அப்படி சிவல்லாய் பேசாதீர்கள் விநோதினி.”

“சரி, என் என் அம்மா அவை விட்டுப் பிரிந்தேன் என்று என்னைக் கேட்க வில்லையே?”

“சொல்லுங்கள்.”

“என் அம்மா செய்கிற காரியங்கள் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை, கிருஷ்ணமூர்த்தி. ஒருநாள் என்னை முன்றலில், அவள் ரொம்ப உயர்ந்தவள்தான். என் போல் அவள் வைத்திருந்தும் அன்பு, ஒப்பற்றது. அத்தனை அவமானங்களைக் கமந்து கொண்டு, ஒரு காகத்தும் பயனற்ற அப்பாவையும் வைத்துக் கொண்டு அவள் என்னை வளர்த்தபாடு இருக்கிறதே, அந்த வார்த்தைகளால் சொல்ல முடியாது. நான் அவளுக்கு விழேது. ஜென்மத்துக்கும் கடன்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் கிருஷ்ணமூர்த்தி, என் தந்தில் அவள் எனக்குப் புகட்டிய பால் ஓடினாலும், அவள் ஊட்டிய சோறு ஓடினாலும், அவள் என் மேல் காட்டிய அன்பு ஓடினாலும், தவறுகளை என்னால் சிதித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. தவறு செய்கிறவர் என் அம்மாவுடையே இருக்கட்டும். என்னால் அதை சலித்துக் கொள்ள முடியவில்லை, தவறு செய்கிற அம்மாவின்க்கத் தவிரே இருந்தால், நான் அனாதைக் கண்டிக்க வேண்டியிருக்கும். தேனவலான அளவுக்குக் கண்டித்தாதி விட்டது. என் எண்ணம் என்ன என்பது அவளுக்குத் தெரியும்.

அவளால் அதை விவக்க முடியாது. தவறுகளைத் தவறு என்று கருதாத நிலைக்கு அவள் போய் விட்டாள். ஆகவே, நான் அவளை விட்டு வெளியேறுவது என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்...”

“என்னங்கடையே அவாவானைக் குட்டையால் கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டாள் விநோதினி.”

“கோவிலா அப்படி என்ன தவறு செய்தார், பெரிதா?”

“நீங்களும்தான் அரசியல் அழுக்குக் குட்டையிலுமறியாட்டைதானே, கிருஷ்ணமூர்த்தி. எனக்குத் தவறு இல்லை என்சிறீர்கள்? மக்காச் சோளத்தை மகத்தான உணவு என்பது போல் மாயையை உருவாக்கி, ஒரு வியாபாரி சோள மாலைக் களர்த்து பானம் செய்து விற்ற வியாபாரத்துக்குத் துணை போய், கொள்ளை வாய்ப் கமிஷனாகப் பெற்றீர்களே. அது தவறு இல்லையா? நெல்லும் கரும்பும் பயிரிட்டுக் கொண்டு இருந்த விவசாயிகளின் அமைதியைக் கெடுத்து, அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்துக் கடன்காரர் ஆக்கி, அவர்களின் சுதந்திரத்தையும் கெடுத்ததோடு, நெல் உற்பத்தியைக் குறைத்து, அடுத்த மாநிலத்தில் தமிழகத்தைக் கை எந்த வைத்தீர்களே, அது தவறு இல்லையா? மூன்று விவசாயிகளின் வயிற்றில் அடித்து, துறைந்த விளைவ்கு நிலம் வாங்கி அந்நிய நாட்டுக் கம்பெனிக்கு விற்பனைக் கோடிக்கணக்கில் பணம் பண்ணினீர்களே, அது தவறு இல்லையா? அரசியலை, ஒழுக்கசீலர்கள் கையில் இருந்து பிடுங்கி, அந்நாயகம், குடிசாரர்கள், ஸ்திரீவோலர்கள் கையில் ஒப்படைத்திருக்கிறீர்களே, அது தவறு இல்லையா? ...இந்தப் பாவங்களில் எல்லாம் பங்கு கொள்கிற ஒருத்தியோடு - அவள் பெற்றவளாகவே இருக்கட்டும். என்னால் எப்படிச் சேர்ந்து வாழ முடியும்? சொல்லுங்கள்!”

அவள் தளவகலிற்றதவாறு மனலில் கால் புதை நடந்து வந்து கொண்டிருந்தாள்.

அவன் கேட்டான்.

“விநோதினி... நீங்கள் சொல்கிற எல்லாத் தவறுகளிலும் நானும் பங்கு கொண்டிருக்கிறேனே. என்னையும் நீங்கள் பிரிவிக்கலா?”

விநோதினி அப்படியே அந்த மனலில் அமர்ந்தாள், தன் கால்களின் மேல் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு அவள் தழுதழுக்கும் குரலில் சொன்னாள்.

“என்ன பண்ண கிருஷ்ணமூர்த்தி. நான் உங்களைத் தேசிக்கிறேனே. நான் யாரை யெல்லாம் தேசிக்கிறேனோ, அவர்களைப் பிரிய வேண்டுவது என் விதியால் இருக்கிறதே, நான் என்ன செய்ய?”

மிதந்த மனவேதனையோடு விநோதினியின் தோள்களைப் பற்றினான் கிருஷ்ணமூர்த்தி.

(தொடரும்)

இதயம்பேசுகிறது

சித்திரைச் சிறப்பிதழில்

கோவி.மணிசேகரன்

எழுதும்

கும்புலக் குறிஞ்சி

+

அரசியல் இதயம்

கிலவச இணைப்பு

ஞான பூமி

சித்திரை இதழில்

ராமா, உன் நாமம்

என்ன ருசி!

சிறப்புக் கட்டுரை

சுக்ல வருஷ பஞ்சாங்கம்

கிலவச இணைப்பு

மணியன் மாத இதழ்

நீயே நான்!

இந்துமதியின் முழு நாவல்

அயல்காட்டுச் செய்திகள்

கருங்குழல்கொள்ளுங்கள்...

தீங்கன் கேட்டவை — தராக

புகும்: மனதில் தங்காது! அதனால் சமயத் துக்குக் கைகொடுக்காது!

* தங்கன் கனி, சென்னை - 18.

? ஜனவரி 18, மார்ச் 16 - விஞ்சியது எது?

! அநாகரிகத்தில் இருபத்தைந்து இருபத்

எம்.எல்.ஏக்களுக்கெதிர்ப் பயிற்சி வகுப்புகள் ருடத்து வேண்டி மர?

* எம். எஸ். சஞ்சீவிதாஸ், புதுக்கோட்டை.

? அனாரூரம், அனாரூரம் தினவயம், ஆக சிப்பிரா, எதிர்ப்பிரா?

! அனாரூரம் - கன்னடம் மூலக்கொண்டு எதிர்க்க வேண்டிய விஷயம், அனாரூரம் நினைவம் - கவி கன்ன நன்கு திறந்து வைத்துக் கொண்டு, ஆதரிக்க வேண்டிய விஷயம்!

* ஜி. ஜெயராஜம், கூத்தறாசு.

? தீங்கன் சொல்லவும் முடியாமல் மெல்லவும் முடியாமல் அகல்கைப்பட்ட விஷயம் எதெனும் உண்டா?

! மனசிலே வைத்துக் கொண்டு நானும் துக்கப்பட்டுப் பிறையாம், 'என்னா இது, இப்படி இருக்கானே, இவனுக்கு என்னவாந்து விட்டது?' என்று கவலைப்பா கவலைப்பதை விட, 'கொல்லவேண்டியதைக் கொல்லி விடுவதே மேல்' என்பது என் அனுபவம். ஆனால் ஒன்று, கொல்லி முடிந்த பிறகு தொடர்ந்து சம்பந்தப்பா' என்று என் கருதுமாக இருக்க வேண்டும், நடந்து போனதை நினைத்து நினைத்து விடுவதை மனத்தில் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது.

* அ. ஜமால் மொய்தீன், சென்னை.

? எம். எல். ஏக்களுக்குப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்த வேண்டும் என்று போதாவகரின் வேண்டனை குறித்து?

! அதுதான் தினம் ஒரு திருக்குறள் கூறி என்னக்கம்தருகிறாரே, தமிழகத்து மகன். அது போதாதா? திருக்குறளில் சொல்லப்பா'ராத எதை, பயிற்சி வகுப்பு போதிக்கப் போகிறது? சில பேருக்குப் பாடம் மூளையில் குடி

தென்ன விஞ்சியது என்றால் காரணம், அன்று வெளிப்பா' துக்காவதற்கும.

* செ. சீனிவாசன், சும்பகோணம்.

? த. மு. மு. தலைவர் விவாதி என்ன செய்வோர்?

! வெந்த புண்ணுக்குக் களிம்பு நு லிக் கொண்டிருக்கிறார்; தீர் எதற்குமேல் பாய்ச்ச நினைக்கிறார்!

* அர. மணிவண்ணன், சென்னை - 18.

? 'சபாநாயகர் தகுதிநிலையானதாக இருக்க தான், அமைச்சர் வீரபாளைய ஆறுமுகத்தை மருத்துவமனையில் கொண்டு பார்த்தவர், என்னையும் மருத்துவமனையில் வந்து பார்த்திருக்க வேண்டும்' என்று ஜெயலலிதா கூறியுள்ளாரே?

* கனிப்பு
விவாதி...

* தமிழ்
வார்த்தை

“ஆங்கிலத்தின் அடிப்படைச் சொல்லாகத் திரைத் துறையை”

சில காலமாக அனுபூதுஸ்து சோதனைகள் நிகழ்ந்து போயிருந்தன. இந்த நிலைஞ்ஞானக் தளவக்குப் விதமாக 1981-இல் ஒரு சிறு நெய்மாவை மரம் - 25 மெகாஸ் - அனுபூதுஸ்து வெடித்து, குண்டா சோதனைச் செய்தது. இந்தியா இதனைக் கண்டிக்கும் வகையில், நெய்மாவும் மர தொட்புகளைத்

ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு - VI
ராஜாமோகன் காந்தி

13

தளவவர் திரைகள், மரநாட்டுக்கும் தளவவராக இருந்தார். அவர் பந்தை ராஜாஜி பக் கிழைத்துப் பிடிப்பார். அன்று ஆங்குச் சொதனைகளில் சம்பந்தம் இடத்தும், மனத்தளவவர்களை அதனைக் கிடைத்தோடுவாறுவற்ற புறத்தும் பொறுப்பை ராஜாஜி ஏற்கவேண்டும்; இதற்காக அவர், தம்முடைய இவ்ஹும் ஒடுகுவாறு அழைத்துக் கொண்டு அந்நாட்டுத் தளவவர்களைக் காந்தி அளவறி நிறுவனம் சார்பாகச் சத்திக்கப் போகவேண்டும் என்று யோசனை தெரிவித்தார்.

ஸி. ஆர். இரு சிபந்தவர்களுடைய சம்பந்தம் தெரிவித்தார். முதலாவது, இத்தளவவதுக்குத் துறவுக்கு இத்திய அரவின் ஆதரவு

மனிதகுலத்தின் சார்பாக...

துவிர்த்துக் கொண்டு அதனை ஒதுக்கி விடவேண்டும் என்று ஸி. ஆர். அறிவிக்கவிட்டார். மேலும் இதனை ஏற்கவில்லை.

குடியரசு சோதனைக்குப் போய்விடவாக அமெரிக்காவும் டாண்டிக்கு மாகாணமில் ஒரு சோதனை நிகழ்த்தப் போவதாக அறிவித்தது. நத்தவாறு ஸி. ஆர். ராஜாஜி பக்ஸம், நெய்வுக் துறவுக்கு வறியில் ஒரு சோதனைச் சொன்னார். சோதனை நடக்கப் போகாது ந்துக்கு இத்திய ஒரு கம்பனை அதுபுடையவையோடா என்பதுதான் அந்த யோசனை தென்படுகின்ற இத்தம் ஆதரவு தந்தார். ஸி. ஆர். இவ்ஹும் ஒரு படி மேலே சென்று, கம்பனைச் செய்வதற்குத் சத்திவாக்கிவர்களுள் ஒருவராகத் தமது இருக்க மெய்மையாகத் தெரிவித்தார். ஆனால் மேலும் இந்த யோசனை எவ்வாறு ஏற்கவில்லை.

சிவதளவவர்க்காந்தி தளவறி நிறுவனம் இவ்ஹியில் ஒரு மாதாடு நித்திவது. மனநாடுகள் வந்த தளவவ வகளைக் தளிக்கக் கூடாது. குறைக்க வேண்டும் என்பதை வறியுத்துகிற மாதாட்டில், அன்று ஆங்குச் சொதனைகள் பற்றிய களவம் முதலிய ப்பெற்றதில் விவப்பிள்ளை. இத்த மாதாட்டில் மேலுறி. ராஜாஜி, மீச்சுத், மாதாடுவறணம், தெய்வார்காஷ், ஜாமி, பாறாஸ் போன்ற பெருந்தளவவர்கள் கலந்து கொள்ளனர். அப்போது போர்ரண்டி தளவவின் யோசனைவை இத்திய ஏற்காமல் போவது தமக்கு வந்ததமனிப்பதாக ஸி. ஆர். துறியிட்டார். காந்தி அளவறி நிறுவனத்தில்

இருப்பதாக அறிவிக்கவேண்டும். இரண்டாவதாக, அயல்நாடுகளில் தளம் இருக்கும் போது களவாடு விவகாரகளைத் தாடு

* "ராஜாஜி தளவவவை வளர்த்த சத்திவது."

பேசாவிட்டாலும் பத்திரிகையாளர்கள் கேள்விக் கணைகளைத் தொடுக்கக் கூடும். அப்போது பதில் கூறாமல் தம்மால் தரமுடியாதது, மௌனம் சாதிக்கவும் முடியாதது இது. நேருஜிக்குச் சங்கடத்தை அளிக்கும் என்றால் தாம் பேசாமலே இருந்து விடுவதாகக் கூர்னர்.

திபத்தனைகள் ஏற்றுக் கொண்டு சம்மதம் தெரிவித்தார் நேரு. ஆனால் பொறுப்பை ராஜாஜியே முழுவதும் சுமக்க வேண்டாம்; குஷியாளுக்கு உதவியாக, தேவா முன்வைக்கப்பட்டிருக்கிற தலைவர்) செல்லட்டும் என்று கூறிவிட்டார்.

பன்விரன் : ஆங்கிலத்துக்கு முன் வால்ஸ் லி ஆர். லீஸ்லியில் இருந்த போது குளிக்குப் பான்விரத்திய கம்பனி ஒவரி கோட்டு தேவர்க்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருந்த இரிவிங்குக்குப் போய் வந்தது! வேஷ்டிகட்டிக் கொண்டு போனால் குளிர் தாங்க முடியுமா? கம்பனியின் துறையில் "பான்விர" எதற்குக் கொள்வாரா? லி. ஆர். வேஷ்டியைப் பற்றிக்கே மடித்து விட்டான்! போலத் எதற்கு மீட்டர் கொள்வார்? குளிருக்கு அக்கறாக அகல என் பட்டவர் என்பதில் துறையில் "பான்விர" கொடுக்கப் செல்வார்!

1942 செப்டம்பர் திவாகர், சிவராமன், ராஜபதி, கி.கி.வேங்கடன், ராஜாஜியின் உறுதுள்ளோர், அவர் எடுத்து வந்துள்ள பதவிக்கள் காங்கிரசு, காங்கிரஸ், சத்திராபா யணர், அவரைக் கவனித்துக் கொள்ள உடன் அனுப்பப்பட்டார் நேருவின் அறிவுரைப் படி காந்தி அவரது நிறுவனத்தின் தலைவர் திவாகர்! துறையில் குறுகிய தளையாணர், ராஜாஜி அக்குறுகிய பிரதான பேச்சாளர்!

கென்னடியா : சத்திப்பு இருபத் தந்து நிமிஷங்கள் நீடிக்கும் என்று முன் கூட்டியே துறுக்குருக்குத் தெரிவிக்கப் பட்டிருந்தது. அப்போது வான்ம நடந்து என்பதை உடனிருந்த இந்தியத்தாரர் பி.கே. நேரு எழுதிவிடுக்கிறார்:

நாங்கள், அமைச்சரவை கூடுகிற அந்த அன்றையிலே ஜனாதிபதியின் வருகைக்காகக் காத்திருக்க அமர்ந்தோம் உட்கார்ந்த மறுகணமே எழிர் பக்கம் ஒரு கை திறந்தது. இளைஞர் ஒருவர் கைகறுப்பாக நடந்து வந்து வாய்க்காங்குகளையும் பற்றிக் குறுக்கினைப், எங்களைப் பக்கத்தில் இருந்த இவ்வோர் அறைக்கு அழைத்துப் போனார் காமிராக்கள் ஒளிவிதின, டெலிவிஷன் காமிராக்கள் கழன்றன.

ராஜாஜி, தம்மையிடப் பன்விரன் டி அக்குறும் உயரம் 5.5, உட்கார் இது பக்கம் இருந்த இளைஞரை எழிட்டுப் பார்த்து, நான் அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் கமுகத்தில் இருக்கிறேன்" என்று கேட்டார். புனகப்பட்ட காரர்கள் பக்கம் எடுக்க ஆரம்பித்தும் வர...

மீக்கும் வர... தங்களைக் கரம் தறுக்கி அழைத்து வந்திருக்கும் நபர் அமெரிக்க ஜனாதிபதி டென்னிசு பேதர் என்பதை ராஜாஜி உணர்ந்திருக்கவில்லை! கென்னடியின் எளிமை அப்படி அவரை மயக்கி விட்டது!

கென்னடி தமக்கு மிகவும் நீடித்த மான் ஆகும் நூற்காலியில் அமர்ந்தார், திவாகரும் சிவராமனும் அவருக்கு வணப்புறமும், லி. ஆரும் பி.கே. நேருவும் இடம்புறமும் அமர்ந்தனர். அமெரிக்கா புத்த தளவாடங்களைக் குறைக்க வேண்டும் என்று வாநாடத் தாம் காலிவை வந்து ஆரம்பித்தார் ராஜாஜி. "எப்போது வர அரசே நாட்டின் பாதுகாப்புக் காக்கும் போர் ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தும் கொள்கையைக் கொண்டிருக்கும் போது அவ்வாறு தான் வாநாட முடியுமா. ஆனால் அன்று ஆயுதச் சேர்தனைகளை உபயோகத்திற்குத் வேண்டும் என்று கோரிக்கை முற்றிடும். வித்தியாசமானது. அன்று ஆயுதச் சேர்தனை என்பது பெரியில் உலகச் சூழலை விநாயமாக்கும் கரிமை வல்லகருக்குக் கிடை யாது என்று சொல்ல உலக நாடுகளுக்கு கரிமை உண்டு. இப்படிச் சுற்றுச் சூழலை விநாயமாக்கும் இத்தத் தலைமுறைக்கு வட்டுமீய்ந்தி எதிர்காலத் தலைமுறைக்கும் பேராபத்துக்களை விளைவிப்பதற்கும். இவ்விஷயத்தில் அமெரிக்காவும் குஷியாவும் ஒரே ஒப்பந்தத்துக்கு வருவது கடினமல்ல ஒப்பந்தம் ஏற்படா கட்டிடமும் அமெரிக்கா, நாட்டின் அடிப்படை யில் ஒரு தளையப் சமமாக அன்று ஆயுதச் சேர்தனைகளைக் கவனிப்பதில் வேண்டும். இப்போது மிகுந்த னதிரியத்துடன் முதலடியை அமெரிக்கா எடுத்து வைக்க வேண்டும் என்று உலக எடுத்துக் கொள்ளுடன் எதிர்பார்த்திருது. அமெரிக்கா இதைச் செய்தால் அதனைப் பின்பற்றாமை இருப்பது குஷியாளுக்குக் கடினமாகப் போகும்...

ராஜாஜியின் வாதத்திறன் குறித்துத்தாதர் பி. கே. நேரு எழுதுகிறார்:

"உலகத் தளையர்கள், பெரிய மனிதர்கள் பலர் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி வாதம் புரிவதைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் அருகில் இருந்து கவனிக் கும் அறிஞ் டம் உள்ளது இருந்திருக்கிறது. ஆனால் ராஜாஜி போல் அந்தனை தெளிவான வாதங்களை, வாதத்தளையில் சிக்கவும் கூட்டி, பொருத்த மான் சொற்களைச் சேர்த்திருத்து, மிகுது வாய் முறையில், மறுக்க முடியாத உண்மைகளைப் பேசிய 5.5 மீதரை நான் பார்த்த தெயில்லை! கென்னடியிடம் ஏற்பட்ட எதிரினைக் கொள்கை என்பது மிகவும் உயர்வாக இருந்தது. தேவத்து மெலித்த ஒரு மனிதர், முற்றித் தேர்ந்த முறையில் தம் வாதங்களைச் சமர்ப்பிப்பதைக் கண்டு, விவந்து போற்றும் விதமாகக் கென்னடியின் கண்கள் அகல அகல விசிந்து கொண்டே போயின!"

சிவராமன் மின்வருமாறு எழுதிவிடுக்

நிறார்:

“எங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இருபத்தொன்று நிமிடங்களைக் கடந்துதேரம் சென்று கொண்டேயிருந்தது. சென்னையின் இதர அலுவலகங்கள் நாமதமாவில் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நினைவிட்டும் குறிப்புச் சீட்டுக்கள் அவருக்கு வந்து கொண்டேயிருந்தன. துணாதிபதி அவை எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கி அலட்சியம் செய்தார். இத்தியானிலிருந்து தம்மைக் காண வந்திருக்கும் முதலினரின் வதாரத்தே அறிவு அவரை முழுமைவாக ஆட்கொள்ள அவர் முகம்மன் பெற்றுத் திகழ்ந்தது.”

“உங்களுக்கு உபகோசிக்காகத் தியாயமானவை என்பதை நான் உணர்ச்சிபெறும்” என்று சென்னடி இறுதியாகச் சொன்னார். “அவற்றுள் எவை காரிய சாத்தியமானவை என்பதை நீச்சவமாக ஆராய்ந்து பார்ப்போம். அந்நு ஆயுதச் சோதனைகள் அதிகரித்துக் கொண்டே போவதில் உள்ள அபாயங்களை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். அடிப்படை வாய பிரச்சனை, வட்டவாகுகள் ஒரு வகை ஒருவரின் தம்ப முடியாமல் இருப்பது தான். இந்த நம்பிக்கை வரை வதாவது செய்யப்படுவோமோ.”

மேட்டியின் இறுதிக் கணங்களில் ஸ்ரீ. ஆர். சொன்னார்: “அந்நு ஆயுதங்கள் விலக்கப்பட்டால் யுத்தங்களில் தவிரையமைய மாறி விடும். உலகம் அழிந்துவிடக் கூடிய அபாயம் நீங்கும். இவ்வாறு இன்று உலக மக்களுக்கு உள்ள மிகப் பெரிய கவலை.”

ஒரு மணி நேரத்துக்கு மேல் அவர்கள் சென்னையிலே இருந்தனர். அவர்கள் விடைபெற்றுச் சென்ற பிறகு சென்னடி, பீஸிப்ஸ் டாக்ஸாட்டிடம் கூறினார்: “ஒரு வழக்கை இந்தக் கைகளிலேயும், கத்தி மாகவும் அழிவ முறையிற் தடைவிறும் வாயும் வாதாடி நான் இவ்வரை கேட்டதேயில்லை. ராஜாஜியின் சத்திப்பு மனிதத்தன்மையை என்னிடம் வளர்ப்பதாக அமைந்தது.”

“சத்திப்பினால் பலன் உண்டா? பழம் தானே?” என்று ஒரு நிகுபர் ராஜாஜியைக் கேட்டார். “பு மனாத்திருக்கிறது. பழம் இனிதோன்றும்” என்றார் ராஜாஜி.

“இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு நடந்த அமெரிக்க அரசின் அபல்நாட்டு அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்ட முதல் விஷயம், ஸ்ரீ. ஆர். சென்னடியிடம் கூறின கருத்துக்களே” என்று சென்டர் பெங்கன் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள், பத்திரிகை ஆசிரியர்கள், சென்டர்கள், பேராசிரியர்கள், ஐ. நா. சபை அதிகாரிகள் முதலிய பலரைச் சந்தித்தார் ஸ்ரீ. ஆர். அவர்களுடன் அபல் நாட்டு அமைச்சர் சன். ரன். ஐ. நா. வில் அமெரிக்கத் துறை அட்லாஸ் மைலன் வன், ஐ. நா. காரியத்தினை உதாண்ட, குழுவத் துறை குரோமைகோ, பேராசிரியர் கின்னெய் கர், அந்நு விஞ்ஞானி டாக்டர் ராபர்ட்

தன் குடும்பத்தினரால் கைவிடப்பட்டு அனாதையானார் ஒரு சிறுவன். பம்பாய் தகரின் தெரிசலான பகுதியில் இருக்கக்கூடாது, போதைப் பொருள் விற்பனையுடனும், விவசாய மாதாக்களுடனும் விவசாய விடுதிகள் நடத்துவோருடனும் அச்சிறுவனுக்கு ஏற்படும் சத்திப்புக்களும் திகழும் அந்நுபவங்களும் தாம் ‘சலாம் பம்பாய்’ என்ற இதரப்படத்தின் கதை, வீரம் தாய்ச் என்பவரால் இயக்கப் பட்டுள்ள இந்த இந்தியத் இதரப் படம் இவ்வாறான ஆங்கார விசுவக்காக முன்மொழியப் பட்டுள்ளது.

(தந்தி: விஜயவந்தான் டைம்ஸ்)

ஒப்பாண்டவாசர், ஐ. நா. தன்வலர் துப்பாக்கி வாகன ஆயிரோர் முகவியவானவர்கள். அமெரிக்காவிலிருந்து பிரிட்டனுக்குச் சென்றார் ராஜாஜி. வன். கில் 1974ம் மாகம்மில்லம், எதிர்க்கட்சித் தலைவராகியெய் சென்டர், மேட்டர்னல் ரன்வன் முதலிய பலருடன் பேசினார்.

போம்பாய்க்கு வந்து போப்பாண்ட வனாத் தரிசித்தார் ஸ்ரீ. ஆர். “உங்களுடைய முயற்சிக்கு மனது ஆகிகள்” என்றார் போப்பா. தந்தி தெரிவித்த ஸ்ரீ. ஆர். “அதற்கு அதிகமாகச் செயலினால் போப்பாண்ட வர் இரங்க வேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண்டார். அந்நு ஆயுதச் சோதனை நிறுத்தத்துக்குத் தக்க சமயத்தில் போப்பாண்ட வர் கோரிக்கை விட வேண்டும். “இருபத்தி மூன்றாவது ஐன். இதுபற்றி போசிப்பதாகக் கூறினார்.

ராஜாஜி தாய்நாடு திரும்பிச் செல்வதில் சென்று அந்நுருண்டு சோதனைகளுக்கு முடியு கட்டுமான போப்பாண்டவரின் அறிக்கை வெளியானது. ராஜாஜி சிவிரத் துப் போனார். 1983 ஜூலை இறுதியில் அமெரிக்காவும், ருஷ்யாவும், பிரிட்டனும் அந்நுருண்டு சோதனைத் தடைக்கு ஓர் ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பப்பட்டன. மலர், கையாவிக்க கணிதும் விட்டது!

தமிழாக்கம்: டி. ராஜேந்திரன்

ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு VII கல்வி, ஆகஸ்ட் 6 ஆண்டு மலரில் ஆரம்பமாகும்.

“நீர் உங்களை டிஸ்டர்ப் பண்ணேன் நினைக்கிறேன்... நீங்கள் சிபீரியா இருக்கிறப்போ கூப்பிடுங்க. நான் வந்து கேஸை எக்ஸ்ப்ளேன் பண்ணேன்...”

ஸெல்ஸ் ஆஃபீஸர் மருதநாயகம் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கையை விட்டு எழ முயற்சி செய்யவும், நிறுக்கப்பட்ட சிவராஜன் நினைத்து வந்தார். எமலிதான் புன்னகை அவர் முகத்தில் நெளிந்தது. புன்னகையில் வழக்கமான கம்பீரம் தவறாது. மன்னிப்புக் கேட்கும் பாவம் தூக்க வாய்த் தென்பட்டது.

“நீங்க என்னமோ யோசிக்கக்கிட்டே இருக்கீங்க. நான் சொல்றதை ரிஸீவ் பண்ண ஸ்டப்வே இல்லைன்னு நினைக்கிறேன்...”

தயங்கித் தயங்கி அவர் சொல்ல, சிவராஜன் தெளிவானார்.

“அதெல்லாம் ஒண்ணு மில்லே... சம் தாட்ஸ் பூப்ரொசிட்...”

வாய் சொன்னாலும், மனம் மருதநாயகத்தின் கணிப்பை ஒப்புக் கொண்டது. இப்போதெல்லாம் மனம் அடிக்கடி ஒடிப்போய் விடுகிறது. பிறர் பார்வை, பேச்சு ஆகியவற்றிலிருந்து ‘பளிச்’ சென்று விலகி, எங்கேயோ இலக்குத் தெரியாமல், ஒடிப் போகிறது. இது என்ன ஓட்டம்? இது நான் வரை இப்படி இருந்ததில் எவ்வெ?

யோகாசனம் செய்யும் போது முன்பிருந்த தீர்க்கமான சுடுபாடு, சன்னமாய் இழை இழைபாகச் தவறலத் தொடங்கியதை உணர்ந்தார். இயானம் செய்து

விட்டுக் கண்ணைத் திறக்கிற போது, இருபது நிமிடங்கள் ஓட்டமாய் ஓடிப் போயிருக்கும், கணிக்கவே முடியாத கால இடைவெளி எய்க் கடத்துவிட்டது மாதிரியான மகத்தான அளமதியும் தெம்பும் வந்து சேரும்.

அதெல்லாம் எங்கே போயின? மனத்தினைக் கட்டிப்பிடித்து நிலை நிறுத்த முயன்றாலும் முரட்டுக்காலணையாகத் திமிறி, திரும்பிதிரும் என்று கண்களைத் திறந்து, தியானத் தொடர்பினை அறுத்துக் கொண்டு எதன் பின்னரோ ஓடி...

எதன் பின்னால் ஓடுகிறது? பளீச்சென்று தேவமனோகரி தென்பட்டான்.

கண்ணங்குழியத் திரித்துக் கொண்டு, அவட்டிக் கொன்னாரமல் ஆய்கிலம் பேசுகிற தேவமனோகரி.

அந்த அலுவலகத்திற்கு வந்தபின் தான், தான் தடுமாறுகிறதாகத் தோன்றிற்று சிவராஜனுக்கு, உன் மனம், வெட்கத்துடன் ஒப்புக் கொண்டது தெரிந்தது.

நாற்பத்தாறு வயதில், அலுவலகத்தில் ஒரு பெரிய அதிகாரியாக இருந்து கொண்டு தனக்குக் கீழே வேலை பார்த்திரு இருபது இருபத்தியாண்டு வயது குமாஸ்தாவின் ம,

இது என்ன உணர்வு, எந்த வாதத்திலும் ஒப்புக் கொள்ள முடியாமல்? முதல் மனைவி இறந்து பதினெட்டு வருடங்கள் பெண் வாஸடயே படாமல், மிடுக்காய், துடிப்பாய்க் செயல்பட்டு, இந்தியாவின் பல கேத்திரங்களில் வேலை பார்த்து விட்டு வாழ்வின் பிற்பகுதியை அளமதியாய்க் தமிழ் நாட்டில் கழிக்கலாமென்று வந்த இடத்தில் இது எவ்வ லிபர்த உணர்வு? காதோரம் நளர வந்த பின்பு, 'எக்ஸிக்குடிஸ் டைப்போகல்' கண்ணாடி அணியத் தொடங்கிய பின்பு, காதலனுக்கு? கேட்பவர்கள் சிரிக்க மாட்டார்கள்?

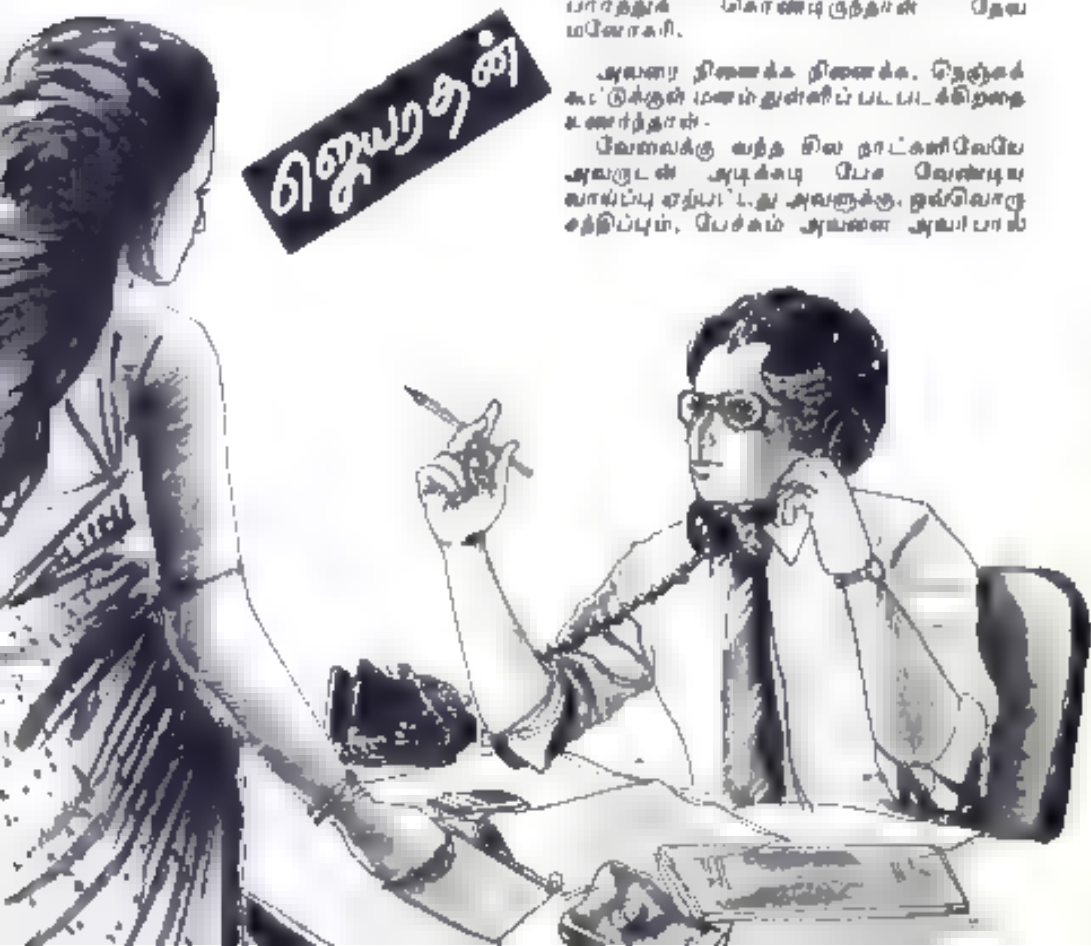
எது எப்படியோ தேவமனோகரிவை மனம் நாடுவது நிறும், அவன் நினைவில் மெய்குருகுஷு சர்வ நிறும், நான் நானாய்க் கரைவது சத்தியம்.

அறிவு பலவிதமாய் எச்சரித்தும் மனம் தவிக்க உருகலானார் சிவராஜன்.

சுந்தரன் நிற சிப்பாரியும், ரோல்ட் கோல்ட் பிரேம் கண்ணாடியும், மிடுக்கான நடைபுறாய்க் காதோரம் விளம்பிரிடுக்கிற நளர கூட ஒரு கவர்ச்சியாகத் தோன்ற, தன் அன்றக்கு வெளியே நின்று பேசிக் கொண்டிருந்த சிவராஜனைக் கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் தேவமனோகரி.

அவரை நினைக்க நினைக்க, தெருக்கக் கூட்டுக்குள் மனம் துள்ளிப் படபடக்கிறதை உணர்ந்தான்.

வேலைக்கு வந்த சில நாட்களிலேயே அவருடன் அடிக்கடி பேச வேண்டிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது அவனுக்கு, ஓய்வொரு உத்திப்பும், பேச்சும் அவனை அவாபால்

சந்தத்தை உணர்ந்தான்.

புது அலிஸ்டன்ட் ஜெனரல் மானேஜர், ரொம்ப இன்டலிஜன்டாய்... சின்ன வயதிலேயே வெவ்வேறு போலிட்டோனாம்... ரிமாரேபிள் பண்ணிக்காமெ அவ நிலைவரிலேயே வாழ்ந்திட்டிருக்காராம்... டெல்லி, சண்டிகர் ஆபீஸிலல்லாம் வெளையுபாட்டு, மெட்ராஸ் வந்திருக்காராம்... இங்கேயே ரிஸ்டயராசி, ஸெட்டிலாகப் பேராராம்...

"எத்தனை குழந்தைகள்...?"

"இல்லியாம்... ரிமாரேபிள் காக ரொம்ப பேர் டீஸர் பண்ணினாங்களாம்... இம்மே கொடுக்கல்லியாம்..."

"கட்டியவனுக்கு ஒரு வீடு... கட்டாதவனுக்குப் பல வீடுகளை இருந்துட்டாரே, என்னமோ?"

"சீக்கி... ஜெண்டில்மேனாம்... பெண்களைத் திரும்பிப் பார்க்க மாட்டாராம்..."

— அவர் வருவதற்கு முன், ஆறுவலகத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவத்தை அவரைப் பார்க்கும் ஆவன அவனுள் தாண்டிற்று. எப்படியிருப்பார்?

'ஐ அம் சிவராஜன், அலிஸ்டன்ட் ஜெனரல் மானேஜர்'-என்று ஒவ்வொரு இருக்கையால்ச் சென்று அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டவரைப் பார்த்த முதல் பார்வையிலேயே மனம் இதமாக அவரை அங்கீகரித்து வரவேற்றது.

அப்புறம் ஒவ்வொரு சத்திப்பையும் வலிய ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அவருடன் பேசப் போவான்.

அவருடன் வாழக் கொடுத்து வைக்காத அவரது மனைவியின் மீது பச்சைதாபம் எழும்.

ஏன் இப்படித் தனியால் வாழ்ந்து வாழ்க்கையைக் கெடுத்துக் கொள்கிறார்? இவரைக் கணவனாக அடைய எவ்வளவு கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும்? எவ்வளவு இரீய துணைவனாய் இருப்பார்?

தன்னும் இளமையுடன் பல இளைஞர்கள் இருக்க, அவர்பால் மனம் வலிப்புரானேன்? இது என்ன வேடிக்கை! வெளியில் சொன்னால் சிரிக்க மாட்டார்களோ? 'கிழவனாய், இன்னும் காரமாகவா?' என்று கேட்டு கொண்டு விடுவார்களே! வயதில் எவ்வளவு பெரியவர்! அவர் மீது காதலா? இதெல்லாம் நடக்கிற காரியமா? நினைவென்றால் கட்டி விடுவார்கள்! நிஜ வாழ்வில் இதெல்லாம் சந்தியமா? ஒரு பெரிய மனிதன் மனத்தைப் புண்படுத்தி விடுவோமோ?

விலக்க, விலக்க, மனத்துள் அவர் உருவம் ஏதெல்லாம் எடுத்தது, விலக்க, விலக்க, அவர் மீதான ஏக்கம், அவனை ஆக்க மித்தது.

புனர் பார்வையோ தன் மீது வெகு நேரமாய் உறுத்துகிற விதத்தில் புகுகிறதாக உணர்ந்த சிவராஜன், விருட்டென

நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

சுமையல்காரர் வேதாந்தி!

"என்ன, அய்யர்...? என்ன வேணும்...?"

சத்தமாய்க் கேட்க முயன்றார்.

"...காப்பீஸை வச்சப் பத்து நிமிஷமாறுது. இடது கைலேயே பேப்பர், கண் தோட்டத்துக்கு வெளிலே, மனசு எங்கேயோ மயக்க கணக்காய் போய்ட்டு வரது... நான் சொல்றேனே... நான் தப்பா தெனக்கைக் காட்டேனோ...?"

அய்யர் தயங்கினார், குரல் 'மன்னித்து விடு' என்றது.

"...வயசு இருக்கு, காக புணம் எல்லாம் இருக்கு; இந்த வீட்டுக்கு ஒரு லட்சமினய அளவீச்சிண்டு வாங்குனீன்..."

பளரென்று கண்ணத்தில் அளந்த மாதிரி உணர்ந்தார் சிவராஜன்.

மனத்தினுள் இருப்பதை எப்படித் துல்லியமாய், இயரால் சொல்ல முடிந்தது? தேவமனோகரி, அந்த வீட்டினுள் அடியெடுத்து வைத்தால் எப்படியிருக்கும்? கலோகங்களை முறுமுறுத்துக் கொண்டே, தெய்வப் படங்களுக்குப் பூவைத்தால் எப்படியிருக்கும்? இந்த வீடு முழுவதும் பாதம் தருவ அவன் இங்கேயே போல் வந்து கொண்டிருந்தால் எப்படியிருக்கும்? இந்த வீடு கோயிலாகி விடாதோ? அவனிடம் கேட்டால் என்ன?

உடலில் புதுமுறுக்கு ஏற, பத்து வயது குறைத்தாற் போல் உணர்ந்தார். "இன்று அவனிடம் மனத்தினிருப்பதைச் சொல்லி விட வேண்டியதுதான் என்று தீர்மானித்தமே மனத்தில் ஒரு இடமான பட்டப்படி ஏழுந்தது. 'குளித்து விட்டு அதுவெகம் போனதும் முதல் வேளையாகத் தேவமனோகரிமீடம் பேச வேண்டியதுதான்' என்று எண்ணிக் கொண்டே குளிக்கக் கிளம்பினார், வாய் ஏதோ பாட்டை முணுமுணுத்தது.

"...என்ன இன்னிக்கு ஆபீஸ்மோ பாட்டுப் பாடறீங்க?" கேட்டுக் கொண்டே உள்ளே நுழைந்தார், பக்கத்து வீட்டு நாயைப் பிரகாசம். கைலில் தமிழ்ப் பத்திரிகை கொண்டு பாதி பிரித்த நிலையில் இருந்தது.

"ஹாய் காரா? வாங்க... உட்காருங்க... அய்யர்... சர்க்கரை கிவ்வியா ஒரு காப்பி கொண்டாங்க..."

"தமிழ்ப் போப்பரிலே என்ன நியூஸ்...?"

"எல்லாம் வழக்கமான, அக்கப் போர்தான்... மங்காநிலே ஒரு இன்டர்ஸ்டீங் நியூஸ், ஒரு காவேத் புரொபஸர், நாப்பதற்கு, நாப்பதற்கு வயசு இருக்குமாய், தங்கிட்ட பூஜன் படிக்கிற பொண்ணு கிட்ட வன் லெட்டர் குடுத்திருக்காரு... அது பச்சப்பள்ளி வாத்தியமாரு, பெரியவருன்னு அவர்கிட்ட மரியாதையாய் புகுகிறிருக்கு... இத்தோடு, அனந்த தாயா எடுத்துக்கிட்டு ஐலங் பூ விறகுக்காரு..."

சரப்பம் மாதிரி தலைநிமிர்ந்தார் சிவராஜன். "அப்புறம்...?"

"...பெறக்கென்ன...? அந்தப் பொண்ணு

அழுதுகிட்டே விட்டுவிட வேண்டியவருக்குப் பதிலாக...
சொல்லி, அவருக்கு வந்து இந்தாண்டு
மொத்தி எடுத்துட்டாக... இவரு வய
சென்னை, அந்தப் புள்ளை வயசென்னை?
இந்த நெனைப்பு அந்த வயசென்னை வர
வாமா...? காலங்கெட்டுப் போயிருக்க..."

ஞானம் என்னை ஞானப்பிரகாசம் புறப்
பட்டுப் போனார்.

உணர்ந்துபோய்க் கார்த்தாவிரதா நான்.

என்ன தவறு செய்க இருந்தோம்? என்
வயதென்ன, பொல்லாது என்ன? ஆனா
வயசை... இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்கத்
தான் ஞானப்பிரகாசத்தைக் காலவயித்
அழுப்பித்தவா, ஆண்டவனே...!

"அவர்கிட்டே மனசென இருக்கிறதை
எப்படிச் சொல்லுது? காலம் கழிதம் எழுத
லாமா? வாங்கு வாங்கென்று வாங்கி
லி... காலத்தெழுது தோர் போலும் உச்சையால்
இருக்கிறது. இவறு வாருமே இதை மிக் கவா
டார்களே... காலம்ச் சொன்னால் என்ன?
ஒர் இளம் பெண், ஒரு தடுவலத்துக்குக் கொடுக்க
காதலித்தால் எப்படியிருக்கத் என்று
கேட்டு அவர் மனசுக்குள்ளே என்ன செய்கிறார்
என்ன?"

அந்த மனசைச் சரிவாகப் படித்து மனத்
திறித் தந்தாகமாக இருந்தது. வினாவாக
அவ்வளவுகூட விளம்பும் ஆரத்தத்தில் இறங்கி
விளைய நேவமனோகரி.

"...இதனிடம்... அதுமாதிரியாக இருக்கிற
வையிலேயே அப்பா விவசாயம் எடுத்திருக்க
கார். அந்தக் காலத்திலிருக்காக...
என்பதில்... பான் பண்ணிட்டுப் பையன்
எக்ஸ்ப்ளாண்டிஷன் இருக்கான் உன் போடர்
பேரவைப் பார்த்து, சரி என்று சொல்லிவிடுக்
கான், அவன் போட்டோ என்னக்குப் பிடிச்
செய்க்கான்..."

அம்மா சொன்னது எதுவும் காதில் விழ
வில்லை, விவரம்தான் நினைவே தெஞ்செல்
வாமநினைந்திருக்கது. அவசரம் அவசரமாய்
அவ்வளவுகூட புறப்பட்டுப் நேவமனோகரி.

"இதைக்கொண்டு பினைத்து கொண்டு
வந்து விடுவேன்" என்று கண்ணீர் மித...

டிந்து, வெவ்வேறுபாடு போய் நாதகாலி
யில் அமர்ந்து கொண்டிருந்தான் நேவ
மனோகரி.

காலவயித் எவ்வளவு உற்சாகமாய்
போனார்?

அதுவளவுகூட துணுதுதும் காதில்
பட்ட முதல் செந்திரேய வயிற்றைக் கலக்
கிற்று.

ஒ.ஜி.எம். சிவராஜன், நான்குமணிக்கு
பந்து தான் விளைய, டெஸ்ட்டிக்கே திரும்பவும்
தொண்டல்ப் கேட்டுட்டுப் போதாராம்...
தெறு ஆரோகத்து வெட்டித் தட்டித்
பண்ணிட்டாராம்... என்னோ சொன்
தான்..."

அடிவயிறு எழுப்பி தெஞ்சை அடைத்
தது. குரல் வளையை மாரோ நகக்கினை
மொழி மூச்சுத் தினைநின்று.

தேசிய விவாதிக்கலாடுமென்று அவர்
அதைக்குப் போனார்.

சீவாய் புகல் கொடுத்துக் கூடப் பேச
லிக்கு... தாங்கு... மாரர் ஆய் த
கோ ஆபரேஷன்... என்னதார் தலை நிமிர்
தாமல்.

அவர் குரலில் இருந்த தடுக்கம் ஏதோ
ஒன்றை அவளுக்கு உணர்ந்திவது போலிருத்
தது.

நேவமனோகரியிடமிருந்து ஒரு விசை
பல் வெடித்துக் கிளம்பியது.

பதறித் கொண்டு எழுந்தார் சிவராஜன்.

"என், என், என்ன ஆகக்?"

அவன் மொழித்துக் கொண்டு கொண்
தான்: "ஒன்றுமில்லை கார், நீங்க
புரான்களில் கேட்டுப் போதிக் கன்னு
கெண்டிப்பட்டதும் தாங்கிக் முடியலே..."

அவன் வெளியே வந்துவிட்டான்.

சிலையான சிவராஜன் மூன், சில வினாடி
கனில், அவர் மாற்றல் கோரி புகட்டுத்
செய்த கடிதம் டைப் ஆகி வந்து அமர்ந்தது.
தகவெழுத்துப் போடாமல் அதை மெனது
இழப்பறைக்குள் வைத்து மூடினார். அந்த
முடிவிலே ஓர் ஆரம்பம் இருந்தது.

அவர்களுள், வகாதல் நிதரம் இனி கல்
லுக்குள் உறங்காது, வடிவம் பெறும்.

விநாயக்டும் துறவான தோம்தான்
விவேக் தயிர்வந்து உபாஸின் மேல்
பாய்ந்து இரண்டு சைகையால் அவன் கழுத்
தைப் பற்றி சாணை மாத்நினைவை விநாயக
விடாமல் அழுத்தி. பின்னத்தலையில் ஒரு
தட்டுத் தட்டினான். மாத்நினைவை விவரி
கிறது. அப்போது இன்னொரு தட்டுத் தட்டி
யேயும், கழுத்துக்குள் வந்ததால் கப்பித்து
ஒரு முயற்சி செய்து கபாஷ் மூடக்கப்பட்டது.
கபாஷாமாய் நிறுத்தப்பட்டான். விவேக்
அவனை தெருங்கிச் சன்னதத்தை நடவு
வான்.

"ஸார்! பரத! சாக இன்னொரு உணக்கு
அவகாசம் இருக்கிறது."

அவசர அவசரமாகக் கமிஷன் ஓர்
அதிக வந்தார். "மிஸ்டர் விவேக்! இவனை
போலீஸ் ஹெட் குவார்ட்டர்ஸுக்குக்
கொண்டு போயிடலாம்."

"வேண்டாம் ஸார்! இவனை இங்கே
நுத்து தக்கதி - ஹெட் குவார்ட்டர்ஸுக்குக்
கொண்டு போவது சரியல்ல. சில
வழிபிசேபிய இவனுக்கு மோட்சம் கொடு
வான்."

"என்ன செய்யலாம்...?"

"விசாரணையை இங்கேயே வைத்துக்
கொள்ளலாம்... ஆனால் விசாரணையில்
இவன் நமக்கு உதவுவது மாதிரியாக எதுவும்
கொடுக்கமாட்டான். இவனிடம் விசாரணை
இருக்கிறது. அவற்றைக் கறக்கிற விதத்தில்
தான் கறக்க வேண்டும்... கபாஷின் விட்டு
விவரம் எனக்கு வேண்டும். மிஸ்டர் ரஜித்
கோட்டே! கபாஷின் விட்டு எங்கே இருக்கிற
தெய்வ தெய்வமா...?"

"தெய்வம் ஸார்..."

"பிளீஸ்..."

"தெய்வம் திட்டிட்டு, டாக்டர் சிவ்
போடு, தாதி..."

விவேக் கமிஷனரிடம் இருப்பினால்,

"ஸார்! கபாஷின் விட்டை நான் உடனடி
பாய்க் கொளியாக வேண்டும். நான் சேக்
யூப்ரீட் கிப்பாசிலோடு கொண்டுபோகிறேன்.
இவனை நீங்கள் திறைப்படிப் பண்ணு
ங்கள்."

கமிஷன் தலையசைக்க. விவேக்
கபாஷை தெருங்கி மெல்லிய தூவிக் கொ
ட்டான். "விட்டை கபாஷை இருப்பாக்க..."

கபாஷ் மெனவை சாதிக்க, ரஜித்
கோட்டே துருக்கிட்டுச் சொன்னார்.

"யாரும் இருக்க மாட்டார்கள் ஸார். அந்த
விட்டை கபாஷ் மட்டும் தான் இருந்து இரு
தார்."

"அப்போ விட்டுச் சாவியும் கபாஷ்
கிட்டத்தான் இருக்கும்." - சொன்ன
விவேக், கபாஷின் பைன் பாக்கெட்டு
கவியும் ஓர் பாக்கெட்டுகளிலும் கையை
நுழைத்துத் தேட. ஒரு சிகரெட் பாக்கெட்,
ஒரு காதுசெட்டி, சூப்பந்தான் கிப்போடு

பின். ஒதுகாவிக் கொத்து - கைக்குக் கிடைத்
தன்

— விவேக் மற்ற பொருள்களைக் கமிஷ
ன் ஹிட்விட்டிப் ஒப்படைத்து விட்டு, சாவிக்
கொத்தோடு கொம்பினான். ஒர் போர்ட்
வெளக்கித் தந்தபொது - சிசுவுன்னிட
கைக்குச் சிவ்வரை வைத்துக் கொண்டு விவேக்
கைக் கப்பிட்டான்.

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

சிசுவுன்னிட வேகமாய் நெருங்கினான்.
சிவ்வரை வாங்கி, "ஹெலோ" - என்றான்.

"மிஸ்டர் விவேக்!"

"சாரிவெ!"

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

கிஸ்நு

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

"ஸார்! உங்களுக்குப் போன்."

யும் பிவப்பர் விளக்குகள் மிகாகாமாய் இருக்க. செக்ஷரிட்டி கார்ட்ஸ் லைட்டிங்க் லோடும், ஏராளமான பூட்ஸ் சத்தங்கமே மும் விட்டைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். விவேக், கதலில் தொங்கிய பூட்டின் வாய்க்குச் சாவினைக் கொடுத்துத் திருகிவைன். 'கமிக்' பூட்டு விடுபட்டதும் கதவைத் தள்ளினான்.

அறை இருப்துக்குள் செரிந்தது. வெவ்வ உள்னே நுழைந்து, கவரில் இருந்த ஸ்விட்ச் போர்டைத் தேடி, ஸ்விட்ச்களை அழுத்தினான். ஒரு நாற்பது வாட்ஸ் பல்பு உடனே தள்ளுளைய இருப்பீடத்தைக் காட்டிக் கொள்ள, பூப்புவைப் போசித்துவிட்டு, தூர் கொன்று வெளிச்சத்தைக் கொட்டியது.

அறை வசதியாய் இருந்தது. இடது பக்கச் சுவரோராமாய், ஹி, சிப்ரிஜ், வலது பக்கச் சுவரோராமாய் பிரோ, கட்டிள் - மேஜை.

கங்கள் பாளையனமாய்த் தெரிய, ஒரு சில பக்கத்தில் மட்டுப் ஸ்டேர்ஸ் சம்பந்தப் பட்ட சூழிப்புகள். விவேக் பக்கங்களைப் புரட்டிக் கொண்டி வந்தான்.

கடைசிப்பக்கத்திற்கு வந்தபோது பர்வை சின்றது.

சில எண்கள்.
1000, 0100, 0100, 0010, 1001, 0110, 1000, 0100, 0001, 0101, 0010, 0110.

விவேக்கின் நெற்றி சுருங்கியது.

இது என்ன எண்கள்?

டயரினய அப்போது மே வலதுபுறம்.

மேஜையின் புள்ளாவது அறைவாக் திவறி

ளான். தவறா சாவதான் பிரகங்கள். பிர

கங்களுக்குத் தந்தேவ ஒரு திவ்வாய். கவர்.

ஹ்கெனவே பிரிக்கப்பட்டிருந்தவர். கவர்.

அட்டவிக் வெறுமை. 'தி' அட்டவிக் கவர்.

தின் மேல... தாக் அட்டவிக்.

கூறப்ப வரிழா

தவன் நாற்காலி... மபாய்... வெட்டிப்.

மேஜையைக் கிளறிவான். முதல் இருப் பறையில் திறைய புத்தகங்கள். பெரும்பாலானவை ஏர்போர்ட் சம்பந்தப்பட்ட புத்தகங்கள். கம்ப்யூட்டர் சம்பந்தப்பட்ட நான் கூறந்து புத்தகங்கள்.

மேஜையின் இரண்டாவது அறையில் ஒரு ஸெட்டர் பேட், டயரி. அதற்குக் கீழே... ஒரு 'சாவதான்' பிரகரம். தபாலில் வந்த 'தவன்' பத்திரிகைகள். மேலே கபாஷின் விலாசம்.

டயரினய எடுத்தான் விவேக். அது பாக் கெட் டயரி. டயரியின் பெரும்பாலான பக்

கவரைப் பிரித்துப் படித்தான்.

உள்ளே தீனமாய் —

ஒரே ஒரு வரி. அதுவும் என்னில். 43
4F4E54 41 43 54 48 41 52 31 53 48 41 56 30 49 44
4F4E50 45 52 53 30 4E 45 41 47 4C 45 4E 4F 32 33

விசேஷ பிடரிவயத் தேவத்துக் கொண்
டான். ஆங்கிலத்தில் இருபத்தியாறு எழுத்
துக்களையும் — ஆல்பயடிச் வரிசைப்படி
பொருத்திப் பார்த்தான். இந்த விசித்திர
மான எண்கள் அதனோடு — பொருத்த
வில்லை.

“இது என்ன வகையான கோ
பெயர்?” — விசேஷ குழப்பமாய் அந்த
எண்களையே பார்த்துக் கொண்டிருந்து
விட்டுப் பார்வையை உயர்த்த, மேனையில்
முதல் இழுப்பறையில் தீட்டிக் கொண்டிருந்
த அந்த கம்பியுடன் புத்தகம் கண்ணிப்
பட்டது. வாயிடுவதன் செயல்பட்ட அ
ண்டரில் CPU — AND ASCH எழுத்துக்களும்
அதன் பின்வண்ணிலே எண்களும் தெரிந்
தன.

விசேஷகின் மூளை உரையாடல்
பெய்கிலாவிற்று.

அந்தப் புத்தகத்தை எடுத்தான். முதல்
பக்கத்தைத் திற்தான். AMERICAN STANDARD
CODE FOR INFORMATION INTERCHANGE — வாச
கும் — “CENTRAL PROCESSING UNIT என்றவாச
கமும் கண்ணில் அடித்தன. கபாஷாக்குக்
கம்பியுடன் சாண்டில் இணர்வான்” இதை
திரைகிறது.

விசேஷக் கணாரானான்.

வெட்டி நிறும், பாக்விட் டயரிஜும்
இந்தத் தைக்கன் “கெர்ட் ரோடு” சம்பந்தம்
பட்ட “கோ” வரிசை.

அந்தப் புத்தகத்தில் பக்கங்களைப்
புரட்டி கோர் வரிசையைத் தேடினான்.

கிடைத்தது.

A-41, E-43, C-43, D-44, E-45, F-46, G-
47, H-48, I-49, J-4A, K-4B, L-4C, M-4D, N-
4E, O-4F, P-50, Q-51, R-52, S-53, T-54, U-
55, V-56, W-57, X-58, Y-59, Z-5A (ZERO)
0-50, 1-51, 2-52, 3-53, 4-54, 5-55, 6-56
7-57, 8-58, 9-59.

இவ்வெண் டெட்டிக் இந்தத் தைக்
களை ஒரு பேப்பரில் எழுதிக் கொண்டு
எழுத்துக்களைப் பொருத்திப் பார்த்தான்
விசேஷ. வாசகம் பிறந்தது. “CONTACT HARSH
ANYONE PERSON. EAGLE No. 22”

“ஹர்ஷ்...”

“ஹர் அந்த ஹர்ஷ்? எங்கேயோ கேட்ட
பொய்யாக இருக்கிறதே?” போலித்துக்
கொண்டே பாக்விட் டயரியில் கிடைத்த
எண்களோடு அதே பக்கத்தில் இந்தத்
தெறுக்காட்டெண்மல் ஸ்போன்சர் எண்களை
ஒப்பிட்டான். 0-0000, 1-0003, 2-0010, 3-
0011, 4-0100, 5-0101, 6-0110, 7-0111, 8-
1000, 9-1001, 10-1010.

பொருத்திப் பார்த்ததில் விசேஷகிற்து —
இரண்டு எண் வரிசை கிடைத்தது.

911296, 841535.

உயர் தகவல்கள் எதற்கு நிரூபண
தீதல் என்றுக் கொள்கிறார்?

“தேவிக் திரைப்படத்தில் கலந்து
கொண்டப் போகிறாரா? அதனால்
தான்.”

— க. சரவணகுமார்.

“அதேமாத் இரு டெலிபோன் எண்
களைக் இருக்கலாம்!”

விசேஷக் வெளியே வந்து அந்த வீட்டைப்
பூட்டிக் கொண்டான். செக்ஸ்யூரிடி கார்ட்
வில் இரண்டு பேரை மட்டும் அங்கே இருக்
கக் கொல்லி விட்டு எஞ்சியவர்களோடு
தீப்பிழை தாது. டெலிபோன் எக்ஸ்சேஞ்
சிந்த வந்தான். எவ் கொய்ரில் தன்னை
அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு விசாரித்தான்.
கெண்டரில் தாக்கம் கெட்ட அழகான
பெண் உயர்ந்திருந்தான்.

“841535, 841536 — டெலிபோன் தெம்
பான் ஹர்ஷ் இருக்கு என்று சொல்ல
முடியுமா...?”

அவன் கிணர்வாய் பார்த்து விட்டு —

“மில்லி பூபேஷ்! தெய்வர் என் டீபோன்
ட்டு வேறானால் ஆசாத் ரோடு,
கபுலுமலா, பரம்பே...” என்றான் கவன
மில்லாத தரவில்.

விசேஷ் அதிர்ந்தான்.

“பூபேஷ்?”

“வெளியே நின்றுகூற தீய்மை நோக்கி
ஒடினான் விசேஷ்.

பீப்பாய் அந்த விடியற்காலையே நேரத்
தில் விசித்திரில் வைத்த பணம் ம. மாநிரி
ஜில்லென் இருந்தது. ஆள் நடமாட்டம்
அற்ற தெருக்களில் கார்ப்பேரென் விளக்கு
கள் திவிரமால் ஒளிர், தீய் மெளனானா
ஆசாத் ரோட்டை நோக்கி ஒரு கத்தி வீசிக்
மாநிரி போய்க் கொண்டிருந்தது. தீய்
போய்க் கொண்டிருக்கும்போதே எர்-
போர்ட்டு இருக்கும் கார்டென் ஹில்லோடு
வயர்லெஸ்ஸில் தொடர்பு கொண்டான்
விசேஷ்.

“ஹர்ஷ்... வேறு யாருமில்லை ஹர்.
பூபேஷன் மகன்தான்.”

மறுபுறத்தில் ஹில் ஆச்சரியப்பட்டான்.

“பூபேஷன் மகன் ஒரு இந்தியக்
கருகா... இது எப்படி பூபேஷாக்குத் தெரி
யாமல் போயிற்று...?”

“பூபேஷும் ஓர் இந்தியக் கருகா ஏன்...
இருந்திருக்கக் கூடாது?”

“விசேஷ்! தீய்கள் என்ன கொல்கிறீர்
கன்?”

“ஹர்! இது என் அனுமானம்தான்.
அடுத்த சிலநிமிஷங்களில் எல்லா உண்மை
களும் வெளியே வந்து விடும்.”

“பூபேஷ்! நீக்கு தாண்டி வரட்டுமா?”

“கபாஷிடம் விசாரணையை முடித்துக்
கொண்டிருக்கிறேன்.”

“அவனை என்னால் பேச வைக்க முடிய
வில்லையே...”

"ஓ.கே. அவனுடைய பாதுகாப்பற்றான ஏற்பாடுகளைச் சொல்லு விட்டு நீங்கள் பூபேஷ் வீட்டுக்கு வந்து விடுங்கள். நான் இப்போது பூபேஷ் வீட்டை நேருங்கக் கொண்டிருக்கிறேன்..."

விவேக்: சீரே நிறுவினான். பங்கனா இருட்டுக்குள் இருக்க, கால்பெண்ணைக் கீட்டால் பாகம் திறந்து விடத்தது.

"பீ... அவர்... செக்ஸ்டி கார்டன்!" - விவேக் குரல் கொடுக்க, அவர்கள் உயர்த்திய ஹாஸ்பீன்கள் சகிதம் பக்கவாட்டில் நெட்டி வந்தார்கள். பார்வைகள் கழன்றன. சார்ராக்... சார்ராக்

பொர்புகோ படிசுவில் ஏறிக் கதவைத் தொட்டார்கள். கதவு இறுக்கமாய் சாத்திக் கிடந்தது. விவேக் அண்ணாந்து பார்த்து கதவின் நெற்றியில் இருந்த காவிய்பெய் லின் மெல் கையை வைத்தான். "ரிசர்ச்சர்"

நிசப்தம். விவேக் இரண்டு கார்ட்டைக் கதவருகே திறக் வைத்து விட்டு மீதமிருந்த இரண்டு பேரோடு பீன்பக்ஸ் போனான். குரோட்டன்ஸ் செடிகள் செழித்து வளர்த்திருந்த தொட்டிகளைத் தாண்டிச் சென்ட்ரலிப்டின் பீன்பக்ஸ் கவருக்குவந்து மேலேறவினான். கவரின் உச்சிக்குச் கலப்படாய்ப் போய், உள்பே இருட்டில் இடம் பார்த்துக் குதித்தான். கார்ட்வாய் பீன் தொடர்ந்து குதித்தார்கள். மூன்று பேரும் இணையாய் நடத்தார்கள்.

"கார்ட்ஸ்!"
"ஹார்..."
"வானரச் கடுவதாக இருந்தாலும் சரி, முழங்காளுக்குக் சீரே கடுங்கள்."
"எஸ்... ஹர்..."

பங்களாவின் எல்லா அறைகளிலும் இருட்டு தெரிய, ஹால் கதவை நெருங்கி. அதன் மேல் கையை வைத்தார்கள். கதவு எதிர்ப்பில்லாய் உள்பே போவிற்று. இருட்டான ஹால் கண்ணுக்குச் சிக்கியது. ஹாக்கிரதையால் உள்பே முழந்தார்கள். பூனை நடை நடந்தார்கள்.

விவேக் பத்தடி நடத்திருப்பான். 'தட' டென்டு நின்றான். ஹாலின் கையத்திக் யாரோ குப்புற விழுந்து விடத்தார்கள்.

"கார்ட்ஸ்! எவ்விடத்தைப் போடுங்கள்..."
அடுத்த விவ விநாடிகளில் விவிட் தடப்பட ஹாலின் விதானத்திலிருந்து தொங்கிக் கொண்டிருந்த விளக்கு உயிர் பெற்றது. வெளிச்சத்தில் துப்புறக் கிடத்த உடனைய புரட்டினான் விவேக்.

மார்பிலும் கழுத்திலும் உறைந்து போன

ரத்தத்தோடும். நினைவத்திப்போன விழிகளோடும் சிவியங்க வெறித்தான் ஹர்ஷ். "ஹே... ஹே..." விவேக் சலிப்போடு கையை, உயர்த்திய அதே விநாடி அவனுடைய மூதுருக்கும் பின்னால் யாரோ மூச்சிறைக்கிற மாதிரி சத்தம் கேட்டது.

திடுக்கிட்டுப் போய்த் திரும்பினான். வெறுபக்கத்தில் இருந்த மாதிரி படிசுவைக் குக் சீரே யாரோ அடைப்புக் குறி மாதிரி விழுத்திருத்தார்கள்.

விவேக் எழுத்து ஓடினான். சீரே விழுத்திருந்த அந்தப் பெண், கைட்டியில் கொஞ்சம் ரத்தச் சக்தியோடு தெரித்தான். விவேக் அவளுக்குக் குனித்தான். கார்ட்லின் ஒருவர் பாக்டரை வர வரையப்பதற்காக ஹாலின் இருந்த அ.வி போனை நோக்கி ஓடினார்.

விவேக் அந்தப் பெண்ணை அள்ளினான்... இரண்டு கைகளாலும்.

"தீ... தீ... பூபேஷோட டாடர்தாயே?"

"ஆ...ஆமா... ஹர்...ஹர்... நான் சொரியா..." அவன் பேசத்தொடங்கினான்.

"சொரியா... உன்னையும் ஹர் கஷ்டம் கட்டது யாரு?" விவேக் பதற்றமாகக் கேட்டான்.

சொரியா விழிகளைச் சொர்லாய் மூடி விட்டு பீன் திறத்தான். "எஸ்... ஹர்! ஹர்... ஹர்... ஹர்ஷம் தா... நானும்... ஒருத்தரை கொடுத்தார்... கட்டுக்கிடீடோம்... நா... நா... நான் சு...சு... அ...வ...னோ...ட... நெ...லுக்கரு... பார்த்து... க... க... க... கட்டு... என்... அவன்... அவன்... என்... என்னைச் சரியாக் க... கடனல... அதான்... இன்... இன்னமும்... க... உயிரோடு இ... இருக்கேன்..."

"எதுக்காகக் கட்டுக்கிடீடங்க?"
"ஊ... ஹர்..."
"சொல்லுங்கள்..."

"ஓ... தினா... தீ... நீங்கள் ஊ... என்னைட ம... மான் வாக்குறுதலுமாயே... எ... எடுத்துக்கலாய் ஹர்... அப்பாவையும்... அ... அண்ணனையும்... எ... எவ்வளவோ த... த...வங்கன்னு தி... நினைச்சுக்கிட்டிருந்தேன். ஆ... ஆர்... அவங்க... ரெ... ரெண்டு பேர்... பேருமே... இ... இந்தியக் கழுதகளுக்கு... ஆதாவாவங்கன்னு... தெ... தெரிஞ்சுப்ப... எ... பின்னால அ... அந்த அறிக்கியைத் தா... தாங்கிக்க மு... முடியலைய ஹர்... நெத்து... ரா... ராத்திரி தான் அண்ணன் ஹர்ஷோட கவருபேம தெரிஞ்சது... ரெண்டு ஒவியைச் ஸார்சன் புறப்பட்டு... போ... போகிற... சிரினைட்டில் கைனமம் ஸிக்ஸ் பன்னவிலிருக்கிற தாகவும். அது கொஞ்ச நேரத்துல வெடிச் சுப் போரதாகவும்... அண்ணன் யாரிடம் அடலோ சொ... சொல்லிட்டிருந்ததைக் கேட்டேன். தான்... உ... உ... உ... நெ... ஸ்ரீபோர்ட் ருக்கு... போ... போன் பண்ணி... ந... தகவல்... சொ... சொன்னேன்."

வேகமாய்ப் பேசியதில் மூச்சிறைத்தது சொர்லாய்க்கு. வானைச் சூச்சை வாங்கி, சில விநாடிகள் ஆகவாசமாய் இருத்துவிட

"என் மனைவி விடி நானா என்னை சமைக்க வேண்டாம்னுருவா! அவளே சமைச்சிருவா..."

"அதுக்கு ஏன்யா சலிக்கக்கிடுறே..."

"அதுக்குப் பதிலா விடெய்லாம் ஒட்டடை அடிக்கச் சொல்லிடறானே!"

— ரமணிசேகர்

ஒத் தொடர்ந்தான். "நா... நான் போஸ் பண்ணி ஓர்போட்டுக்குத் தகவல்... கொ... கொடுத்ததை அண்ணன்... தெரிஞ்சுக் கிட... என்னவ அடிச்சி மயக்கமாக்கி... மா... மாடி ஏழம் விட... வெச்ச அள... சக... டான்... ஆ... ஆவ... ஒரு மணி நேரத்துக்கு முத்தி... நான்... அந்த ஏழம்பெயிருத்து... க... தப்பிச்சு... வெளியே வந்தேன், அ... அந்தச் சம்பத்துலான்... அ... அண்ணன்... பத்து பதின்னஞ்சு பேரோட ஸ்டேட்ஸ் லுறக் தள்ளே முழைந்துக்கிட்டிருந்தான். நா... நா... நானும்... ம... பின்னாலேயே போ... போய்... எ... எ... டிப் பார்த்தேன்... ஸ்டேட்ஸ் ஏழம்ப... ஒரு கா ப்ளபக் கல்லை நகர்த்தி விச்சு... டி... எல்லோரும் உள்ளே இறங்கிக்கிட்டிருந்தார்கள்... கடைசி ஆளா... அ... அண்ணன்... இறங்கும் போது... எ... எ... என்னவப் பார்த்துட்டான். கோபமா என்னவப் பார்த்துக் கத்திட்டு... டி... ஒடிவந்தான். அவன்... எ... எப்படியும் எ... என்னவக் கொ... கொல்லப் போறான்னு... தெரிஞ்சதும்... நானும் எ... என்னோட கண்ணிக்... கா... காப்பாத்திக்கிடுத்துக்காக... அ... அப்பா போட... பீரோவைத்... டி... திறந்து... லிவரல்வரை... எ... எடுத்துக்கிட்டேன்... அ... அண்ணன்... எ... என்னவ... மொதல்வ... கட்டான்... தொட... தொடர்வான்... இ... இதுப்போட இடது பக்கத் துல வாங்கிக்கிட்டுச் சரியும் போதே... அவளையும்கட்டேன்... அவன் மார்பிலே தொடராளாவ வாங்கிக்கிட்டுச் சரியானதை நிரப்பியோடு... பார்த்தேன் ஸ்டேட்ஸ் ஏழம்... லிவரலைத்தான்... போ... போயிருக் கிற... அந்த... இந்தியக் கழுதுகள்... தப்பிச் சட்டக் கா... துங்கிற... தவிப்பு... ரத்தத்தைச் சித்திக்கிட்டு போய்... ஸ்டேட்ஸ் ஏழம்பெயர்... சா... சாத்தி... வா... வாச் பண்ணினேன்..."

விவேக் பதற்றறாய்க் கேட்டான்.

"அந்த இந்தியக் கழுதுகள் இப்போ... உன்னோட இரத்தக் கழுதுகள்..."

"ஆ... ஆமா..."

"சொப்பியா..."

"ம்..."

"உங்கப்பாவும் ஓர் இந்தியக் கழுது நாணே?"

"ஆமா... ஸார்..."

"அவர் ஏன் கொலை செய்யப்பட்டார்?"

"அப்பா... மேல... போ... போய்ஸ் கமிஷன் சந்தேகப்பட்டது... இ... இந்தியக் கழுதுகள்... இவ் போ... தினசரிசாங்க ளாம், போ... போய்ஸோ... கவனத்தைத் திசை திருப்புறதுக்காக... அ... அண்ணனுக்கே... விஷயத்தைச் சொ... சொல் லாமே... அ... அப்பாவைத் தி... தீர்த்துக் க... கட்டியிருக்காங்க..."

விவேக் அடுத்த கேள்விக்குப் போதுமுன் - "சொய்யல்... சொய்யல்..."

ஆரம்புவான் வேளின் அலறல் பங்களா லின் - காம்பெனன்ட் கேட் அருகேயேயிருந்தது.

மிறுதான் காளை பத்து மணி.

பத்திரிகை திருப்களுக்கு மத்தியில் சிக் கி லிருந்தான் விவேக். அருகே போய்ஸ் கமிஷன் டிரீம், ரூபஸ், பீக்ஷிகள் விவேக்கை நோக்கி - நான்கு திசைகளிலின்றும் வந்தன.

"பூபெய் பங்களா லின் நிலவளறக்குள் மொத்தப் பத்தனவ இந்தியக் கழுதுகள் இருந்தார்களா?"

"பதினோரு பேர்..."

"இதுவரை எத்தனை பேர்களைக் கைது செய்திருக்கிறீர்கள்?"

"அரசாங்கத்தின் எல்லா நாட் பங்களியும் ஸ்டிரூலிவிருந்த நார்பத்தியோடு இந்தியக் கழுதுகளைப் பிடித்துப்போனம்."

"ஒலிம்பிக் கந்தளவலரான பூபேனோ..."

பூபேனா நிதிப்பத்து குறித்து நீங்கள் என்ன கேள்கிறீர்கள்?"

"இந்தியவர்கப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் வெட்கப்பா வேண்டிய விஷயம்."

"ஒலிம்பிக் வீரர்கள் ஒலிம்பியரட் டித்தாப்போது பறப்பா... ஓப் போகப் போகிறார்கள்?"

"இன்று மாணயே..."

"ஆகப்பத்திரியில் அறுபத்திகுப்பட்டிருக் கும் சோய்களின் நாள் தினவ இப் போது... எப்படிவுன்னது?"

"டாக்டர்கள் பள்ளிசென்று பணி நேரம் கெடு வைத்திருக்கிறார்கள்."

விவேக் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது...

அவையிலிருந்த டி... லிபோன் துடித்தது.

எல்லோரும் டெலிபோனையே பார்த்தார்கள். விவேக் யெதுவாக நாந்து போய் ரீஸ் வரை வந்தான்.

"ஹீலோ..."

"தான்... டாக்டர் மெஹா..."

"சொல்லுங்க டாக்டர்..."

"சொய்யோ..."

"சொய்யோ..."

"அப்பாவக் கட்டத்தை நான் டிட்டா... மிராக் துவல் சோகயரி... விவேக்கின் முகம் மலர்வதைப் பார்த்து - ஒவ்வொருவராய் மலர ஆரம்பித்தார்கள்."

(முற்றும்)

ரீங்லிசாப்ளித் செய்தி பொளிக்கிறார்!

00 தொலைக் காட்சியில், முக்கியமாகத் தேசிய நிகழ்ச்சிகளில், அறிவிப்பாளர் களும், செய்தி வாசிப்பவர்களும் ஆய்வினம், மற்றும் தமிழ் வார்த்தைகள் பலவற்றையும் உச்சரிக்கும் வீதம் மனத்துக்கு மிகவும் வேதனையளிக்கிறது. உதாரணமாக, தென்னக மாநிலங்களின் பெயர்கள் கர்னாடகா, 'கர்னாடக்' என்றும்; கேரளா, 'கேரல்' என்றும்; தமிழ்நாடு, 'டாமில் நாடு' என்றும் உச்சரிக்கப்படுகின்றன. 'Yoga for better living' என ஒரு நிகழ்ச்சி. இதில் 'yogo' என்றும் வார்த்தை முழுக்க முழுக்க 'yog' என நே குறியீட்டில் படுகிறது. இனி திரும்ப 'தியூ டில்லி' என்பதை 'தியூடில்' என்றும் அழைக்கலாமா? வட இந்தியப் பெயர்கள் அவ்வத் தையும் திரும்ப இவ்விதமே கருக்கிவரால் அவர்கள் ஏற் பாரர்கள்? தமிழ்ப் பெயர்கள், சினிமாவ் பெயர்கள் எல்லாம் நமக்கே தமிழ் மறந்து விடக் கூடிய அளவுக்குப் பலவகரமாக உச்சரிக்கப்படுகின்றன. இதில் ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், நம் நாட்டுப் பெயர்களைச் சரியாக உச்சரிக்க முடியாத இவர்கள், வாயில் நுழையாத பல வெளிநாட்டுப் பெயர்களை எப்படியோ கற்றுக் கொண்டு மிகச் சரியாக உச்சரிக்கிறார்கள் என்பது தான்! இவ்விதம் தமிழ், ஆங்கிலச் சொற்களை அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு நீட்டியும், குறுக்கியும், மாற்றியும் உச்சரிப்பது தொடர்ந்தால் இது நம்மை விட நம் எதிர்கால சந்ததியினரைத்தான் அதிகம் பாதிக்கும். இப்போதெல்லாம் நம்மை விடக் குழந்தைகள் தான் மனியை அதிகமாகப் பார்க்கிறார்கள்.

— கோமதி பாண்டிரமணம்.
சென்னை - 33.

00 திருவனந்தபுரம் ம.வி. நிலைய செய்தி ஒளிபரப்பு. ஒரு ஆண்டும் ஒரு பெண்ணும் மாறி மாறி செய்திகள் வாசிப்பது வழக்கம். ஆன்று, முதலில் பெண் செய்தி அறிவிக்கத் தொடங்கினாள். திரெவ்லு காட்சி மாறி, அடுத்தபடியாக வாசிக்க வேண்டியவரைக் காட்டினார்கள். அவரோ தாம் திரையில் தோன்றுவது தெரியாமல் தமது 'டை' எயர் சரிபார்த்துக் கொண்டும், முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டும் காலரை நேராகக் கொண்டும் தயாராகி வந்தார். அவசர அவசரமாகக் காட்சி மாற்றப்பட்டது.

மீண்டும் அதற்குப் பெண்மணி காட்டப் பட்டாள். அக் நேரம் அவர் செய்தி அறிவிப்பை நிறுத்தி விட்டு 'ரெடிமேட்' சிரிப்பை உதிர்த்துக் கொண்டிருந்தார். சற்று நேரத்தில் ஆண் நால் அறிவிப்பைத் தொடர்ந்தது. காட்சியோ மாறுவிட்டன. பெண்ணோ தாம் திரையில் தோன்றுவதை அறியாதவரால், முகத்தைத் துடைத்து விட்டுச் சிறித கண்ணாடியில் பார்த்து ஒப்பனை செய்து கொள்ள ஆரம்பித்து விட்டார்! மீண்டும் அவசரம் அவசரமாகக் காட்சி மாற்றப்பட்டது. அன்றைய நிகழ்ச்சி சார்லி சாப்ளின் தொடரைப் பார்ப்பது போன்று எல்பிவாரையும் குறுங்கு குறுங்கு சிரிக்க வைத்தது.

— எம். ஏ. ராஜ், திருவனந்தபுரம்.

00 விபிட புது மலியில் வருகைக்காகக் காத்திருந்தது. அண்ணன் ம.வி. வாங்கி எடுத்து வர இரவாகி விட்டது. அன்றுதான் கிராமத்தில் இருந்து உறவினர்களும் பேரன் சாக என் முறைப் பெண்ணும் எந்திருந்தனர். 'படிப்பு முடிந்தவாள் திருமணத்தான்' என என்னவையும் வைத்துக் கொண்டு மற்றவர்கள் அவனைக் கிண்டல் செய்தனர். அவளும் அதை ரசிப்பதும் விட்டில் உள்ளவர்களுக்குத் தெரியாமல் மறைந்து நின்று என்னைப் பாசப்பதுவாக இருந்தாள். இந்த

வேளையில் அண்ணன் ம.வி.வை ஹாலில் ஆன் செவ்வ, அப்போது சித்ரமாலாவில் 'மறைந்திருந்து பார்த்தும் மர்மமென்னை' என்ற பாடல் ஒளிபரப்பாகியது. வீட்டில் உள்ளவர்கள் சித்ரமாலாவில் முதன் முதலில் தமிழ்ப் பாடல் என் மகிழ்ந்தாலும் பிக அதிகமாக மகிழ்ந்து ரசித்தது நாங்கள் இருவர்தான் என்பதை மற்றவர்கள் அறிய வாய்ப்பில்லை!

— ஜி. மாஜிவி, திருச்சி - 1.

00 ஒரு நண்பர் வீட்டில் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். ம.வி. செவ்விகள் ஆரம்பிக்கும் நேரம். நண்பரின் ஆறு வயதுப் பெண் திடீரென்று நண்பரைப் பார்த்து 'நீங்கள் என்ன ஆணா, பெண்ணா?' என்று கேட்க, அவர் 'நான் பெண்தான்' என்றார். இதே கேள்வியை அவன் தன் அம்மாவிடம் கேட்க, 'நான் ஆண்!' என்று அவர் பதில் சொல்வதால் குழப்பத்தில் என்னைவரைத் தொடர். டேன்.

நண்பர் விளக்கினார்: 'இளச்சி செவ்விகள் ஒளிபரப்பாதும் போது படிக்கப் போவது ஆணா, பெண்ணா என்று என் பெண் எங்களைக் கேட்பாள். நாங்களும் எங்கள் ஊக்குதைச் சொல்லுவோம்! இது நான் விஷயம்!'

— ஆர். பாலாஜி, சென்னை - 24.

00 படிப்பவர்கள் சிந்தித்தாக வேண்டும் என்பதற்காக நான் இதை எழுதவில்லை. சிந்திக்க சிறிது நேரம் ஒதுக்குங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளவே எழுதுகிறேன்.

அன்று ஏனோ, ம.வி. நிகழ்ச்சிகள் சரிவாகத் தெரிவாததால் ஆண்டனாவை சரி செய்தால் சரிவாகிவிடும் என்ற நம்பிக்கையில் மரடிக்கு ஏறினார் அவர். மொட்டை மாடி கைப்பிடி கவரில் நின்று கொண்டு ஆண்டனா பைப்பைப் பிடித்துச் சரி செய்வ முயற்சித்த போது திடீர் மின் அதிர்ச்சி ஏற்பட்டு விழுந்து விட்டார். வீட்டிலிருந்தவர்கள் துடிதுடித்துப் போய் அருகிலேயே இருந்த நீ அணைக்கும் அலுவலகம் சென்று செவ்வி கொடுத்தனர். அவர்களும் உதவ ஒட்டாடி வந்தனர். ஆனால் பயன் இல்லை. இல்லாத தளவரை இறந்து விட்டார். இளம் மனைவியும் ஒரு மகனும் உள்ள அக் குடும்பம் துக்க விடாக மாறி விட்டது.

சிறிது சிந்தித்திருந்தால் சிந்தித்த பிறகு செயல்பட்டிருந்தால்...

பலிற்சி பெற்ற ம.வி. மெக்கானிக்குகள் இருக்கிறார்கள் அவர்களை அழைத்து வந்து பழுது பார்த்திருக்கலாம் அல்லவா?

— தே. பொன்னையா, தாத்துக்குடி.

சுடுத்த திதுழுல்...

அனைவரும்
அஞ்சுமான்
தீவுகள்

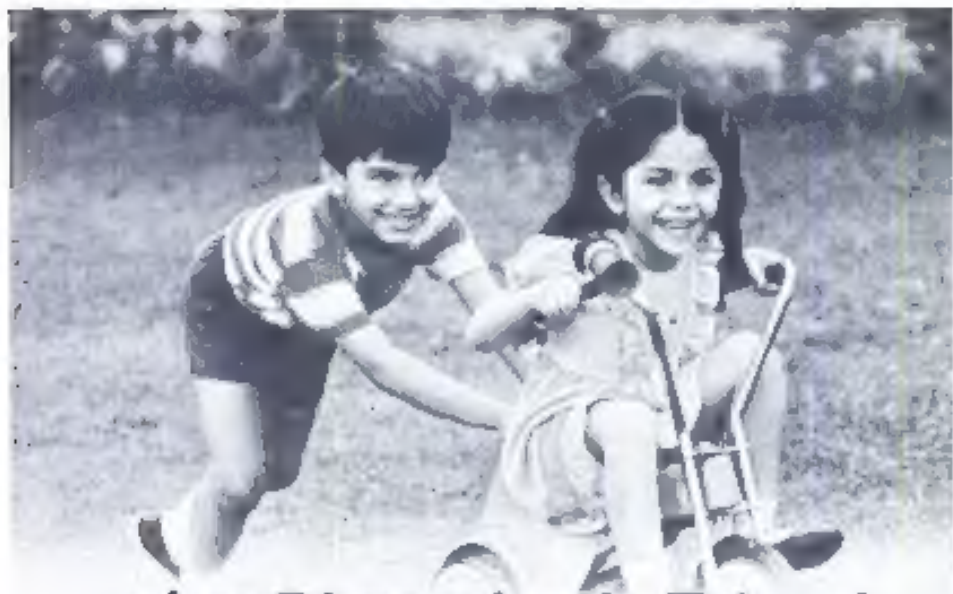
வண்ணப்
படங்களுடன்
சிறப்புக்
கிட்டுரை...

பரதம் அச்சுதந்தம் அச்சுதந்தம் ம. ஹாசி பரதம் பப்ளிகேஷன்ஸ் பிரைவேட், மியிடெட் சான்பாக் லேஓ விருமவர் மி. வைத்தியநாதன், ஆலிசைர்: வி. ராஜேந்திரன்.

முதலாம்: ரோல்டொர்ஸ் சாஓ, மின்னா, சென்னை - 409 932. போன்: நிர்வாகக் காரியாலயம்: 4 2124 3, 4 34 187; ஆலிசைர் குழு அலுவலகம்: 4 26 143.

ஆண்டுக் கட்டா - உள்நாடு: ரூ. 184/-; வெளிநாடு: கப்பல் தபால் ரூ. 280/-; விமானத் தபால் ரூ. 480/-, ஆறு மாதக் கட்டா - உள்நாடு: ரூ. 32/-; வெளிநாடு: கப்பல் தபால் ரூ. 140/-; விமானத் தபால் ரூ. 340/-.

எண்ணிப் பாருங்கள்-இன்னும் பத்து ஆண்டுகளில் இவர்கள் எப்படி இருப்பார்கள் என்று.

தங்களே பொறுதிப்படக்கூடிய வகையில் ஆரோக்கியத்தில் சின்னமாக இவர்கள் திகழக்கூடும். ஏனெனில் நாடி என்ற முறையில் உங்களால் முடிந்த எல்லாவற்றையும் இவர்களின் ஒளிமயமான எதிர்காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு தங்கள் செலவு கொண்டிருக்கின்றீர்கள்.

தங்கள் காட்டில் அன்பில் முக்கிய அம்சமே இவர்களின் உடல் நலனுக்கு உகந்த ஊட்டச்சத்துகளை முழுமையாகப் பெற்றுத் தருவதுதான்.

ஹார்லிக்ஸ் அளிக்வும் ஊட்டச்சத்து. இவர்களின் வளரும் வயதுக்கேற்ற ஊட்டச்சத்து.

“ஹார்லிக்ஸில் அடங்கியுள்ள

முக்கிய ஊட்டச்சத்துகள்-

புரோட்டீன்ஸ், விட்டமின்ஸ்,

மினரல்ஸ் மற்றும்

கார்போஹைட்ரேட்ஸ்

ஆரோக்கியத்திற்கும்,

வளர்ச்சிக்கும் மிக உகந்தவை.

இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள

கடுதல் கால்சியம் வலுவான

பற்களுக்கு. ஆரோக்கியமான எலும்புகளுக்கும்

இன்றியமையாதது.

வளரும் குழந்தைவின் வயதுக்கேற்ற தெம்பும்,

முழுமையான ஆரோக்கியமும் அளிக்கவல்லது.”

சிறந்த ஊட்டச்சத்துமிக்க பானம்

POND®

பொன் நடைகளை
யின்னிட... சந்தன
நறுமணம் கமழ்ந்திட...

இந்த உணர்வுகள் மனத்தில்
வளர்ந்திருக்கின்றன. உங்கள்
மேல்நிலைப் பொருள் தருவதை
விளக்கு. இது உணர்வுகளின்
தருவதை உணர்ந்தால் இதுவரை
அனுபவித்திருந்த உணர்வுகளால்
உங்கள் பூர்வீகத்தைப் பெறும்
உணர்வுகள் மூலம் பெறிய
பெறுகிறது.

தமிழ் நூலாசிரியர்,
மதுரையில் பொன்னுலகம்
பொன் உயர்ந்தது.

**பாண்டிஸ்
சாண்டல்
பாஸ்க்**